

Dziennik Urzędowy

L 202

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 52

4 sierpnia 2009

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 700/2009 z dnia 3 sierpnia 2009 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 701/2009 z dnia 3 sierpnia 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1182/2008 ustalające z góry stawkę dopłat do prywatnego przechowywania masła 3
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 702/2009 z dnia 3 sierpnia 2009 r. w sprawie zmiany i sprostowania rozporządzenia Komisji (WE) nr 555/2008 ustanawiającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do programów wsparcia, handlu z krajami trzecimi, potencjału produkcyjnego oraz kontroli w sektorze wina 5

DYREKTYWY

- ★ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/80/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie identyfikacji urządzeń do sterowania i kontroli, urządzeń ostrzegawczych oraz wskaźników pojazdów silnikowych dwu- i trzykołowych (wersja ujednolicona) ⁽¹⁾ 16
- ★ Dyrektywa Komisji 2009/97/WE z dnia 3 sierpnia 2009 r. zmieniająca dyrektywy 2003/90/WE i 2003/91/WE określające środki wykonawcze do celów art. 7 dyrektyw Rady 2002/53/WE i 2002/55/WE odpowiednio w odniesieniu do cech minimalnych objętych badaniem oraz minimalnych warunków badania niektórych odmian gatunków roślin uprawnych i gatunków warzyw ⁽¹⁾ 29

Cena: 18 EUR

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Rada

2009/586/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 16 lutego 2009 r. w sprawie zawarcia Umowy między Wspólnotą Europejską a rządem Republiki Korei dotyczącej współpracy w sprawie działań antykonkurencyjnych 35

Umowa między Wspólnotą Europejską a rządem Republiki Korei dotycząca współpracy w sprawie działań antykonkurencyjnych 36

2009/587/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 7 lipca 2009 r. w sprawie istnienia nadmiernego deficytu na Malcie ... 42

2009/588/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 7 lipca 2009 r. w sprawie istnienia nadmiernego deficytu na Litwie ... 44

2009/589/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 7 lipca 2009 r. w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Polsce 46

2009/590/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 7 lipca 2009 r. w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Rumunii .. 48

2009/591/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 7 lipca 2009 r. w sprawie istnienia nadmiernego deficytu na Łotwie ... 50

2009/592/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 13 lipca 2009 r. zmieniająca decyzję 2009/290/WE z dnia 20 stycznia 2009 r. w sprawie udzielenia Łotwie średnioterminowej pomocy finansowej Wspólnoty 52

2009/593/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 27 lipca 2009 r. zmieniająca decyzję 1999/70/WE dotyczącą zewnętrznych biegłych rewidentów krajowych banków centralnych w odniesieniu do zewnętrznego biegłego rewidenta Banka Slovenije 53

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 700/2009

z dnia 3 sierpnia 2009 r.

ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 4 sierpnia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 sierpnia 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	MK	26,9
	ZZ	26,9
0707 00 05	MK	25,2
	TR	100,7
	ZZ	63,0
0709 90 70	TR	99,9
	ZZ	99,9
0805 50 10	AR	67,9
	UY	60,3
	ZA	67,3
	ZZ	65,2
0806 10 10	EG	156,1
	MA	135,1
	TR	134,8
	ZA	127,1
	ZZ	138,3
0808 10 80	AR	121,2
	BR	85,9
	CL	86,1
	CN	81,7
	NZ	107,5
	US	105,4
	ZA	91,4
	ZZ	97,0
0808 20 50	AR	105,2
	CL	77,9
	TR	147,8
	ZA	102,4
	ZZ	108,3
0809 20 95	TR	263,6
	US	342,7
	ZZ	303,2
0809 30	TR	148,5
	ZZ	148,5
0809 40 05	BA	39,5
	ZZ	39,5

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 701/2009

z dnia 3 sierpnia 2009 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1182/2008 ustalające z góry stawkę dopłat do prywatnego przechowywania masła

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 43 lit. a) i d), w związku z art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Spadek cen przetworów mlecznych na rynku światowym wynika przede wszystkim ze wzrostu podaży i spadku popytu na świecie w związku z kryzysem finansowym i gospodarczym. Ceny przetworów mlecznych na rynku Wspólnoty znacząco spadły. W wyniku połączenia środków rynkowych, podjętych na początku tego roku, wspólnotowe ceny ustabilizowały się na poziomie zbliżonym do poziomu cen wsparcia. Istotne jest, aby takie środki wspierania rynku, a zwłaszcza prywatne przechowywanie, były stosowane tak długo jak to konieczne w celu uniknięcia dalszego spadku cen i zakłóceń na rynku Wspólnoty.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 826/2008 ⁽²⁾ ustanawia wspólne zasady dotyczące przyznawania dopłat do prywatnego przechowywania niektórych produktów rolnych.
- (3) Artykuł 4 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1182/2008 z dnia 28 listopada 2008 r. ustalającego z góry stawkę dopłat do prywatnego przechowywania masła ⁽³⁾ stanowi, że okres przyjmowania do magazynowania objętego umową upływa dnia 15 sierpnia 2009 r.
- (4) W związku z obecną i przewidywaną sytuacją rynkową należy nadal przyznawać dopłaty do prywatnego przechowywania masła przyjętego do magazynowania objętego umową od dnia 15 sierpnia 2009 r. do dnia 28 lutego 2010 r.
- (5) Aby uniknąć nadmiernej podaży na rynku, wyprowadzenie ze składu powinno nastąpić w przypadku produktów przyjętych po dniu 15 sierpnia 2009 r. dopiero od dnia 16 sierpnia 2010 r., a okres magazynowania objętego umową powinien wynosić najwyżej 365 dni.
- (6) Ze względu na skuteczność administracyjną i uproszczenia administracyjne oraz uwzględniając szcze-

gólną sytuację związaną z przechowywaniem masła, kontrole przewidziane w art. 36 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 826/2008 należy przeprowadzać w odniesieniu do co najmniej połowy liczby umów. W związku z tym należy wprowadzić odstępstwo od przepisów tego artykułu.

- (7) Uwzględniając długość okresu przechowywania na mocy przedłużonego okresu obowiązywania przedmiotowego środka, należy dostosować wypłatę zaliczki, o której mowa w art. 31 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 826/2008, w przypadku produktów przechowywanych po dniu 15 sierpnia 2009 r.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1182/2008.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1182/2008 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) artykuł 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie ustanawia dopłaty do prywatnego przechowywania masła solonego i niesolonego zgodnie z art. 28 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do masła przyjętego do magazynowania objętego umową do dnia 28 lutego 2010 r.”;

- 2) w art. 4 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Rozpoczęcie magazynowania objętego umową następuje:

- a) od dnia 1 stycznia do dnia 15 sierpnia 2009 r.; lub
- b) od dnia 16 sierpnia 2009 r. do dnia 28 lutego 2010 r.

3. Wyprowadzenie ze składu może nastąpić wyłącznie, począwszy od:

- a) dnia 16 sierpnia 2009 r. w przypadku produktów przyjętych do magazynowania objętego umową w okresie, o którym mowa w ust. 2 lit. a);

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 223 z 21.8.2008, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 319 z 29.11.2008, s. 49.

b) dnia 16 sierpnia 2010 r. w przypadku produktów przyjętych do magazynowania objętego umową w okresie, o którym mowa w ust. 2 lit. b).

4. Okres magazynowania objętego umową upływa:

a) w dniu poprzedzającym wyprowadzenie ze składu lub najpóźniej ostatniego dnia lutego następującego po przyjęciu do magazynowania w przypadku produktów przyjętych do magazynowania objętego umową w okresie, o którym mowa w ust. 2 lit. a);

b) w dniu poprzedzającym odbiór z magazynu w przypadku produktów przyjętych do magazynowania objętego umową w okresie, o którym mowa w ust. 2 lit. b).

5. Dopłaty mogą być przyznane wyłącznie, jeśli okres magazynowania objętego umową wynosi:

a) od 90 do 227 dni w przypadku produktów magazynowanych w okresie, o którym mowa w ust. 2 lit. a);

b) maksymalnie 365 dni w przypadku produktów magazynowanych w okresie, o którym mowa w ust. 2 lit. b).”;

3) w art. 6 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„3. W drodze odstępstwa od art. 31 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 826/2008 wypłata zaliczki w przypadku masła przyjętego do magazynowania objętego umową w okresie, o którym mowa w art. 4 ust. 2 lit. b) niniejszego rozporządzenia, nie przekracza kwoty dopłaty odpowiadającej okresowi przechowywania wynoszącemu 168 dni.

4. W drodze odstępstwa od art. 36 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 826/2008 na końcu okresu magazynowania objętego umową organ odpowiedzialny za kontrolę przeprowadza – w trakcie całego okresu wyprowadzania ze składu od sierpnia 2009 r. do lutego 2010 r. i w odniesieniu do co najmniej połowy liczby umów – weryfikację masy i identyfikacji przechowywanego masła poprzez pobranie próbek.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 sierpnia 2009 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 702/2009**z dnia 3 sierpnia 2009 r.****w sprawie zmiany i sprostowania rozporządzenia Komisji (WE) nr 555/2008 ustanawiającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do programów wsparcia, handlu z krajami trzecimi, potencjału produkcyjnego oraz kontroli w sektorze wina**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 103za i art. 85x,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych państw członkowskich oraz uwzględniając ogromne ilości informacji przekazywane przez nie w zestawach tabel w ramach rozporządzenia Komisji (WE) nr 555/2008 ⁽²⁾ oraz fakt, że ich prawodawstwo jest często dostępne drogą elektroniczną, należy przewidzieć dokonywanie powiadamiania Komisji o ich prawodawstwie związanym z projektami programów wsparcia, wymagane w art. 2 ust. 2 tego rozporządzenia, poprzez powiadamianie o stronie internetowej, na której dostępne jest przedmiotowe prawodawstwo.
- (2) Artykuł 10 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 555/2008 odnosi się, błędnie, do warunków określonych w tym artykule. Ponieważ w podanym artykule nie określono żadnych warunków, ale zostały one ustalone we wspomnianym rozporządzeniu, należy odpowiednio poprawić brzmienie tej litery.
- (3) W art. 19 rozporządzenia (WE) nr 555/2008 przewiduje się zarządzanie finansami na cele inwestycyjne. Aby umożliwić lepsze wykorzystanie funduszy, należy przewidzieć możliwość płatności po wykonaniu niektórych działań danego środka, przy jednoczesnym upewnieniu się, że środek ten jako całość, jak przewidziano we wniosku zainteresowanego, zostanie zrealizowany. Ponadto w celu ułatwienia realizacji przedsięwzięć inwestycyjnych w kontekście trwającego kryzysu gospodarczo-finansowego, należy podnieść górny pułap dla płatności zaliczkowych w latach 2009 i 2010.
- (4) Zgodnie z art. 103n i art. 180 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 państwa członkowskie mogą przyznawać pomoc krajową zgodnie z odpowiednimi zasadami Wspólnoty dotyczącymi pomocy państwa w odniesieniu do środków, o których mowa w art. 103p, 103t oraz 103u wspomnianego rozporządzenia. Artykuły 87 i 89 Traktatu stosuje się do produkcji i handlu produktami, o których mowa w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, natomiast art. 88 Traktatu nie stosuje się do płatności dokonanych na podstawie art. 103n ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przez państwa członkowskie zgodnie z tym rozporządzeniem. Ponieważ, odpowiednio, zgłoszenie pomocy państwa nie jest wymagane w

formie określonej w rozporządzeniu Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania artykułu 93 Traktatu WE ⁽³⁾ i jego przepisach wykonawczych, w celu zapewnienia kontroli, że takie płatności odpowiadają przepisom dotyczącym pomocy państwa, należy przewidzieć uproszczony sposób przekazywania informacji.

- (5) Jeśli producenci wycofają wnioski o premię za karczowanie lub wykarzczają jedynie część obszaru wskazanego we wniosku lub wcale nie będą karczować na tym obszarze, zagrozi to skutecznemu wykorzystaniu funduszy wspólnotowych przewidzianych dla tego środka. Poza sankcjami przewidzianymi w art. 70 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 555/2008 należy przewidzieć, że państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o nieprzyznawaniu pierwszeństwa wnioskowi wspomnianych producentów w kolejnych latach budżetowych.
- (6) Stosowanie jednolitej stawki procentowej akceptacji powoduje nieproporcjonalnie duże obciążenie administracyjne dla państw członkowskich, w których wnioski o premię za karczowanie dotyczą jedynie stosunkowo niewielkiego obszaru. Należy zatem zwolnić państwa członkowskie z obowiązku stosowania tej jednolitej stawki procentowej akceptacji, jeżeli obszar, którego dotyczą kwalifikujące się wnioski, nie osiągnie pewnego progu.
- (7) Załącznik VI do rozporządzenia (WE) nr 555/2008 wymaga informacji na temat kwot wypłaconych w odniesieniu do płatności na winnice z systemu płatności jednolitej. Załącznik VII do wspomnianego rozporządzenia wymaga informacji na temat obszaru objętego płatnościami na winnice z systemu płatności jednolitej oraz średnich wypłaconych kwot. Po przyznaniu uprawnień do płatności, nie jest już jednak możliwe rozróżnienie w odniesieniu do jakiego sposobu użytkowania gruntów płatności zostały pierwotnie przyznane a wnioskodawcy nie mają obowiązku informowania, czy obszar uprawy winorośli jest objęty ich rocznym wnioskiem o wsparcie z systemu płatności jednolitej. Ponadto informacje zbiorcze w sprawie systemu płatności jednolitej przekazywane są Komisji zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 795/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiającym szczegółowe zasady w celu wdrożenia systemu jednolitych płatności określonego w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającym określone systemy wsparcia dla rolników ⁽⁴⁾. Informacje te obejmują także obszary uprawy winorośli. Należy zatem skreślić zapis wymagający informacji na temat płatności z systemu płatności jednolitej z odpowiednich tabel w rozporządzeniu (WE) nr 555/2008.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 170 z 30.6.2008, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, s. 1.⁽⁴⁾ Dz.U. L 141 z 30.4.2004, s. 1.

- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 555/2008.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 555/2008 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) artykuł 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o przyjętych lub zmienionych aktach prawnych dotyczących projektów programów wsparcia, o których mowa w ust. 1. Powiadomienia tego można dokonać poprzez poinformowanie Komisji o stronie internetowej, na której przedmiotowe prawodawstwo jest dostępne publicznie.”;

- 2) w art. 10 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) kontynuacja środka spełnia, po dokonaniu wszystkich niezbędnych dostosowań, warunki określone w niniejszym rozporządzeniu.”;

- 3) artykuł 19 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 19

Zarządzanie finansami

1. Wsparcie jest wypłacane po ustaleniu, że pojedyncze działanie lub wszystkie działania objęte wnioskiem o wsparcie, zależnie od wyboru dokonanego przez państwo członkowskie na potrzeby zarządzania danym środkiem, zostało wykonane i po przeprowadzeniu kontroli na miejscu.

W przypadkach gdy wsparcie jest z zasady wypłacane dopiero po wykonaniu wszystkich działań, w drodze odstępstwa od akapitu pierwszego, wsparcie wypłaca się dla pojedynczych wykonanych działań, jeżeli pozostałe działania nie mogły zostać przeprowadzone ze względu na działanie siły wyższej lub nadzwyczajne okoliczności, o których mowa w art. 31 rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 (*).

Jeżeli kontrole wykazują, że całe działanie objęte wsparciem nie zostało w pełni wykonane z przyczyn innych niż działanie siły wyższej lub nadzwyczajne okoliczności, o których mowa w art. 31 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, a wsparcie zostało wypłacone po pojedynczych działaniach stanowiących część szerszego działania objętego wnioskiem o wsparcie, państwa członkowskie podejmują decyzję o odzyskaniu wypłaconej pomocy.

2. Beneficjenci wsparcia na dofinansowanie inwestycji mogą zwrócić się o wypłatę zaliczki przez właściwe agencje płatnicze, jeśli taką możliwość przewiduje krajowy program wsparcia.

Kwota zaliczek nie może przekraczać 20 % pomocy publicznej dotyczącej inwestycji, a wypłata tej kwoty jest uzależniona od ustanowienia gwarancji bankowej lub analogicznej gwarancji odpowiadającej 110 % kwoty zaliczki. Jednak w przypadku inwestycji, dla której pomoc przyznano na podstawie indywidualnej decyzji podjętej w 2009 r. lub w 2010 r., kwota zaliczek może zostać podniesiona do 50 % pomocy publicznej związanej z tą inwestycją.

Gwarancja jest zwalniana, gdy właściwa agencja płatnicza stwierdzi, że kwota rzeczywistych wydatków odpowiadających pomocy publicznej na cele inwestycyjne przekracza kwotę zaliczki.

(*) Dz.U. L 30 z 31.1.2009, s. 16.”;

- 4) w tytule II rozdział III dodaje się art. 37a w brzmieniu:

„Artykuł 37a

Powiadomienia dotyczące pomocy państwa

1. Niezależnie od art. 5 ust. 8, art. 16 akapit trzeci i art. 20 ust. 1 akapit drugi niniejszego rozporządzenia, jeśli państwa członkowskie przyznają pomoc państwa zgodnie z art. 103n ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 (*), powiadamiają Komisję o:

a) w stosownych przypadkach, wykazie środków pomocy już zatwierdzonych na mocy art. 87, 88 i 89 Traktatu, które mają być wykorzystane do realizacji programów lub podają powód, dla którego przedmiotowa pomoc krajowa została zwolniona z jakichkolwiek zobowiązań dotyczących powiadamiania;

b) w pozostałych przypadkach, o elementach, które są potrzebne do dokonania oceny zgodności z zasadami konkurencji.

2. Jeśli zastosowanie ma ust. 1 lit. a), państwa członkowskie wypełniają tabelę 1 w załączniku VIIIc:

a) wskazując, czy pomoc będzie przyznawana na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 1535/2007 (**) w odniesieniu do pomocy *de minimis* dla produkcji podstawowej w sektorze produkcji rolnej, czy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1998/2006 (***) dla przetwórstwa i wprowadzania do obrotu produktów rolnych; lub

b) podając numer rejestracji i odesłanie do rozporządzenia Komisji o wyłączeniu przyjętego na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 994/98 (****), na mocy którego środek został wprowadzony; lub

c) podając numer sprawy i numer referencyjny, pod którym środek został uznany przez Komisję za zgodny z Traktatem.

3. Jeśli zastosowanie ma ust. 1 lit. b), państwa członkowskie przekazują Komisji:

a) tabelę 2 z załącznika VIIIc dla każdego ze środków, o których mowa w art. 103p, 103t i 103u rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, dla których przyznawana jest pomoc krajowa;

b) tabelę 3 z załącznika VIIIc w przypadku pomocy krajowej przyznanej na środek „promocja na rynkach krajów trzecich”, o którym mowa w art. 103p rozporządzenia (WE) nr 1234/2007;

c) tabelę 4 z załącznika VIIIc w przypadku pomocy krajowej przyznanej na środek „ubezpieczenie zbiorów”, o którym mowa w art. 103t rozporządzenia (WE) nr 1234/2007;

d) tabelę 5 z załącznika VIIIc w przypadku pomocy krajowej przyznanej na środek „inwestycje”, o którym mowa w art. 103u rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

4. Elementy podane w formie którejkolwiek z tabel załącznika VIIIc muszą być ważne w ciągu całego cyklu życia programu, bez uszczerbku dla jakichkolwiek późniejszych zmian tych programów.

5. Niezależnie od przepisów art. 103n ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 i bez uszczerbku dla art. 3 ust. 2 niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie przyznając pomoc krajową, zmieniają swój przyszły program wsparcia, wypełniając odpowiednie tabele załącznika VIIIb

najpóźniej do dnia 15 października 2009 r. Artykuł 103k ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 ma zastosowanie do tych zmian.

(*) Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

(**) Dz.U. L 337 z 21.12.2007, s. 35.

(***) Dz.U. L 379 z 28.12.2006, s. 5.

(****) Dz.U. L 142 z 14.5.1998, s. 1.”;

5) w art. 70 dodaje się akapit w brzmieniu:

„3. Jeżeli w danym roku budżetowym producent wycofał swój wniosek o premię za karczowanie lub wykarczował obszar wskazany we wniosku jedynie częściowo lub wcale, państwo członkowskie może podjąć decyzję o nieprzyznawaniu pierwszeństwa temu producentowi, zgodnie z art. 85s ust. 5 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, w każdym kolejnym roku budżetowym.”;

6) w art. 71 dodaje się akapit w brzmieniu:

„3. Bez uszczerbku dla przepisów ust. 1 jednolita stawka procentowa akceptacji nie ma zastosowania do państw członkowskich, które złożyły, zgodnie z art. 85s ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, kwalifikujące się wnioski w odniesieniu do obszaru o powierzchni mniejszej niż 50 ha.”;

7) w załączniku VI skreśla się wiersz 1, odnoszący się do systemu płatności jednolitej;

8) w załączniku VII skreśla się wiersz 1, odnoszący się do systemu płatności jednolitej;

9) po załączniku VIIIb dodaje się załącznik VIIIc zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 ust. 4 i 9 stosuje się od dnia 1 sierpnia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 sierpnia 2009 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK VIIIc

Tabela 1

Informacje na temat programów pomocy już zatwierdzonych zgodnie z art. 87, 88 i 89 Traktatu lub informacje na temat zwolnienia danego środka z obowiązku jakiegokolwiek powiadomienia ⁽¹⁾Państwo członkowskie ⁽²⁾: Region(y) (jeśli dotyczy)

Kod środka	Nazwa środka pomocy	Wskazanie podstawy prawnej programu	Czas trwania środka pomocy

Należy wskazać odpowiednio:

- w odniesieniu do środków objętych rozporządzeniem *de minimis*: ‘wszelka pomoc przyznawana w ramach tego środka będzie zgodna z rozporządzeniem w sprawie pomocy *de minimis* (WE) nr 1535/2007 (produkcja podstawowa) lub rozporządzeniem (WE) nr 1998/2006 (przetwarzanie i wprowadzanie do obrotu produktów rolnych)’ ⁽³⁾,
- w odniesieniu do zatwierdzonych programów pomocy: odesłanie do decyzji Komisji zatwierdzającej pomoc państwa z podaniem numeru pomocy państwa i odesłań do pisma o zatwierdzeniu,
- w odniesieniu do pomocy objętej wyłączeniem grupowym: odesłanie do konkretnego rozporządzenia w sprawie wyłączeń grupowych (tj. rozporządzenia (WE) nr 1857/2006 lub rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 ⁽⁴⁾ oraz numer rejestracji.

⁽¹⁾ Informacje przekazywane zgodnie z art. 37a ust. 2 niniejszego rozporządzenia.⁽²⁾ Należy zastosować akronim wg wskazówek OP.⁽³⁾ Proszę wskazać, które rozporządzenie ma zastosowanie.⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych), Dz.U. L 214 z 9.8.2008, s. 3.

Tabela 2

Arkusz informacji ogólnych ⁽¹⁾Państwo członkowskie ⁽²⁾: Region(y) (jeśli dotyczy)**1. Identyfikacja pomocy**1.1. Nazwa pomocy (lub nazwa przedsiębiorstwa będącego beneficjentem pomocy w przypadku pomocy indywidualnej):
.....1.2. Krótki opis celu pomocy:
.....

Podstawowy cel (proszę zaznaczyć tylko jeden):

- Promocja w krajach trzecich (art. 130p rozporządzenia (WE) nr 1234/2007)
- Ubezpieczenie zbiorów (art. 130t rozporządzenia (WE) nr 1234/2007)
- Inwestycje (art. 130u rozporządzenia (WE) nr 1234/2007)

1.3. Program pomocy – pomoc indywidualna

Informacja dotyczy:

- programu pomocy
- pomocy indywidualnej

2. Krajowa podstawa prawnaTytuł krajowej postawy prawnej, w tym przepisów wykonawczych:
.....
.....
.....**3. Beneficjenci**

3.1. Siedziba beneficjenta(ów)

- w regionie(-ach) nieobjętym(-ch) pomocą
- w regionie(-ach) kwalifikowalnym(-ch) do pomocy na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c) traktatu WE (określić na szczeblu NUTS-3 lub niższym)
- w regionie(-ach) kwalifikowalnym(-ch) do pomocy na podstawie art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu WE (określić na szczeblu NUTS-2 lub niższym)
- sytuacja mieszana: (określić)

3.2. W przypadku pomocy indywidualnej:

Nazwa beneficjenta:

⁽¹⁾ Informacje przekazywane zgodnie z art. 37a ust. 3 lit. a) niniejszego rozporządzenia.⁽²⁾ Należy zastosować akronim wg wskazówek OP.

Rodzaj beneficjanta:

MŚP

Liczba pracowników:

Obrót w skali rocznej:

Bilans roczny:

Niezależność:

duże przedsiębiorstwo

3.3. W przypadku programu pomocy:

Rodzaj beneficjentów:

wszystkie firmy (duże firmy oraz małe i średnie przedsiębiorstwa)

tylko duże przedsiębiorstwa

małe i średnie przedsiębiorstwa

średnie przedsiębiorstwa

małe przedsiębiorstwa

mikroprzedsiębiorstwa

następujący beneficjenci:

Szacunkowa liczba beneficjentów:

poniżej 10

od 11 do 50

od 51 do 100

od 101 do 500

od 501 do 1 000

powyżej 1 000

4. **Forma pomocy i sposoby jej finansowania**

Forma pomocy udostępnionej beneficjentowi (określić; w stosownych przypadkach osobno dla każdego środka) (np. dotacja bezpośrednia, pożyczka o obniżonym oprocentowaniu...):

.....
.....

Tabela 3

Uzupełniający arkusz informacyjny dotyczący pomocy na promocję na rynkach krajów trzecich (art. 130p rozporządzenia (WE) nr 1234/2007) ⁽¹⁾Państwo członkowskie ⁽²⁾: Region(y) (jeśli dotyczy)**Niniejszym potwierdza się, że:**

- pomoc na kampanię reklamową nie jest przyznana konkretnym przedsiębiorstwom;
- kampania reklamowa nie zagraża sprzedaży produktów lub nie dyskredytuje produktów z innych państw członkowskich;
- kampania reklamowa jest zgodna z zasadami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 3/2008, w tym z wymogiem, że kampania reklamowa nie jest przeznaczona dla znaków firmowych. (W celu udokumentowania tego oświadczenia należy przedstawić informacje na temat zgodności z zasadami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 3/2008).

⁽¹⁾ Informacje przekazywane zgodnie z art. 37a ust. 3 lit. b) niniejszego rozporządzenia.

⁽²⁾ Należy zastosować akronim wg wskazówek OP.

Tabela 4

Uzupełniający arkusz informacyjny dotyczący pomocy na zapłatę składek na ubezpieczenie zbiorów (art. 130t rozporządzenia (WE) nr 1234/2007) ⁽¹⁾Państwo członkowskie ⁽²⁾: Region(y) (jeśli dotyczy):**1. Niniejszym potwierdza się, że:**

- środek pomocy nie przewiduje płatności składek ubezpieczeniowych na rzecz dużych przedsiębiorstw lub przedsiębiorstw zajmujących się przetwórstwem lub wprowadzaniem do obrotu produktów rolnych;
- możliwość pokrycia kosztów ubezpieczenia ryzyka nie jest związana z jednym towarzystwem ubezpieczeniowym lub z ich grupą;
- przyznanie pomocy nie jest uzależnione od tego, czy polisa została zawarta z towarzystwem ubezpieczeniowym mającym swoją siedzibę w danym państwie członkowskim.

2. Następujące szkody będą pokrywane przez ubezpieczenie, którego składki będą częściowo finansowane z danego środka pomocy:

- a) jedynie straty spowodowane przez niekorzystne zjawiska klimatyczne, które mogą być porównane do klęsk żywiołowych, jak określono w art. 2 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 1857/2006;
- b) szkody, o których mowa powyżej, oraz szkody spowodowane przez inne zjawiska meteorologiczne
- c) szkody spowodowane przez choroby zwierząt lub roślin, plagi szkodników (połączone lub niepołączone z innymi szkodami wymienionymi w tym punkcie).

3. Zaproponowana intensywność pomocy:%

Uwaga:

Jeśli zastosowanie ma tylko pierwszy przypadek powyżej (zgodnie z ust. 2 lit. a), maksymalna wysokość pomocy wynosi 80 %, we wszystkich innych przypadkach (np. gdy zaznaczono pole b) lub c) w pkt 2 powyżej), wynosi ona 50 %.

Warunki te odnoszą się do maksymalnej intensywności skumulowanej kwoty wkładu krajowego i wkładu Wspólnoty, zgodnie z art. 103n ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽¹⁾ Informacje przekazywane zgodnie z art. 37a ust. 3 lit. c) niniejszego rozporządzenia.

⁽²⁾ Należy zastosować akronim wg wskazówek OP.

Tabela 5

Uzupełniający arkusz informacyjny dotyczący pomocy na inwestycje (Artykuł 130u rozporządzenia (WE) nr 1234/2007) ⁽¹⁾

Państwo członkowskie ⁽²⁾: Region(y) (jeśli dotyczy):

1. Zakres pomocy i jej beneficjenci

1.1. Wsparcie jest przyznawane dla następujących inwestycji materialnych lub niematerialnych, które pozytywnie wpływają na ogólną wydajność przedsiębiorstwa (proszę zaznaczyć właściwe):

- urządzenia przetwórcze;
- infrastruktura do produkcji wina;
- wprowadzanie wina do obrotu.

1.2. Pomoc dotyczy (proszę zaznaczyć właściwe):

- produkcji lub wprowadzania do obrotu produktów, o których mowa w załączniku XIb do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007;
- opracowywania nowych produktów, procesów i technologii związanych z produktami, o których mowa w załączniku XIb do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

1.3. Niniejszym potwierdza się, że wsparcia nie udziela się przedsiębiorstwom zagrożonym w rozumieniu wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw:

- tak

1.4. Niniejsze powiadomienie przedstawia się na podstawie niżej wymienionych przepisów wytycznych rolnych i, co za tym idzie, potwierdza się odpowiednio:

1.4.1. punkt IV.B.2. lit.a) [art. 15 rozporządzenia (WE) nr 800/2008]; w tym przypadku niniejszym potwierdza się, że:

- pomoc spełnia warunki określone w art. 15 rozporządzenia (WE) nr 800/2008 (pomoc państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw)

1.4.2. punkt IV.B.2. lit. b) [art. 13 rozporządzenia (WE) nr 800/2008]; w tym przypadku niniejszym potwierdza się, że:

- pomoc spełnia warunki określone w art. 13 rozporządzenia (WE) nr 800/2008 (regionalna pomoc inwestycyjna)

1.4.3. punkt IV.B.2. lit. c) [wytyczne Komisji w sprawie krajowej pomocy regionalnej na lata 2007–2013 ⁽³⁾]; w tym przypadku niniejszym potwierdza się, że:

- pomoc spełnia warunki określone w wytycznych Komisji w sprawie krajowej pomocy regionalnej na lata 2007–2013 (w tym przypadku należy przeprowadzić ocenę takiej pomocy na podstawie wytycznych dotyczących krajowej pomocy regionalnej. Należy wypełnić właściwą część ogólnego formularza zgłoszeniowego (załącznik do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1627/2006 ⁽⁴⁾),

1.4.4. punkt IV.B.2. lit. d) [pomoc dla średnich przedsiębiorstw w regionach nie kwalifikujących się do pomocy regionalnej]; w takim przypadku:

wśród beneficjentów są małe lub średnie przedsiębiorstwa:

- tak nie

Jeśli tak, zastosowanie ma pkt 1.4.1 powyżej [punkt IV.B.2. lit. a) wytycznych rolnych].

⁽¹⁾ Informacje, o których mowa w art. 37a ust. 3 lit. d) niniejszego rozporządzenia.

⁽²⁾ Należy zastosować akronim wg wskazówek OP.

⁽³⁾ Dz.U. C 54 z 4.3.2006, s. 13.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 302 z 1.11.2006, s. 10.

Jeśli nie, niniejszym potwierdza się, że pomoc będzie przyznawana jedynie średnim przedsiębiorstwom (tj. zatrudniającym mniej niż 750 pracowników lub których obroty nie przekraczają 200 mln EUR):

tak

W tym przypadku należy wypełnić właściwą część ogólnego formularza zgłoszeniowego dotyczącą kosztów kwalifikowalnych (załącznik do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1627/2006).

2. Pomoc indywidualna

Wartość kwalifikowalnej inwestycji może przekroczyć 25 mln EUR lub kwota pomocy przekracza 12 mln EUR:

tak nie

Jeśli tak, poniżej przedstawione są wszystkie informacje pozwalające na indywidualną ocenę pomocy:

.....

3. Intensywność pomocy

Uwaga: Warunki te odnoszą się do maksymalnej intensywności skumulowanej kwoty zarówno wkładu krajowego, jak i wkładu Wspólnoty, zgodnie z art. 103n ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

3.1. Jeśli beneficjentami są **MŚP** (artykuł 15 rozporządzenia (WE) nr 800/2008), maksymalna intensywność pomocy na inwestycje kwalifikowane do objęcia pomocą jest następująca:

3.1.1. w regionach peryferyjnych: (maksymalnie: 75 %)

3.1.2. na mniejszych wyspach Morza Egejskiego ⁽¹⁾: (maksymalnie: 65 %)

3.1.3. w regionach kwalifikujących się do pomocy na mocy art. 87 ust. 3 lit. a): (maksymalnie: 50 %)

3.1.4. w pozostałych regionach: (maksymalnie: 40 %)

3.2. W przypadku pomocy przyznawanej na mocy art. 13 rozporządzenia (WE) nr 800/2008 (regionalna pomoc inwestycyjna) lub wytycznych Komisji w sprawie krajowej pomocy regionalnej na lata 2007–2013, maksymalna intensywność pomocy wynosi:

3.2.1. dla MŚP:

3.2.1.1. w odniesieniu do inwestycji kwalifikowanych do objęcia pomocą w regionach kwalifikujących się na mocy art. 87 ust. 3 lit. a) traktatu WE: (maksymalnie: 50 % lub maksymalna kwota określona na mapie pomocy regionalnej przyjętej przez państwo członkowskie na okres 2007–2013)

3.2.1.2. w odniesieniu do inwestycji kwalifikowalnych do objęcia pomocą w innych regionach kwalifikujących się do pomocy regionalnej: (maksymalnie: 40 % lub maksymalna kwota określona na mapie pomocy regionalnej przyjętej przez państwo członkowskie na okres 2007–2013)

3.2.2. w odniesieniu do średnich przedsiębiorstw w rozumieniu art. 28 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 (niebędące MŚP, ale zatrudniające mniej niż 750 pracowników lub posiadające obroty nieprzekraczające 200 mln EUR):

3.2.2.1. w odniesieniu do inwestycji kwalifikowalnych do objęcia pomocą w regionach kwalifikujących się na mocy art. 87 ust. 3 lit. a) traktatu WE: (maksymalnie: 25 % lub maksymalna kwota określona na mapie pomocy regionalnej przyjętej przez państwo członkowskie na okres 2007–2013).

3.2.2.2. w odniesieniu do inwestycji kwalifikowalnych do objęcia pomocą w innych regionach kwalifikujących się do pomocy regionalnej: (maksymalnie: 20 % lub maksymalna kwota określona na mapie pomocy regionalnej przyjętej przez państwo członkowskie na okres 2007–2013).

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2019/93, Dz.U. L 184 z 27.7.1993, s. 1

- 3.2.3. Wśród beneficjentów są przedsiębiorstwa większe od średnich przedsiębiorstw określonych w pkt 3.2.2 (tj. duże przedsiębiorstwa):

tak nie

Jeśli tak, to czy niniejszym potwierdza się, że maksymalna intensywność pomocy jest równa lub niższa od maksymalnych kwot określonych na mapie pomocy regionalnej przyjętej przez państwo członkowskie na okres 2007–2013:

tak

W tym przypadku maksymalna intensywność pomocy musi być wskazana na wspomnianej powyżej mapie pomocy regionalnej.

Właściwa maksymalna intensywność pomocy na odpowiedniej mapie pomocy regionalnej wynosi: %.

- 3.3. W przypadku pomocy na inwestycje dla średnich przedsiębiorstw w regionach niekwalifikujących się do pomocy regionalnej maksymalna intensywność pomocy wynosi: (maksymalnie: 20 %).

4. Kryteria kwalifikowalności i wydatki

- 4.1. Niniejszym potwierdza się, że:

pomoc nie może stanowić wsparcia dla inwestycji, dla których w ramach wspólnej organizacji rynku, w tym systemów wsparcia bezpośredniego, finansowanej przez Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji (EFRG) wprowadzono ograniczenia produkcji lub limity wsparcia wspólnotowego w odniesieniu do rolników indywidualnych, gospodarstw lub zakładów przetwórczych i które zwiększyłyby produkcję powyżej tych ograniczeń;

pomoc nie jest przeznaczona na zakup używanego sprzętu w przypadku pomocy dla średnich lub dużych przedsiębiorstw.

- 4.2. Pomoc inwestycyjna w regionach niekwalifikujących się do pomocy regionalnej:

Wydatki kwalifikowalne przeznaczone na inwestycje są w pełni zgodne z wydatkami kwalifikowanymi wymienionymi w wytycznych Komisji w sprawie krajowej pomocy regionalnej na lata 2007–2013:

tak nie

Jeśli nie i jeśli beneficjentami są MŚP, niniejszym potwierdza się, że koszty kwalifikowalne są zgodne z art. 15 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 800/2008:

tak

5. Inne informacje

Do zgłoszenia załączono dokumenty świadczące o tym, że wsparcie jest ukierunkowane na osiągnięcie jasno określonych celów odzwierciedlających potrzeby strukturalne i terytorialne oraz niekorzystne warunki o charakterze strukturalnym:

tak nie

Jeśli tak, należy przedstawić dokumentację w załączniku do niniejszego uzupełniającego arkusza informacyjnego.”

DYREKTYWY

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2009/80/WE

z dnia 13 lipca 2009 r.

w sprawie identyfikacji urządzeń do sterowania i kontroli, urządzeń ostrzegawczych oraz wskaźników pojazdów silnikowych dwu- i trzykołowych

(wersja ujednolicona)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Rady 93/29/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. w sprawie identyfikacji urządzeń do sterowania i kontroli, urządzeń ostrzegawczych oraz wskaźników pojazdów silnikowych dwu- lub trzykołowych ⁽³⁾ została znacząco zmieniona ⁽⁴⁾. W celu zapewnienia jej jasności i zrozumiałości powinna zostać sporządzona jej wersja ujednolicona.
- (2) Dyrektywa 93/29/EWG jest jedną ze szczegółowych dyrektyw dotyczących systemu homologacji typu WE, przewidzianego w dyrektywie Rady 92/61/EWG z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie homologacji typu dwu- lub trzykołowych pojazdów mechanicznych zastąpionej dyrektywą 2002/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 marca 2002 r. w sprawie homologacji typu dwu- lub trzykołowych pojazdów mechanicznych ⁽⁵⁾, i ustanawia normy techniczne dotyczące projektowania i budowy dwu- i trzykołowych pojazdów silnikowych w odniesieniu do identyfikacji urządzeń do sterowania i kontroli, urządzeń ostrzegawczych oraz wskaźników. Te normy techniczne dotyczą zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dla umożliwienia stosowania procedury homologacji typu WE, przewidzianej w dyrektywie 2002/24/WE, wobec wszystkich typów

pojazdów. W związku z tym przepisy ustanowione dyrektywą 2002/24/WE odnoszące się do układów, części i odrębnych jednostek technicznych pojazdu stosują się do niniejszej dyrektywy.

- (3) W celu ułatwienia dostępu do rynków państw trzecich powinna istnieć równowaga między wymogami niniejszej dyrektywy oraz wymogami regulaminu nr 60 Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych (EKG ONZ) ⁽⁶⁾.
- (4) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów przeniesienia do prawa krajowego i stosowania dyrektywy określonych w załączniku III część B,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do identyfikacji urządzeń do sterowania i kontroli, urządzeń ostrzegawczych oraz wskaźników wszystkich typów pojazdów, o których mowa w art. 1 dyrektywy 2002/24/WE.

Artykuł 2

Procedura wydawania homologacji typu WE części w odniesieniu do identyfikacji urządzeń do sterowania i kontroli, urządzeń ostrzegawczych oraz wskaźników dla typu dwu- lub trzykołowego pojazdu silnikowego oraz zasady swobodnego przepływu takich pojazdów są określone w rozdziałach II i III dyrektywy 2002/24/WE.

Artykuł 3

1. Potwierdza się, w zgodzie z przepisami art. 11 dyrektywy 2002/24/WE, równowaga między wymogami niniejszej dyrektywy a wymogami ustanowionymi w regulaminie nr 60 EKG ONZ.

2. Organy państw członkowskich wydające homologację typu WE części uznają homologacje wydane zgodnie z wymogami regulaminu EKG ONZ, o którym mowa w ust. 1, jak również homologacje typu części, jako alternatywne w stosunku do odpowiadających homologacji wydanych zgodnie z wymogami niniejszej dyrektywy.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 13 grudnia 2006 r. (Dz.U. C 325 z 30.12.2006, s. 28).

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 19 czerwca 2007 r. (Dz.U. C 146 E z 12.6.2008, s. 72) i decyzja Rady z dnia 7 lipca 2009 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 188 z 29.7.1993, s. 1.

⁽⁴⁾ Zob. załącznik III część A.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 124 z 9.5.2002, s. 1.

⁽⁶⁾ E/EKG/TRANS/505 – Add. 59.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa może zostać zmieniona zgodnie z procedurą określoną w art. 18 ust. 2 dyrektywy 2002/24/WE w celu:

- a) uwzględnienia zmian w regulaminie EKG ONZ, o którym mowa w art. 3;
- b) dostosowania załączników I i II do postępu technicznego.

Artykuł 5

1. Państwa członkowskie nie mogą, z przyczyn związanych z identyfikacją urządzeń do sterowania i kontroli, urządzeń ostrzegawczych oraz wskaźników:

- odmówić przyznania homologacji typu WE pojazdów silnikowych, dwu- lub trzykołowych, lub
- zabronić rejestracji, sprzedaży lub wprowadzenia do użytkowania dwu- lub trzykołowych pojazdów silnikowych,

jeżeli identyfikacja urządzeń do sterowania i kontroli, urządzeń ostrzegawczych oraz wskaźników w tych pojazdach odpowiada wymogom niniejszej dyrektywy.

2. Państwa członkowskie odmawiają przyznania homologacji typu WE dla wszelkich nowych typów dwu- lub trzykołowych pojazdów silnikowych z przyczyn odnoszących się do identyfikacji urządzeń do sterowania i kontroli, urządzeń ostrzegawczych oraz wskaźników, jeżeli wymogi niniejszej dyrektywy nie są spełnione.

3. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 6

Dyrektywa 93/29/EWG, zmieniona dyrektywą wymienioną w załączniku III część A, traci moc bez naruszenia zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminów przeniesienia do prawa krajowego i stosowania dyrektyw określonych w załączniku III część B.

Odesłania do uchylonej dyrektywy traktuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy zgodnie z tabelą korelacji w załączniku IV.

Artykuł 7

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą dyrektywę stosuje się od 1 stycznia 2010 r.

Artykuł 8

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 lipca 2009 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego
H.-G. PÖTTERING
Przewodniczący

W imieniu Rady
E. ERLANDSSON
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

**WYMOGI DOTYCZĄCE HOMOLOGACJI TYPU WE CZĘŚCI DWU- I TRZYKOŁOWYCH POJAZDÓW
W ODNIESIENIU DO IDENTYFIKACJI ICH URZĄDZEŃ DO STEROWANIA I KONTROLI, URZĄDZEŃ
OSTRZEGAWCZYCH ORAZ WSKAŹNIKÓW**

1. DEFINICJE

Do celów niniejszej dyrektywy mają zastosowanie następujące definicje:

- 1.1. „urządzenie do sterowania i kontroli” oznacza dowolną część pojazdu lub element bezpośrednio poruszany przez kierowcę, który powoduje zmianę w stanie lub działaniu pojazdu lub jednej z jego części;
- 1.2. „urządzenie ostrzegawcze” oznacza sygnał wskazujący włączenie urządzenia, działanie lub podejrzenie zaistnienia wadliwego stanu lub braku działania;
- 1.3. „wskaźnik” oznacza urządzenie informujące o sprawnym funkcjonowaniu lub stanie układu lub części układu, jak np. poziom płynu;
- 1.4. „symbol” oznacza znak umożliwiający rozpoznanie urządzenia do sterowania i kontroli, urządzenia ostrzegawczego lub wskaźnika.

2. WYMOGI

2.1. **Identyfikacja**

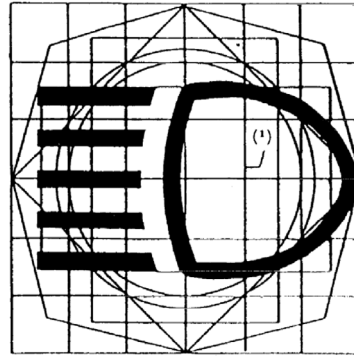
Montowane w pojeździe urządzenia do sterowania i kontroli, urządzenia ostrzegawcze lub wskaźniki, wymienione w punkcie 2.1.5, są rozpoznawane zgodnie z następującymi wymogami.

- 2.1.1. Symbole odróżniają się od tła w wyraźny sposób.
- 2.1.2. Symbole są umieszczane na urządzeniach do sterowania i kontroli lub urządzeniach ostrzegawczych albo w bezpośredniej ich bliskości w celu ich rozpoznania. Jeśli nie jest możliwe połączenie symbolu i urządzenia do sterowania i kontroli lub urządzenia ostrzegawczego w zestawieniu ciągłym, należy to zrobić w możliwie bliskiej odległości.
- 2.1.3. Światła drogowe są przedstawione równoległymi poziomymi promieniami światła, natomiast światła mijania równoległymi promieniami światła ustawionymi pod kątem w dół.
- 2.1.4. Podane poniżej kolory, stosowane do optycznych urządzeń ostrzegawczych, posiadają następujące znaczenie:
 - czerwony: zagrożenie,
 - żółty: uwaga,
 - zielony: bezpieczeństwo.

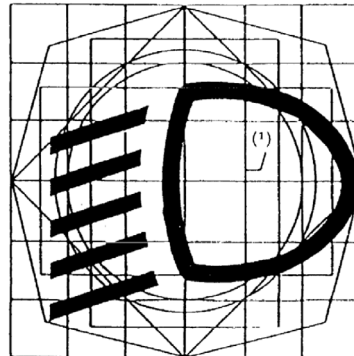
Niebieski jest zarezerwowany wyłącznie dla urządzeń ostrzegawczych świateł drogowych.

2.1.5. Oznaczenia i identyfikacja symboli

Rysunek 1
**Urządzenie do sterowania i kontroli reflektorów –
 światła drogowe**
 Kolor urządzenia ostrzegawczego: niebieski.

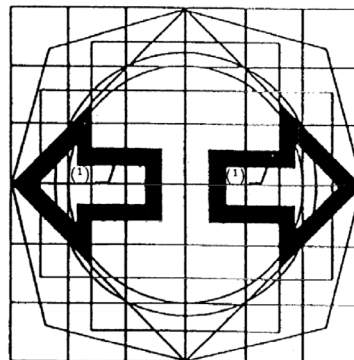
Rysunek 2
**Urządzenie do sterowania i kontroli reflektorów –
 światła mijania**
 Kolor urządzenia ostrzegawczego: zielony.

Rysunek 3
Kierunkowskazy

Uwaga: jeżeli dla obu kierunkowskazów występują oddzielne lampki kontrolne, to obydwie strzałki mogą również zostać użyte oddzielnie.

Kolor urządzenia ostrzegawczego: zielony.

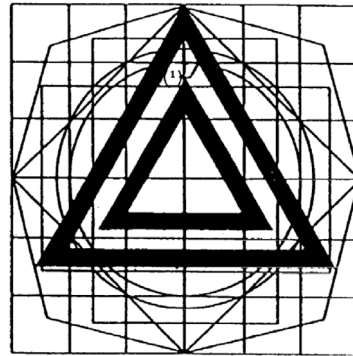

Rysunek 4

Urządzenie sygnalizacji awaryjnej

Dwie możliwości:

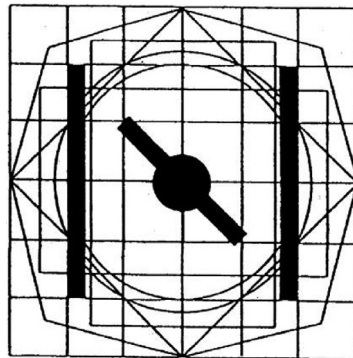
- rozpoznawczy sygnał umieszczony obok
- kolor urządzenia ostrzegawczego: czerwony albo
- jednoczesne działanie kierunkowskazów (obie strzałki na rysunku 3).

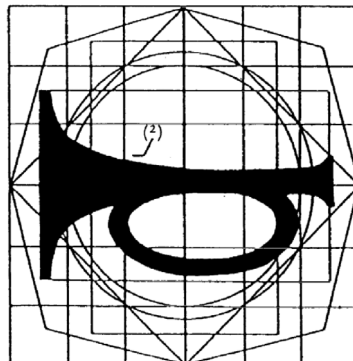
Rysunek 5

Urządzenie rozruchowe ręczne

Kolor urządzenia ostrzegawczego: żółty.

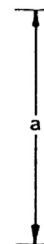
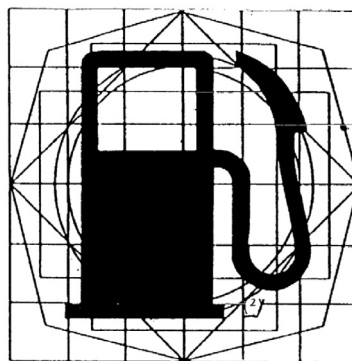
Rysunek 6

Dźwiękowe urządzenie ostrzegawcze

Rysunek 7

Ilość paliwa

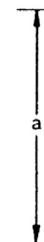
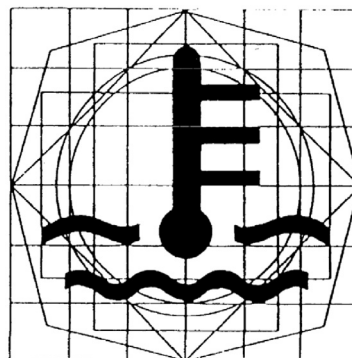
Kolor urządzenia ostrzegawczego: żółty.

Rysunek 8

Temperatura płynu chłodzącego

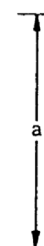
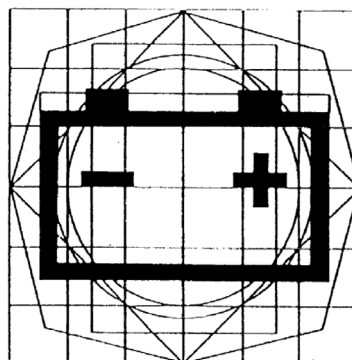
Kolor urządzenia ostrzegawczego: czerwony.

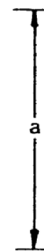
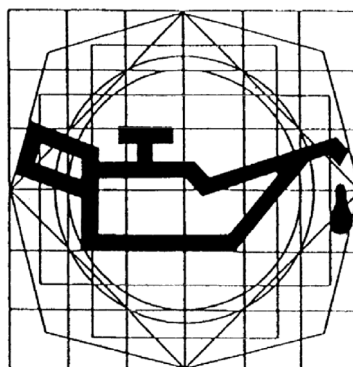
Rysunek 9

Ładowanie akumulatora

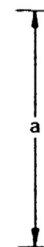
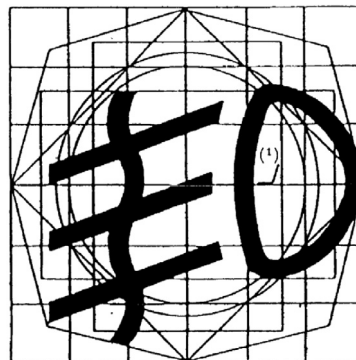
Kolor urządzenia ostrzegawczego: czerwony.

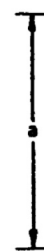
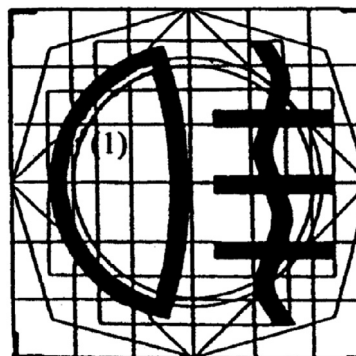
Rysunek 10
Ciśnienie oleju silnikowego
Kolor urządzenia ostrzegawczego: czerwony.

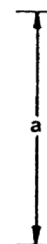
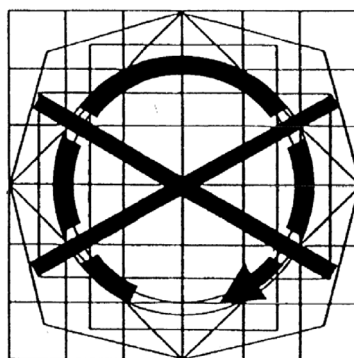
Rysunek 11
Światło przeciwmgielne przednie⁽³⁾
Kolor urządzenia ostrzegawczego: zielony.

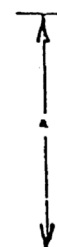
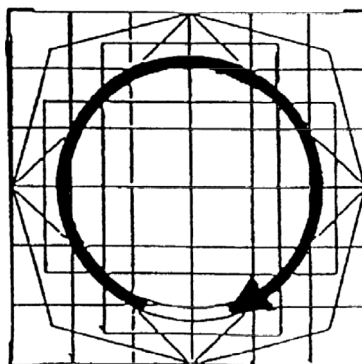
Rysunek 12
Światło przeciwmgielne tylne⁽³⁾
Kolor lampki kontrolnej: żółty.

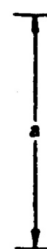
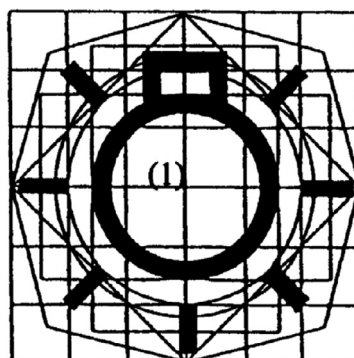
Rysunek 13
Włącznik zapłonu lub dodatkowy wyłącznik silnika w pozycji „wyłączony”

Rysunek 14
Włącznik zapłonu lub dodatkowy wyłącznik silnika w pozycji „włączony”

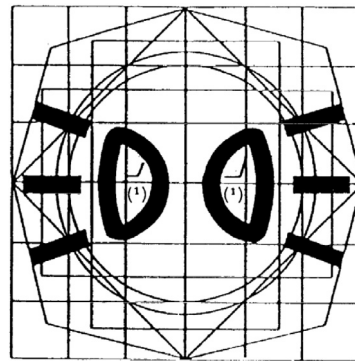
Rysunek 15
Wyłącznik oświetlenia
Kolor lampki kontrolnej: zielony.

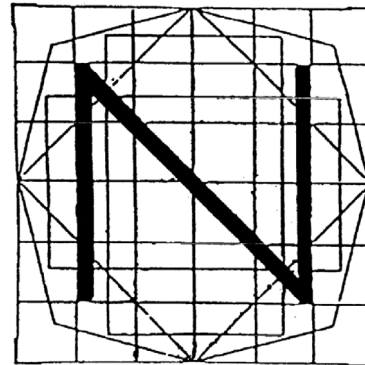
Rysunek 16
Światła postojowe (boczne)

Uwaga: jeżeli brak osobnego przełącznika, światła postojowe mogą być oznaczone symbolem przedstawionym na rys. 15.

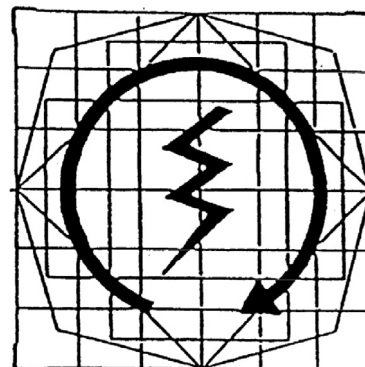
Kolor lampki kontrolnej: zielony.

Rysunek 17
Wskaźnik skrzynia biegów „w pozycji neutralnej”
 Kolor urządzenia ostrzegawczego: zielony.

Rysunek 18
Rozrusznik elektryczny

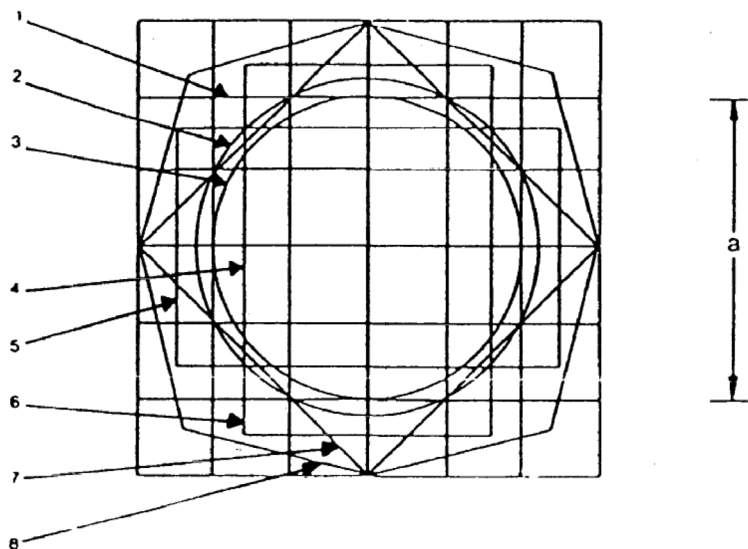

Uwagi:

- (1) Wnętrze symbolu może być wypełnione.
- (2) Ciemna część tego symbolu może być zastąpiona jego sylwetką; biała część na tym schemacie jest w takim przypadku w całości ciemnego koloru.
- (3) Jeśli pojedyncze urządzenie kontrolne jest używane dla przednich i tylnych świateł przeciwmgielnych, stosuje się symbol „przednich świateł przeciwmgielnych”.

Dodatek

Struktura podstawowego modelu, odnoszącego się do symboli wymienionych w pkt 2.1.5

Rysunek 1

Model podstawowy

Model podstawowy składa się z:

- 1) podstawowego kwadratu o boku 50 mm, ten wymiar jest równy nominalnemu wymiarowi „a” w oryginale;
- 2) podstawowego okręgu o średnicy 56 mm, mającego pole zbliżone do pola kwadratu podstawowego (1);
- 3) drugiego okręgu o średnicy 50 mm, który jest wrysowany w podstawowy kwadrat (1);
- 4) drugiego kwadratu, którego wierzchołki leżą na podstawowym okręgu (2) i którego boki są równoległe do boków podstawowego kwadratu (1);
- 5) oraz 6) dwóch prostokątów mających takie samo pole jak podstawowy kwadrat (1), których boki znajdują się wzajemnie pod kątem prostym i które są wpisane w ten sposób, aby podzielić przeciwległe boki w punktach symetrycznych;
- 7) trzeciego kwadratu, którego boki przechodzą przez punkt przecięcia podstawowego kwadratu (1) i podstawowego okręgu (2) oraz są nachylone pod kątem 45° , dając w ten sposób największe wymiary poziome i pionowe modelu podstawowego;
- 8) nieregularnego ośmiokąta, utworzonego z linii nachylonych pod kątem 30° do boków kwadratu (7).

Model podstawowy jest położony na siatce, której niższy bok ma 12,5 mm i styka się z podstawowym kwadratem (1).

ZAŁĄCZNIK II

Dodatek 1

Dokument informacyjny w sprawie identyfikacji urządzeń do sterowania i kontroli, urządzeń ostrzegawczych oraz wskaźników w dwu- lub trzykołowych pojazdach silnikowych

(które są dołączane do wniosku o homologację typu WE części, jeżeli jest on przedkładany oddzielnie od wniosku o wspólnotową homologację typu pojazdu)

Numer porządkowy (przypisuje go składający wniosek):

Wniosek o homologację typu WE części w odniesieniu do identyfikacji urządzeń do sterowania i kontroli, urządzeń ostrzegawczych oraz wskaźników w dwu- lub trzykołowych pojazdach silnikowych zawiera informacje określone w następujących punktach załącznika II do dyrektywy 2002/24/WE część 1 sekcja A:

- 0.1,
- 0.2,
- 0.4–0.6,
- 9.2.1.

Dodatek 2

Nazwa organu

Świadectwo homologacji typu WE części dotyczące identyfikacji urządzeń do sterowania i kontroli, urządzeń ostrzegawczych oraz wskaźników dla typu dwu- i trzykołowego pojazdu silnikowego

WZÓR

- Sprawozdanie nr wydane przez serwis techniczny dnia:
- Nr homologacji typu WE części:Nr rozszerzenia:
1. Marka pojazdu:
2. Typ pojazdu oraz wszystkie wersje i warianty:
3. Nazwa i adres producenta:
4. Nazwa i adres przedstawiciela producenta (jeśli jest):
-
5. Data przekazania pojazdu do badań:
6. Udzielono/odmówiono udzielenia homologacji typu WE części (!)
7. Miejsce:
8. Data:
9. Podpis:

(!) Niepotrzebne skreślić.

ZAŁĄCZNIK III

CZĘŚĆ A

Uchylona dyrektywa i jej zmiana

(o których mowa w art. 6)

Dyrektywa Rady nr 93/29/EWG

(Dz.U. L 188 z 29.7.1993, s. 1)

Dyrektywa Komisji nr 2000/74/WE

(Dz.U. L 300 z 29.11.2000, s. 24)

CZĘŚĆ B

Lista terminów przeniesienia do prawa krajowego i stosowania

(o których mowa w art. 6)

Dyrektywa	Termin transpozycji	Data rozpoczęcia stosowania
93/29/EWG	14 grudnia 1994 r.	14 czerwca 1995 r. (*)
2000/74/WE	z dnia 31 grudnia 2001 r.	1 stycznia 2002 r. (**)

(*) Zgodnie z przepisami art. 5 ust. 1, akapit trzeci dyrektywy 93/29/EWG:

„Od daty określonej w pierwszym akapicie państwa członkowskie nie mogą, ze względów związanych z identyfikacją urządzeń do sterowania i kontroli, urządzeń ostrzegawczych oraz wskaźników, zakazać wstępnego wprowadzenia do użycia pojazdów, które odpowiadają wymogom niniejszej dyrektywy.”

Data, o której mowa, jest 14 grudnia 1994 r.; zob. art. 5 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy 93/29/EWG.

(**) Zgodnie z przepisami art. 2 dyrektywy 2000/74/WE:

„1. Z mocą od dnia 1 stycznia 2002 r. państwa członkowskie nie mogą, z przyczyn związanych z identyfikacją urządzeń do sterowania i kontroli, urządzeń ostrzegawczych oraz wskaźników:

— odmówić przyznania homologacji typu WE pojazdów silnikowych, dwu- lub trzykołowych, lub

— zabronić rejestracji, sprzedaży lub wprowadzenia do użytkowania dwu- lub trzykołowych pojazdów silnikowych,

jeżeli identyfikacja urządzeń do sterowania i kontroli, urządzeń ostrzegawczych oraz wskaźników w tych pojazdach odpowiada wymogom dyrektywy 93/29/EWG, zmienionej niniejszą dyrektywą.

2. Z mocą od dnia 1 lipca 2002 r. państwa członkowskie odmawiają przyznania homologacji typu WE dla wszelkich nowych typów dwu- lub trzykołowych pojazdów silnikowych z przyczyn odnoszących się do identyfikacji urządzeń do sterowania i kontroli, urządzeń ostrzegawczych oraz wskaźników, jeżeli wymogi dyrektywy 93/29/EWG, zmienionej niniejszą dyrektywą, nie są spełnione.”

ZAŁĄCZNIK IV

TABELA KORELACJI

Dyrektywa 93/29/EWG	Dyrektywa 2000/74/WE	Niniejsza dyrektywa
art. 1 i 2		art. 1 i 2
art. 3 akapit pierwszy		art. 3 ust. 1
art. 3 akapit drugi		art. 3 ust. 2
art. 4 zdanie wprowadzające		art. 4 zdanie wprowadzające
art. 4 tiret pierwsze		art. 4 lit. a)
art. 4 tiret drugie		art. 4 lit. b)
art. 5 ust. 1		—
	art. 2 ust. 1	art. 5 ust. 1
	art. 2 ust. 2	art. 5 ust. 2
art. 5 ust. 2		art. 5 ust. 3
—		art. 6 i 7
art. 6		art. 8
załączniki I i II		załączniki I i II
—		załącznik III
—		załącznik IV

DYREKTYWA KOMISJI 2009/97/WE**z dnia 3 sierpnia 2009 r.****zmieniająca dyrektywy 2003/90/WE i 2003/91/WE określające środki wykonawcze do celów art. 7 dyrektyw Rady 2002/53/WE i 2002/55/WE odpowiednio w odniesieniu do cech minimalnych objętych badaniem oraz minimalnych warunków badania niektórych odmian gatunków roślin uprawnych i gatunków warzyw****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 2002/53/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie Wspólnego katalogu odmian gatunków roślin rolniczych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 7 ust. 2 lit. a) i b),uwzględniając dyrektywę Rady 2002/55/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym warzyw ⁽²⁾, w szczególności jej art. 7 ust. 2 lit. a) i b),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywy Komisji 2003/90/WE ⁽³⁾ i 2003/91/WE ⁽⁴⁾ zostały przyjęte w celu zagwarantowania, aby odmiany włączone przez państwa członkowskie do ich krajowych katalogów zgadzały się z wytycznymi ustanowionymi przez Wspólnotowy Urząd Ochrony Odmian Roślin (CPVO) w odniesieniu do cech minimalnych objętych badaniem poszczególnych gatunków oraz minimalnych warunków badania odmian, w stopniu, w jakim takie wytyczne zostały ustanowione. W odniesieniu do innych odmian dyrektywy te stanowią, że zastosowanie mają wytyczne Międzynarodowego Związku Ochrony Nowych Odmian Roślin (UPOV).

(2) Od tamtej pory CPVO wydał kolejne wytyczne dotyczące pewnej liczby innych gatunków oraz zaktualizował obowiązujące wytyczne.

(3) Odnośnie do dyrektywy 2003/90/WE należy dodać wytyczne dotyczące nowych gatunków, które niedawno włączono do wykazów gatunków objętych dyrektywami Rady 66/401/EWG ⁽⁵⁾ i 66/402/EWG ⁽⁶⁾.

(4) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywy 2003/90/WE i 2003/91/WE.

(5) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Nasion i Materiału Rozmnożeniowego dla Rolnictwa, Ogrodnictwa i Leśnictwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Załączniki I i II do dyrektywy 2003/90/WE zastępuje się tekstem znajdującym się w części A załącznika do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Załączniki do dyrektywy 2003/91/WE zastępuje się tekstem znajdującym się w części B załącznika do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 3

W przypadku badań rozpoczętych przed dniem 1 stycznia 2010 r. państwa członkowskie mogą stosować wersję dyrektyw 2003/90/WE i 2003/91/WE mającą zastosowanie przed ich zmianą na mocy niniejszej dyrektywy.

Artykuł 4

Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2009 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 stycznia 2010 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 33.

⁽³⁾ Dz.U. L 254 z 8.10.2003, s. 7.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 254 z 8.10.2003, s. 11.

⁽⁵⁾ Dz.U. 125 z 11.7.1966, s. 2298/66.

⁽⁶⁾ Dz.U. 125 z 11.7.1966, s. 2309/66.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 6

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 sierpnia 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

CZĘŚĆ A

„ZAŁĄCZNIK I

Wykaz gatunków określonych w art. 1 ust. 2 lit. a), które muszą być zgodne z protokołem w sprawie badań CPVO

Nazwa botaniczna	Nazwa zwyczajowa	Protokół CPVO
<i>Pisum sativum</i> L.	Groch siewny	TP 7/1 z 6.11.2003
<i>Vicia faba</i> L.	Bób	TP Bobik/1 z 25.3.2004
<i>Brassica napus</i> L.	Rzepak jary	TP 36/1 z 25.3.2004
<i>Helianthus annuus</i> L.	Słonecznik	TP 81/1 z 31.10.2002
<i>Linum usitatissimum</i> L.	Len/siemię lniane	TP 57/1 z 21.3.2007
<i>Avena nuda</i> L.	Owies nagi, owies nagoziarnisty	TP 20/1 z 6.11.2003
<i>Avena sativa</i> L. (obejmuje <i>A. byzantina</i> K. Koch)	Owies zwyczajny i owies bizantyjski	TP 20/1 z 6.11.2003
<i>Hordeum vulgare</i> L.	Jęczmień	TP 19/2 z 6.11.2003
<i>Oryza sativa</i> L.	Ryż	TP 16/1 z 18.11.2004
<i>Secale cereale</i> L.	Żyto	TP 58/1 z 31.10.2002
<i>xTriticosecale</i> Wittm. ex A. Camus	Mieszańce powstałe ze skrzyżowania gatunków rodzaju <i>Triticum</i> i gatunków rodzaju <i>Secale</i>	TP 121/2 z 22.1.2007
<i>Triticum aestivum</i> L.	Pszenica	TP 3/4 z 23.6.2008
<i>Triticum durum</i> Desf.	Pszenica durum	TP 120/2 z 6.11.2003
<i>Zea mays</i> L.	Kukurydza	TP 2/2 z 15.11.2001
<i>Solanum tuberosum</i> L.	Ziemniak	TP 23/2 z 1.12.2005

Tekst tych protokołów można znaleźć na stronie internetowej cpvo (www.cpvo.europa.eu).

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz gatunków określonych w art. 1 ust. 2 lit. b), które muszą być zgodne z wytycznymi w sprawie badań UPOV

Nazwa botaniczna	Nazwa zwyczajowa	Wytyczne UPOV
<i>Beta vulgaris</i> L.	Burak pastewny	TG/150/3 z 4.11.1994
<i>Agrostis canina</i> L.	Mietlica psia	TG/30/6 z 12.10.1990
<i>Agrostis gigantea</i> Roth.	Mietlica biaława	TG/30/6 z 12.10.1990
<i>Agrostis stolonifera</i> L.	Mietlica rozlogowa	TG/30/6 z 12.10.1990
<i>Agrostis capillaris</i> L.	Mietlica pospolita	TG/30/6 z 12.10.1990
<i>Bromus catharticus</i> Vahl	Stokłosa uniolowata	TG/180/3 z 4.4.2001
<i>Bromus sitchensis</i> Trin.	Stokłosa alaskańska	TG/180/3 z 4.4.2001
<i>Dactylis glomerata</i> L.	Kupkówka pospolita	TG/31/8 z 17.4.2002

Nazwa botaniczna	Nazwa zwyczajowa	Wytyczne UPOV
<i>Festuca arundinacea</i> Schreber	Kostrzewa trzcinowa	TG/39/8 z 17.4.2002
<i>Festuca filiformis</i> Pourr.	Kostrzewa nitkowata	TG/67/5 z 5.4.2006
<i>Festuca ovina</i> L.	Kostrzewa owcza	TG/67/5 z 5.4.2006
<i>Festuca pratensis</i> Huds.	Kostrzewa łąkowa	TG/39/8 z 17.4.2002
<i>Festuca rubra</i> L.	Kostrzewa czerwona	TG/67/5 z 5.4.2006
<i>Festuca trachyphylla</i> (Hack.) Krajina	Kostrzewa murawowa	TG/67/5 z 5.4.2006
<i>Lolium multiflorum</i> Lam.	Życica wielokwiatowa	TG/4/8 z 5.4.2006
<i>Lolium perenne</i> L.	Życica trwała	TG/4/8 z 5.4.2006
<i>Lolium x boucheanum</i> Kunth	Życica mieszańcowa	TG/4/8 z 5.4.2006
<i>Phleum nodosum</i> L.	Tymotka dzika	TG/34/6 z 7.11.1984
<i>Phleum pratense</i> L.	Tymotka	TG/34/6 z 7.11.1984
<i>Poa pratensis</i> L.	Wiechlina łąkowa	TG/33/6 z 12.10.1990
<i>Lupinus albus</i> L.	Łubin biały	TG/66/4 z 31.3.2004
<i>Lupinus angustifolius</i> L.	Łubin wąskolistny	TG/66/4 z 31.3.2004
<i>Lupinus luteus</i> L.	Łubin żółty	TG/66/4 z 31.3.2004
<i>Medicago sativa</i> L.	Lucerna	TG/6/5 z 6.4.2005
<i>Medicago x varia</i> T. Martyn	Lucerna mieszańcowa	TG/6/5 z 6.4.2005
<i>Trifolium pratense</i> L.	Koniczyna czerwona	TG/5/7 z 4.4.2001
<i>Trifolium repens</i> L.	Koniczyna biała	TG/38/7 z 9.4.2003
<i>Vicia sativa</i> L.	Wyka siewna	TG/32/6 z 21.10.1988
<i>Brassica napus</i> L. var. <i>napobrassica</i> (L.) Rchb.	Brukiew pastewna	TG/89/6 z 4.4.2001
<i>Raphanus sativus</i> L. var. <i>oleiformis</i> Pers.	Rzodkiew oleista	TG/178/3 z 4.4.2001
<i>Arachis hypogea</i> L.	Orzech arachidowy	TG/93/3 z 13.11.1985
<i>Brassica rapa</i> L. var. <i>silvestris</i> (Lam.) Briggs	Rzepak	TG/185/3 z 17.4.2002
<i>Carthamus tinctorius</i> L.	Krokosz barwierski	TG/134/3 z 12.10.1990
<i>Gossypium</i> spp.	Bawełna	TG/88/6 z 4.4.2001
<i>Papaver somniferum</i> L.	Mak	TG/166/3 z 24.3.1999
<i>Sinapis alba</i> L.	Gorzycza jasna	TG/179/3 z 4.4.2001
<i>Glycine max</i> (L.) Merrill	Ziarna soi	TG/80/6 z 1.4.1998
<i>Sorghum bicolor</i> (L.) Moench	Sorgo	TG/122/3 z 6.10.1989

Tekst tych wytycznych można znaleźć na stronie internetowej UPOV (www.upov.int).

CZĘŚĆ B

„ZAŁĄCZNIK I

Wykaz gatunków określonych w art. 1 ust. 2 lit. a), które muszą być zgodne z protokołem w sprawie badań CPVO

Nazwa botaniczna	Nazwa zwyczajowa	Protokół CPVO
<i>Allium cepa</i> L. (grupa Ceba)	Cebula i echalion	TP 46/2 z 1.4.2009
<i>Allium cepa</i> L. (grupa Aggregatum)	Szalotka	TP 46/2 z 1.4.2009
<i>Allium porrum</i> L.	Por	TP 85/2 z 1.4.2009
<i>Allium sativum</i> L.	Czosnek	TP 162/1 z 25.3.2004
<i>Allium schoenoprasum</i> L.	Szczypiorek	TP 198/1 z 1.4.2009
<i>Apium graveolens</i> L.	Selery naciowe	TP 82/1 z 13.3.2008
<i>Apium graveolens</i> L.	Selery korzeniowe	TP 74/1 z 13.3.2008
<i>Asparagus officinalis</i> L.	Szparagi	TP 130/1 z 27.3.2002
<i>Beta vulgaris</i> L.	Burak ćwikłowy	TP 60/1 z 1.4.2009
<i>Brassica oleracea</i> L.	Kalafior	TP 45/1 z 15.11.2001
<i>Brassica oleracea</i> L.	Brokuł	TP 151/2 z 21.3.2007
<i>Brassica oleracea</i> L.	Kapusta brukselska	TP 54/2 z 1.12.2005
<i>Brassica oleracea</i> L.	Kalarepa	TP 65/1 z 25.3.2004
<i>Brassica oleracea</i> L.	Kapusta włoska, kapusta głowiasta biała i kapusta głowiasta czerwona	TP 48/2 z 1.12.2005
<i>Brassica rapa</i> L.	Kapusta pekińska	TP 105/1 z 13.3.2008
<i>Capsicum annuum</i> L.	Papryka	TP 76/2 z 21.3.2007
<i>Cichorium endivia</i> L.	Endywia kędzierzawa i endywia eskariola	TP 118/2 z 1.12.2005
<i>Cichorium intybus</i> L.	Cykoria korzeniowa	TP 172/2 z 1.12.2005
<i>Cichorium intybus</i> L.	Cykoria sałatowa	TP 173/1 z 25.3.2004
<i>Citrullus lanatus</i> (Thumb.) Matsum. et Nakai	Kawon (arbuż)	TP 142/1 z 21.3.2007
<i>Cucumis melo</i> L.	Melon	TP 104/2 z 21.3.2007
<i>Cucumis sativus</i> L.	Ogórek – sałatkowy i konserwowy	TP 61/2 z 13.3.2008
<i>Cucurbita pepo</i> L.	Dynia zwyczajna	TP 119/1 z 25.3.2004
<i>Cynara cardunculus</i> L.	Karczoch zwyczajny i karczoch hiszpański (kard)	TP 184/1 z 25.3.2004
<i>Daucus carota</i> L.	Marchew jadalna i marchew pastewna	TP 49/3 z 13.3.2008
<i>Foeniculum vulgare</i> Mill.	Koper włoski (fenkuł)	TP 183/1 z 25.3.2004
<i>Lactuca sativa</i> L.	Salata	TP 13/4 z 1.4.2009
<i>Lycopersicon esculentum</i> Mill.	Pomidor	TP 44/3 z 21.3.2007
<i>Petroselinum crispum</i> (Mill.) Nyman ex A. W. Hill	Pietruszka	TP 136/1 z 21.3.2007

Nazwa botaniczna	Nazwa zwyczajowa	Protokół CPVO
<i>Phaseolus coccineus</i> L.	Fasola wielokwiatowa	TP 9/1 z 21.3.2007
<i>Phaseolus vulgaris</i> L.	Fasola zwykła karłowa i fasola zwykła tyczna	TP 12/3 z 1.4.2009
<i>Pisum sativum</i> L. (partim)	Groch siewny łuskowy o nasionach pomarszczonych, groch siewny łuskowy o nasionach gładkich i groch siewny cukrowy	TP 7/1 z 6.11.2003
<i>Raphanus sativus</i> L.	Rzodkiewka	TP 64/1 z 27.3.2002
<i>Solanum melongena</i> L.	Oberżyna	TP 117/1 z 13.3.2008
<i>Spinacia oleracea</i> L.	Szpinak	TP 55/2 z 13.3.2008
<i>Valerianella locusta</i> (L.) Laterr.	Roszponka warzywna	TP 75/2 z 21.3.2007
<i>Vicia faba</i> L. (partim)	Bób	TP Bobik/1 z 25.3.2004
<i>Zea mays</i> L. (partim)	Kukurydza cukrowa i kukurydza pękająca	TP 2/2 z 15.11.2001

Tekst tych protokołów można znaleźć na stronie internetowej CPVO (www.cpvo.europa.eu).

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz gatunków określonych w art. 1 ust. 2 lit. b), które muszą być zgodne z wytycznymi w sprawie badań UPOV

Nazwa botaniczna	Nazwa zwyczajowa	Wytyczne UPOV
<i>Allium fistulosum</i> L.	Cebula siedmiolatka (czosnek dęty)	TG/161/3 z 1.4.1998
<i>Beta vulgaris</i> L.	Burak liściowy	TG/106/4 z 31.3.2004
<i>Brassica oleracea</i> L.	Jarmuż	TG/90/6 z 31.3.2004
<i>Brassica rapa</i> L.	Rzepa	TG/37/10 z 4.4.2001
<i>Cichorium intybus</i> L.	Cykoria liściowa	TG/154/3 z 18.10.1996
<i>Cucurbita maxima</i> Duchesne	Dynia olbrzymia	TG/155/4 z 28.3.2007
<i>Raphanus sativus</i> L.	Rzodkiew	TG/63/6 z 24.3.1999
<i>Rheum rhabarbarum</i> L.	Rabarbar	TG/62/6 z 24.3.1999
<i>Scorzonera hispanica</i> L.	Skorzonera (węży mord)	TG/116/3 z 21.10.1988

Tekst tych wytycznych można znaleźć na stronie internetowej UPOV (www.upov.int).

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 16 lutego 2009 r.

w sprawie zawarcia Umowy między Wspólnotą Europejską a rządem Republiki Korei dotyczącej współpracy w sprawie działań antykonkurencyjnych

(2009/586/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 83 i 308, w związku z jego art. 300 ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Z uwagi na coraz szerszy międzynarodowy wymiar problemów w zakresie konkurencji należy wzmocnić współpracę międzynarodową w tej dziedzinie.
- (2) Należyte i skuteczne egzekwowanie prawa konkurencji jest ważnym aspektem efektywnego funkcjonowania rynków i handlu międzynarodowego.
- (3) Wypracowanie zasad wzajemnego poszanowania praw na gruncie prawa międzynarodowego i wdrożenie tych zasad przy egzekwowaniu prawa konkurencji Wspólnoty i Korei Południowej może przyczynić się do zwiększenia skuteczności tego prawa.
- (4) W tym celu Komisja wynegocjowała umowę z rządem Republiki Korei dotyczącą stosowania zasad konkurencji Wspólnoty i Korei Południowej.

- (5) Z uwagi na objęcie umową połączeń i przejęć przedsiębiorstw, które podlegają rozporządzeniu Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) ⁽²⁾, opierającym się zasadniczo na art. 308 Traktatu, niniejsza decyzja powinna również opierać się na nim.

- (6) Należy zatwierdzić tę umowę,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty Umowę między Wspólnotą Europejską a rządem Republiki Korei dotyczącą współpracy w sprawie działań antykonkurencyjnych.

Tekst umowy jest załączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszym upoważnia się Przewodniczącego Rady do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania umowy, aby stała się ona wiążącą dla Wspólnoty ^(*).

Sporządzono w Brukseli dnia 16 lutego 2009 r.

W imieniu Rady

O. LIŠKA

Przewodniczący

⁽¹⁾ Opinia z dnia 4 grudnia 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

^(*) Data wejścia w życie umowy zostanie opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej przez Sekretariat Generalny Rady.

UMOWA**między Wspólnotą Europejską a rządem Republiki Korei dotycząca współpracy w sprawie działań antykonkurencyjnych**

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA,

z jednej strony, oraz

RZĄD REPUBLIKI KOREI,

z drugiej strony,

(zwane dalej „Stronami”),

UZNAJĄC, że gospodarki światowe są coraz bardziej ze sobą powiązane, co w szczególności dotyczy gospodarki Wspólnoty Europejskiej i gospodarki Republiki Korei,

ZAUWAŻAJĄC, że Wspólnota Europejska i Republika Korei podzielają opinię, że należyte i skuteczne egzekwowanie prawa konkurencji jest istotnym aspektem efektywnego funkcjonowania ich rynków i wymiany handlowej między Stronami, a także leży w interesie ekonomicznym konsumentów we Wspólnocie Europejskiej i Republice Korei,

ZAUWAŻAJĄC, że współpraca, a w stosownych przypadkach również skoordynowane stosowanie przez Strony prawa konkurencji przyczyniłyby się do lepszego i skuteczniejszego egzekwowania prawa obu Stron,

UZNAJĄC PONADTO, że współpraca organów do spraw konkurencji obu Stron przyczyni się do poprawy i umocnienia stosunków między nimi,

PAMIĘTAJĄC O TYM, że między Stronami mogą czasami pojawiać się różnice zdań co do stosowania ich prawa konkurencji w odniesieniu do zachowań lub transakcji, z którymi związane są znaczące interesy obu Stron,

ODNOTOWUJĄC zmienione zalecenie Rady Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju przyjęte w dniach 27 i 28 lipca 1995 r., dotyczące współpracy pomiędzy państwami będącymi członkami tej organizacji w dziedzinie praktyk antykonkurencyjnych mających wpływ na handel międzynarodowy,

UWZGLĘDNIAJĄC protokół ustaleń zawarty między Dyrekcją Generalną ds. Konkurencji Komisji Europejskiej a Komisją ds. Uczciwej Konkurencji Republiki Korei w dniu 28 października 2004 r.,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1**Cel i definicje**

1. Niniejsza umowa ma służyć skutecznemu egzekwowaniu prawa konkurencji każdej ze Stron poprzez propagowanie współpracy i koordynowania działań ich organów do spraw konkurencji oraz ma zapobiegać konfliktom między Stronami we wszelkich kwestiach dotyczących stosowania ich prawa konkurencji lub ograniczać prawdopodobieństwo wystąpienia takich konfliktów.

2. Na potrzeby niniejszej umowy niżej wymienione terminy definiuje się w następujący sposób:

a) termin „działania antykonkurencyjne” oznacza wszelkie działania, które mogą podlegać karom lub innym środkom korygującym stosowanym przez organy do spraw konkurencji na mocy prawa konkurencji jednej ze Stron lub obydwu Stron;

b) terminy „organ do spraw konkurencji” oraz „organy do spraw konkurencji” oznaczają:

(i) w przypadku Wspólnoty Europejskiej - Komisję Wspólnot Europejskich w zakresie jej obowiązków wynikających z przepisów prawa konkurencji Wspólnoty Europejskiej; i

(ii) w przypadku Republiki Korei - Komisję ds. Uczciwej Konkurencji Republiki Korei;

c) termin „właściwy organ państwa członkowskiego” oznacza jeden organ w każdym państwie członkowskim Wspólnoty Europejskiej odpowiedzialny za stosowanie prawa konkurencji. Po podpisaniu niniejszej umowy Komisja Wspólnot

Europejskich przekaże rządowi Republiki Korei wykaz takich organów. Komisja w razie konieczności będzie przekazywać rządowi Republiki Korei uaktualniony wykaz;

d) termin „prawo konkurencji” oznacza:

(i) w odniesieniu do Wspólnoty Europejskiej - art. 81, 82 i 85 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw oraz rozporządzenia wykonawcze do tych przepisów, wraz ze wszelkimi zmianami; oraz

(ii) w odniesieniu do Republiki Korei - ustawę o regulacji monopolu i uczciwej konkurencji oraz przepisy wykonawcze do tych aktów prawnych, wraz ze wszelkimi zmianami;

e) termin „działania w zakresie egzekwowania prawa” oznacza wszelkie zastosowanie prawa konkurencji w drodze dochodzenia lub postępowania prowadzonego przez właściwy organ do spraw konkurencji jednej ze Stron.

Artykuł 2

Powiadomienia

1. Organ do spraw konkurencji każdej ze Stron powiadamia organ do spraw konkurencji drugiej Strony o działaniach w zakresie egzekwowania prawa, które jego zdaniem mogą mieć wpływ na ważne interesy drugiej Strony.

2. Działania w zakresie egzekwowania prawa, które mogą mieć wpływ na ważne interesy drugiej Strony i są istotne dla działań w zakresie egzekwowania prawa tej drugiej Strony, obejmują między innymi:

a) działania w zakresie egzekwowania prawa podejmowane wobec obywatela lub obywateli drugiej Strony (w przypadku Wspólnoty Europejskiej - obywatela lub obywateli państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej) lub wobec spółki lub spółek założonych lub zorganizowanych na mocy przepisów ustawowych i wykonawczych obowiązujących na terytorium drugiej Strony;

b) działania w zakresie egzekwowania prawa podejmowane w odpowiedzi na inne niż koncentracje działania antykonkurencyjne, które mają lub miały miejsce także w znacznej części na terytorium drugiej Strony;

c) działania w zakresie egzekwowania prawa dotyczące koncentracji, w przypadku której co najmniej jedna strona transakcji jest spółką założoną lub zorganizowaną na mocy przepisów ustawowych i wykonawczych obowiązujących na terytorium drugiej Strony;

d) działania w zakresie egzekwowania prawa dotyczące koncentracji, w której przypadku spółka kontrolująca jedną stronę transakcji lub kilka z nich jest spółką założoną lub zorganizowaną na mocy przepisów ustawowych i wykonawczych obowiązujących na terytorium drugiej Strony;

e) działania w zakresie egzekwowania prawa dotyczące zachowania, do którego przypuszczalnie zachęcała druga Strona lub które druga Strona narzuciła lub zaaprobowała; i

f) działania w zakresie egzekwowania prawa dotyczące środków zaradczych, które w sposób wyraźny narzucają określone zachowanie lub też zakazują określonego zachowania na terytorium drugiej Strony lub zawierają wiążące zobowiązania dla przedsiębiorstw na tym terytorium.

3. Powiadomienia dotyczące koncentracji przewidziane w ust. 1 niniejszego artykułu przekazuje się:

a) w przypadku Wspólnoty Europejskiej:

(i) przy wszczynaniu postępowania na mocy art. 6 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004;

(ii) przy wydawaniu oświadczenia o zastrzeżeniach;

b) w przypadku Republiki Korei:

(i) najpóźniej wówczas, gdy organ do spraw konkurencji wystąpi z pisemnym wnioskiem o przedłużenie okresu przeglądu lub o przedłożenie dodatkowych dokumentów dotyczących przypadków koncentracji, które mogą mieć skutki antykonkurencyjne; i

(ii) przy wydawaniu sprawozdania z kontroli.

4. Powiadomienia wymagane na mocy ust. 1 niniejszego artykułu, które dotyczą kwestii innych niż przypadki koncentracji, przekazuje się:

a) w przypadku Wspólnoty Europejskiej:

(i) przy wydawaniu oświadczenia o zastrzeżeniach;

(ii) przy przyjmowaniu decyzji lub uzgodnień;

b) w przypadku Republiki Korei:

(i) przy wydawaniu sprawozdania z kontroli;

(ii) przy stawianiu zarzutów karnych;

(iii) przy przyjmowaniu decyzji.

5. W powiadomieniach określa się w szczególności nazwy stron dochodzenia, działania będące przedmiotem kontroli oraz rynki, których te działania dotyczą, a także stosowne przepisy prawa oraz datę podjęcia działań w zakresie egzekwowania prawa.

Artykuł 3

Współpraca w zakresie egzekwowania prawa

1. Organ do spraw konkurencji każdej ze Stron udziela pomocy organowi do spraw konkurencji drugiej Strony w jego działaniach w zakresie egzekwowania prawa w granicach zgodnych z przepisami ustawowymi i wykonawczymi Strony udzielającej pomocy i jej ważnymi interesami oraz w zakresie racjonalnie dostępnych zasobów.

2. Organ do spraw konkurencji każdej ze Stron, w zakresie zgodnym z przepisami ustawowymi i wykonawczymi Strony oraz jej ważnymi interesami:

- a) informuje organ do spraw konkurencji drugiej Strony o swoich działaniach w zakresie egzekwowania prawa podejmowanych wobec działań antykonkurencyjnych, które jego zdaniem mogą mieć również niekorzystny wpływ na konkurencję na terytorium drugiej Strony;
- b) przekazuje organowi do spraw konkurencji drugiej Strony wszelkie istotne informacje o działaniach antykonkurencyjnych, które to informacje są w jego posiadaniu lub zostały mu zgłoszone i które zdaniem organu przekazującego te informacje mogą być istotne dla działań w zakresie egzekwowania prawa prowadzonych przez właściwy organ drugiej Strony lub mogą stanowić podstawę takich działań; i
- c) przekazuje organowi do spraw konkurencji drugiej Strony, na wniosek i zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy, informacje będące w jego posiadaniu, które są istotne dla działań w zakresie egzekwowania prawa prowadzonych przez organ do spraw konkurencji drugiej Strony.

Artykuł 4

Koordinowanie działań w zakresie egzekwowania prawa

1. W przypadku gdy organy do spraw konkurencji obu Stron prowadzą działania w zakresie egzekwowania prawa w sprawach powiązanych, rozpatrują zasadność koordynowania swoich działań w zakresie egzekwowania prawa na tyle, na ile jest to zgodne z obowiązującymi je przepisami ustawowymi i wykonawczymi.

2. Rozpatrując zasadność koordynowania określonych działań w zakresie egzekwowania prawa, organy do spraw konkurencji każdej ze Stron powinny uwzględnić między innymi następujące czynniki:

- a) wpływ koordynowania takich działań na możliwość osiągnięcia przez organy do spraw konkurencji obu Stron celów podejmowanych przez nie działań w zakresie egzekwowania prawa;
- b) względną zdolność uzyskania przez organy Stron do spraw konkurencji informacji niezbędnych do prowadzenia działań w zakresie egzekwowania prawa;
- c) możliwość uniknięcia sprzecznych ze sobą zobowiązań i niepotrzebnych obciążeń osób, wobec których prowadzone są działania w zakresie egzekwowania prawa;
- d) możliwość lepszego wykorzystania swoich zasobów dzięki koordynowaniu działań.

3. W przypadku koordynowania działań w zakresie egzekwowania prawa organ do spraw konkurencji każdej ze Stron stara się prowadzić swoje działania w zakresie egzekwowania prawa ze starannym uwzględnieniem celów działań w zakresie egzekwowania prawa prowadzonych przez organ do spraw konkurencji drugiej Strony.

4. W przypadku gdy organy do spraw konkurencji obu Stron prowadzą działania w zakresie egzekwowania prawa w sprawach powiązanych, organ do spraw konkurencji każdej ze Stron rozpatruje, na wniosek organu do spraw konkurencji drugiej Strony i z uwzględnieniem ważnych interesów Strony będącej adresatem wniosku, zasadność zwrócenia się do

spółek/osób, które dostarczyły poufnych informacji w związku z prowadzonymi działaniami w zakresie egzekwowania prawa, z pytaniem o to, czy wyrażają one zgodę na przekazanie tych informacji organowi ds. konkurencji drugiej Strony („zrzeczenie się poufności”).

5. Z zastrzeżeniem właściwego powiadomienia organu do spraw konkurencji drugiej Strony, organ do spraw konkurencji każdej ze Stron może w dowolnym momencie ograniczyć koordynowanie działań w zakresie egzekwowania prawa i kontynuować swoje działania w tym zakresie niezależnie.

Artykuł 5

Unikanie konfliktów (wzajemne poszanowanie interesów – *negative comity*)

1. Organ do spraw konkurencji każdej ze Stron starannie uwzględnia ważne interesy drugiej Strony na wszystkich etapach swoich działań w zakresie egzekwowania prawa, w tym decydując o podjęciu działań w zakresie egzekwowania prawa, o zakresie tych działań oraz o charakterze kar lub innych środków korygujących stosowanych w danym przypadku.

2. Jeżeli określone działanie w zakresie egzekwowania prawa przewidziane przez organ do spraw konkurencji jednej Strony może mieć wpływ na ważne interesy drugiej Strony, ten pierwszy organ, bez uszczerbku dla pełnej swobody podejmowania przez siebie decyzji, dokłada wszelkich starań, by:

- a) w odpowiednim czasie przekazać drugiej Stronie informacje o istotnych zmianach dotyczących interesów tej drugiej Strony;
- b) umożliwić drugiej Stronie przekazanie swoich uwag; i
- c) uwzględnić uwagi drugiej Strony przy jednoczesnym pełnym poszanowaniu niezależności każdej ze Stron w podejmowaniu przez nią decyzji.

Ustęp 2 niniejszego artykułu jest stosowany bez uszczerbku dla zobowiązań Stron na mocy art. 2 ust. 3 i 4.

3. Jeżeli jedna ze Stron uzna, że działania w zakresie egzekwowania prawa prowadzone przez jej organ do spraw konkurencji mogą niekorzystnie wpłynąć na ważne interesy drugiej Strony, Strony powinny wziąć pod uwagę - oprócz wszelkich innych czynników, które mogą być istotne w danych okolicznościach przy dążeniu do odpowiedniego uwzględnienia konkurencyjnych interesów - czynniki, które podano poniżej:

- a) względne znaczenie skutków działań antykonkurencyjnych dla ważnych interesów Strony prowadzącej działania w zakresie egzekwowania prawa w porównaniu z ich skutkami dla ważnych interesów drugiej Strony;
- b) względne znaczenie dla działań antykonkurencyjnych zachowań lub transakcji mających miejsce na terytorium jednej Strony w porównaniu z zachowaniem lub transakcjami mającymi miejsce na terytorium drugiej Strony;
- c) ewentualny wpływ na działania w zakresie egzekwowania prawa prowadzone przez drugą Stronę w odniesieniu do tych samych osób fizycznych lub prawnych;

d) zakres, w jakim osoby prywatne, tj. osoby fizyczne lub prawne, będą podlegać sprzecznym wymogom obu Stron.

Artykuł 6

Wzajemne poszanowanie praw (*positive comity*)

1. Jeżeli organ do spraw konkurencji jednej ze Stron uzna, że działania antykonkurencyjne prowadzone na terytorium drugiej Strony mają niekorzystny wpływ na ważne interesy tej pierwszej Strony, taki organ do spraw konkurencji może - mając na uwadze znaczenie, jakie ma unikanie konfliktów dotyczących jurysdykcji oraz fakt, że organ do spraw konkurencji drugiej Strony może mieć możliwość prowadzenia skuteczniejszych działań w zakresie egzekwowania prawa w odniesieniu do takich działań antykonkurencyjnych - wystąpić do organu do spraw konkurencji drugiej Strony z wnioskiem o podjęcie odpowiednich działań w zakresie egzekwowania prawa.

2. Wniosek powinien możliwie szczegółowo określać charakter działań antykonkurencyjnych oraz ich wpływ na ważne interesy Strony, której organ do spraw konkurencji wystąpił z wnioskiem, a także powinien zawierać zapewnienie o gotowości do przekazania przez organ do spraw konkurencji występujący z wnioskiem dalszych informacji i podjęcia przezeń innego rodzaju współpracy, jakie tylko może zapewnić.

3. Organ do spraw konkurencji będący adresatem wniosku starannie rozważa możliwość podjęcia działań w zakresie egzekwowania prawa lub rozszerzenia podjętych już działań w tym zakresie w odniesieniu do działań antykonkurencyjnych wskazanych we wniosku. Organ do spraw konkurencji będący adresatem wniosku informuje organ do spraw konkurencji występujący z wnioskiem o swojej decyzji w możliwie najkrótszym terminie. Jeżeli działania w zakresie egzekwowania prawa zostały już podjęte, organ do spraw konkurencji będący adresatem wniosku informuje organ do spraw konkurencji występujący z wnioskiem o wyniku tych działań oraz, w miarę możliwości, o istotnych zmianach sytuacji na poszczególnych etapach.

4. Żadne z postanowień zawartych w niniejszym artykule nie ogranicza swobody podejmowania decyzji, jaką dysponuje organ do spraw konkurencji Strony będącej adresatem wniosku na mocy obowiązujących go przepisów prawa konkurencji i zasad egzekwowania prawa, co do tego, czy należy podjąć działania w zakresie egzekwowania prawa w odniesieniu do działań antykonkurencyjnych wskazanych we wniosku ani też nie wyklucza możliwości wycofania wniosku przez organ do spraw konkurencji Strony występującej z takim wnioskiem.

Artykuł 7

Poufność

1. Niezależnie od wszelkich innych postanowień niniejszej umowy żadna ze Stron nie jest zobowiązana do przekazywania informacji drugiej Stronie, jeżeli zabraniają tego przepisy ustawowe lub wykonawcze Strony posiadającej informacje lub jeżeli przekazanie takich informacji byłoby sprzeczne z jej ważnymi interesami.

2. a) Wspólnota Europejska nie jest zobowiązana do przekazywania Republice Korei na mocy niniejszej umowy informacji poufnych objętych zakresem art. 28 rozporządzenia

Rady (WE) nr 1/2003 i art. 17 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004, z wyjątkiem informacji przekazywanych zgodnie z postanowieniami art. 4 ust. 4 niniejszej umowy.

b) Rząd Republiki Korei nie jest zobowiązany do przekazywania Wspólnocie Europejskiej na mocy niniejszej umowy informacji objętych zakresem art. 62 ustawy o regulacji monopolu i uczciwej konkurencji oraz art. 9 ustawy o ujawnianiu informacji przez organy publiczne, z wyjątkiem informacji przekazywanych zgodnie z postanowieniami art. 4 ust. 4 niniejszej umowy.

3. a) Informacje niedostępne publicznie przekazywane przez jedną ze Stron drugiej Stronie na mocy niniejszej umowy są wykorzystywane przez Stronę będącą odbiorcą tych informacji wyłącznie do celów prowadzenia dochodzeń w sprawie działań antykonkurencyjnych na mocy obowiązujących ją przepisów prawa konkurencji w związku ze sprawą określoną we wniosku.

b) Jeżeli jedna ze Stron przekazuje na podstawie niniejszej umowy informacje poufne, Strona będąca odbiorcą tych informacji zachowuje zgodnie z obowiązującymi ją przepisami ustawowymi i wykonawczymi poufność tych informacji.

4. Strona może zażądać, aby informacje przekazane na mocy niniejszej umowy były wykorzystywane na warunkach przez nią określonych. Strona będąca odbiorcą takich informacji nie wykorzystuje ich w sposób niezgodny z tymi warunkami bez uprzedniej pisemnej zgody drugiej Strony.

5. Każda ze Stron może ograniczyć zakres informacji przekazywanych drugiej Stronie, jeżeli ta druga Strona nie może zagwarantować: wymaganej przez Stronę przekazującą informacje poufności, spełnienia określonych przez nią warunków lub ograniczenia celów, do których przekazywane informacje mogą zostać wykorzystane.

6. Niniejszy artykuł nie wyklucza możliwości wykorzystania lub ujawnienia informacji niedostępnych publicznie przez Stronę będącą odbiorcą takich informacji, o ile:

a) Strona przekazująca informacje wyraziła uprzednio pisemną zgodę na jej wykorzystanie lub ujawnienie; lub

b) taki obowiązek przewidują przepisy ustawowe i wykonawcze Strony będącej odbiorcą takich informacji. W takim przypadku Strona będąca odbiorcą informacji:

(i) nie podejmuje żadnych działań, które mogą skutkować prawnym obowiązkiem udostępnienia stronie trzeciej lub innym organom informacji poufnych przekazanych na mocy niniejszej umowy bez uprzedniej pisemnej zgody Strony przekazującej informacje;

(ii) zawsze gdy jest to możliwe, powiadamia z wyprzedzeniem Stronę przekazującą informacje o takim wykorzystaniu lub ujawnieniu informacji, oraz, na żądanie, zasięga opinii drugiej Strony i należycie uwzględnia jej ważne interesy; i

(iii) wykorzystuje wszystkie dostępne środki na mocy obowiązujących przepisów ustawowych i wykonawczych w celu zachowania poufności informacji w kontekście wniosków złożonych przez stronę trzecią lub inne organy w sprawie ujawnienia danych informacji, chyba że Strona przekazująca informacje postanowiła inaczej.

7. Organ do spraw konkurencji Wspólnoty Europejskiej:

- a) powiadamia właściwe organy państwa członkowskiego lub państw członkowskich, których ważnych interesów to dotyczy, o powiadomieniach przekazanych mu przez koreański organ do spraw konkurencji;
- b) informuje właściwe organy tego państwa członkowskiego lub państw członkowskich o wszelkiej współpracy i koordynowaniu działań w zakresie egzekwowania prawa; i
- c) dba o to, by informacje niedostępne publicznie, przekazane właściwym organom państwa członkowskiego lub państw członkowskich na mocy lit. a) i b) powyżej, nie zostały wykorzystane w żadnym innym celu niż cel wskazany w art. 1 ust. 1 niniejszej umowy, jak również o to, by informacje takie nie zostały ujawnione.

Artykuł 8

Konsultacje

1. Strony konsultują się ze sobą, na wniosek dowolnej Strony, we wszelkich kwestiach, jakie mogą wystąpić w związku z wykonywaniem niniejszej umowy.
2. Organy do spraw konkurencji Stron spotykają się co najmniej raz w roku, kiedy to mogą:
 - a) wymieniać informacje dotyczące swoich bieżących działań z zakresu egzekwowania prawa oraz priorytetów odnoszących się do prawa konkurencji każdej ze Stron;
 - b) wymieniać informacje o sektorach gospodarki będących przedmiotem wspólnego zainteresowania;
 - c) omawiać kwestie związane z polityką konkurencji, stanowiące przedmiot wspólnego zainteresowania; i
 - d) omawiać inne kwestie będące przedmiotem wspólnego zainteresowania, dotyczące stosowania prawa konkurencji każdej ze Stron.

Artykuł 9

Wymiana informacji na podstawie umowy

Wymiana informacji na podstawie niniejszej umowy może być prowadzona w sposób bezpośredni przez organy Stron do spraw konkurencji. Powiadomienia, o których mowa w art. 2 ust. 3, i wnioski, o których mowa w art. 6 ust. 1, potwierdza się niezwłocznie na piśmie drogą dyplomatyczną i zamieszcza w nich informacje pierwotnie wymienione między organami do spraw konkurencji.

Artykuł 10

Istniejące prawo

1. Niniejsza umowa jest realizowana w ramach przepisów ustawowych i wykonawczych obowiązujących Strony.
2. Żadnego z postanowień niniejszej umowy nie należy rozumieć w sposób przynoszący uszczerbek polityce lub prowadzący do naruszenia jurysdykcji prawnej którejkolwiek ze Stron w odniesieniu do jakiejkolwiek kwestii dotyczących jurysdykcji.
3. Żadnego z postanowień niniejszej umowy nie należy rozumieć w sposób prowadzący do naruszenia praw lub obowiązków którejkolwiek ze Stron wynikających z innych umów międzynarodowych lub wynikających z prawa Republiki Korei i Wspólnoty Europejskiej.

Artykuł 11

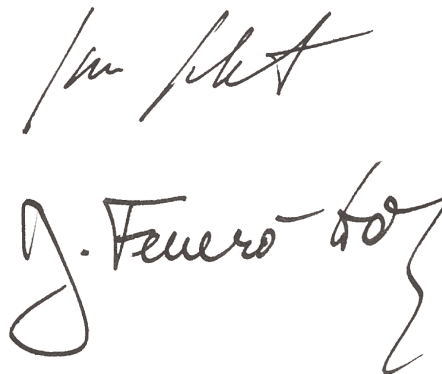
Wejście w życie, rozwiązanie umowy i przegląd umowy

1. Niniejsza umowa wchodzi w życie w dniu wymiany przez Strony pisemnych powiadomień, w których stwierdza się, że wymogi prawne dotyczące tych Stron związane z wejściem w życie niniejszej umowy zostały spełnione.
2. Niniejsza umowa pozostaje w mocy przez okres sześćdziesięciu (60) dni od dnia, w którym jedna ze Stron powiadomi drugą Stronę na piśmie drogą dyplomatyczną o zamiarze rozwiązania umowy.
3. Nie później niż pięć (5) lat od daty wejścia w życie umowy Strony rozważą możliwość przeprowadzenia przeglądu jej funkcjonowania w celu dokonania oceny podjętych przez nie działań w zakresie współpracy, określenia dodatkowych dziedzin, w których przydatne byłoby nawiązanie współpracy, oraz innych sposobów udoskonalenia niniejszej umowy. Strony zgadzają się co do tego, że taki przegląd obejmie między innymi analizę rzeczywistych lub potencjalnych przypadków i że jej celem będzie stwierdzenie, czy ściślejsza współpraca lepiej służyłaby ich interesom.
4. Niniejsza umowa może zostać zmieniona za obopólną zgodą Stron wyrażoną na piśmie. Taka zmiana wchodzi w życie przy zastosowaniu tych samych procedur co określone w ust. 1 niniejszego artykułu.

W DOWÓD CZEGO niżej podpisani, odpowiednio upoważnieni do tego przez Strony, które reprezentują, złożyli swoje podpisy pod niniejszą umową.

Sporządzono w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach w Seulu w dniu 23 maja 2009 r., w językach: angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim i koreańskim. W przypadku rozbieżności wersje angielska i koreańska mają pierwszeństwo przed innymi wersjami językowymi.

За Европейската общност
 Por la Comunidad Europea
 Za Evropské společenství
 For Det Europæiske Fællesskab
 Für die Europäische Gemeinschaft
 Euroopa Ühenduse nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
 For the European Community
 Pour la Communauté européenne
 Per la Comunità europea
 Eiropas Kopienas vārdā
 Europos bendrijos vardu
 Az Európai Közösség részéről
 Ghall-Komunitá Ewropea
 Voor de Europese Gemeenschap
 W imieniu Wspólnoty Europejskiej
 Pela Comunidade Europeia
 Pentru Comunitatea Europeană
 Za Európske spoločenstvo
 Za Evropsko skupnost
 Euroopan yhteisön puolesta
 På Europeiska gemenskapen vägnar
 유럽공동체를 대표하여

За правителството на Република Корея
 Por el Gobierno de la República de Corea
 Za vládu Korejské republiky
 For Republikken Koreas regering
 Für die Regierung der Republik Korea
 Korea Vabariigi Valitsuse nimel
 Για την Κυβέρνηση της Δημοκρατίας της Κορέας
 For the Government of the Republic of Korea
 Pour le gouvernement de la République de Corée
 Per il governo della Repubblica di Corea
 Korejas Republikas valdības vārdā
 Korėjos Respublikos Vyriausybės vardu
 A Koreai Köztársaság kormánya részéről
 Ghall-Gvern tar-Repubblika tal-Korea
 Voor de Regering van de Republiek Korea
 W imieniu rządu Republiki Korei
 Pelo Governo da República da Coreia
 Pentru Guvernul Republicii Coreea
 Za vládu Kórejskej republiky
 Za Vlado Republike Korejo
 Korean tasavallan hallituksen puolesta
 På Republiken Koreas regerings vägnar
 대한민국 정부를 대표하여

DECYZJA RADY

z dnia 7 lipca 2009 r.

w sprawie istnienia nadmiernego deficytu na Malcie

(2009/587/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 104 ust. 6,

uwzględniając zalecenie Komisji,

uwzględniając uwagi przedstawione przez Malte,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 104 Traktatu państwa członkowskie unikają nadmiernego deficytu budżetowego.
- (2) Pakt na rzecz stabilności i wzrostu opiera się na dążeniu do zapewnienia solidnych finansów państwa jako środka służącego umocnieniu warunków stabilności cen oraz silnego, trwałego wzrostu, sprzyjającego tworzeniu nowych miejsc pracy.
- (3) Procedura nadmiernego deficytu określona w art. 104 Traktatu oraz wyjaśniona w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu⁽¹⁾, które jest częścią Paktu na rzecz stabilności i wzrostu, przewiduje podjęcie decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu. Załączony do Traktatu Protokół w sprawie procedury nadmiernego deficytu zawiera dalsze postanowienia dotyczące wdrażania procedury nadmiernego deficytu. Szczegółowe zasady i definicje w zakresie stosowania postanowień tego Protokołu określono w rozporządzeniu Rady (WE) nr 3605/93⁽²⁾.
- (4) Przeprowadzona w 2005 r. reforma Paktu na rzecz stabilności i wzrostu miała na celu wzmocnienie jego skuteczności i podstaw gospodarczych oraz ochronę stabilności finansów publicznych w perspektywie długoterminowej. W szczególności jej celem było, by na wszystkich etapach procedury nadmiernego deficytu w pełni uwzględniono kontekst gospodarczy i budżetowy. W związku z powyższym Pakt na rzecz stabilności i wzrostu zawiera ramy wspierające realizację polityki rządu mającej na celu szybkie przywrócenie dobrego stanu finansów publicznych z uwzględnieniem sytuacji gospodarczej.
- (5) Postanowienia art. 104 ust. 5 Traktatu nakładają na Komisję obowiązek skierowania opinii do Rady w przypadku uznania przez Komisję, że w państwie członkowskim istnieje nadmierny deficyt lub że taki deficyt może wystąpić. Uwzględniwszy swoje sprawozdanie opracowane zgodnie z art. 104 ust. 3 Traktatu oraz opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego wydaną zgodnie z art. 104 ust. 4 Traktatu, Komisja stwierdziła, że na Malcie istnieje nadmierny deficyt. W związku z tym dnia 24 czerwca 2009 r. Komisja przedstawiła Radzie stosowną opinię w sprawie Malty⁽³⁾.
- (6) Artykuł 104 ust. 6 Traktatu stanowi, że Rada po dokonaniu ogólnej oceny, a przed podjęciem decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu, powinna rozważyć wszelkie uwagi zgłaszane przez dane państwo członkowskie. W przypadku Malty ogólna ocena prowadzi do wniosków zawartych w niniejszej decyzji.
- (7) Według danych przekazanych przez władze Malty w marcu 2009 r., a następnie potwierdzonych przez Eurostat, deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych na Malcie wyniósł w 2008 r. 4,7 % PKB, znacznie przekraczając wartość referencyjną wynoszącą 3 % PKB. Deficyt nie zbliżył się do wartości referencyjnej wynoszącej 3 % PKB, a jej przekroczenie nie może zostać zakwalifikowane jako mające wyjątkowy charakter w rozumieniu postanowień Traktatu i Paktu na rzecz stabilności i wzrostu. W szczególności przekroczenie to nie wynika z nadzwyczajnego zdarzenia ani ze znacznego pogorszenia koniunktury gospodarczej w 2008 r. w rozumieniu Traktatu oraz Paktu na rzecz stabilności i wzrostu. W rzeczywistości wzrost realnego PKB w latach 2005–2007 wyniósł ponad 3 % rocznie i przewyższał znacznie poziom potencjalnego wzrostu. W 2008 r. nastąpiło spowolnienie tempa wzrostu gospodarczego, lecz nadal był on dodatni i wyniósł 1,6 %, a zgodnie z najnowszymi danymi – został skorygowany w górę do 2,5 %. Ponadto nie można uznać, że przekroczenie wartości referencyjnej ma charakter tymczasowy. Zgodnie z prognozą służb Komisji z wiosny 2009 r. oczekuje się, że w okresie objętym prognozą wskaźnik deficytu się zmniejszy, lecz pozostanie powyżej wartości referencyjnej i wyniesie 3,6 % PKB w 2009 r. oraz – przy zwyczajowym założeniu niezmiennego kursu polityki – 3,2 % PKB w 2010 r. Przewidziane w Traktacie kryterium dotyczące deficytu nie jest zatem spełnione.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 332 z 31.12.1993, s. 7.

⁽³⁾ Wszystkie dokumenty związane z procedurą nadmiernego deficytu dotyczącą Malty dostępne są na następującej stronie internetowej: http://ec.europa.eu/economy_finance/netstartsearch/pdfsearch/pdf.cfm?mode=_m2

(8) Od 2003 r. dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych kształtuje się powyżej wartości referencyjnej wynoszącej 60 % PKB i w 2008 r. wyniósł 64,1 % PKB. Zgodnie z prognozą służb Komisji z wiosny 2009 r. przewiduje się, że dług sektora instytucji rządowych i samorządowych będzie się powiększał i w 2010 r. sięgnie prawie 69 % PKB. Nie można uznać, że wskaźnik zadłużenia zmniejsza się dostatecznie i zbliża się do wartości referencyjnej w zadowalającym tempie w rozumieniu Traktatu i Paktu na rzecz stabilności i wzrostu. Dlatego też przewidziane w Traktacie kryterium dotyczące długu nie jest spełnione.

(9) Zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1467/97 „istotne czynniki” mogą zostać uwzględnione w procesie podejmowania decyzji Rady w sprawie istnienia nadmiernego deficytu zgodnie z art. 104 ust. 6 Traktatu wyłącznie wtedy, gdy spełniony jest podwójny warunek: deficyt zbliża się do wartości referencyjnej oraz przekroczenie przez niego tej wartości ma charakter tymczasowy. W przypadku Malty ten podwójny warunek nie jest spełniony. Dlatego też istotne czynniki nie zostały

uwzględnione w procesie podejmowania wymienionej decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Z ogólnej oceny wynika, że na Malcie istnieje nadmierny deficyt.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Malty.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 lipca 2009 r.

W imieniu Rady
C. BILDT
Przewodniczący

DECYZJA RADY
z dnia 7 lipca 2009 r.
w sprawie istnienia nadmiernego deficytu na Litwie
(2009/588/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 104 ust. 6,

uwzględniając zalecenie Komisji,

uwzględniając uwagi przedstawione przez Litwę,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 104 Traktatu państwa członkowskie unikają nadmiernego deficytu budżetowego.
- (2) Pakt na rzecz stabilności i wzrostu opiera się na dążeniu do zapewnienia solidnych finansów państwa jako środka służącego umocnieniu warunków stabilności cen oraz silnego, trwałego wzrostu, sprzyjającego tworzeniu nowych miejsc pracy.
- (3) Procedura nadmiernego deficytu określona w art. 104 Traktatu oraz wyjaśniona w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu⁽¹⁾, które jest częścią Paktu na rzecz stabilności i wzrostu, przewiduje podjęcie decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu. Załączony do Traktatu Protokół w sprawie procedury nadmiernego deficytu zawiera dalsze postanowienia dotyczące wdrażania procedury nadmiernego deficytu. Szczegółowe zasady i definicje w zakresie stosowania postanowień tego Protokołu określono w rozporządzeniu Rady (WE) nr 3605/93⁽²⁾.
- (4) Przeprowadzona w 2005 r. reforma Paktu na rzecz stabilności i wzrostu miała na celu wzmocnienie jego skuteczności i podstaw gospodarczych oraz ochronę stabilności finansów publicznych w perspektywie długoterminowej. W szczególności jej celem było, by na wszystkich etapach procedury nadmiernego deficytu w pełni uwzględniono kontekst gospodarczy i budżetowy. W związku z powyższym Pakt na rzecz stabilności i wzrostu zawiera ramy wspierające realizację polityki rządu mającej na celu szybkie przywrócenie dobrego stanu finansów publicznych z uwzględnieniem sytuacji gospodarczej.
- (5) Postanowienia art. 104 ust. 5 Traktatu nakładają na Komisję obowiązek skierowania opinii do Rady w przypadku uznania przez Komisję, że w państwie członkowskim istnieje nadmierny deficyt lub że taki deficyt może wystąpić. Uwzględniając swoje sprawozdanie sporządzone zgodnie z art. 104 ust. 3 Traktatu i opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego wydaną zgodnie z art. 104 ust. 4, Komisja stwierdziła, że na Litwie istnieje nadmierny deficyt. W związku z tym dnia 24 czerwca 2009 r.⁽³⁾ Komisja przedstawiła Radzie taką opinię w sprawie Litwy.
- (6) Artykuł 104 ust. 6 Traktatu stanowi, że Rada powinna rozważyć wszelkie uwagi zgłaszane przez dane państwo członkowskie po dokonaniu całościowej oceny, a przed podjęciem decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu. W przypadku Litwy całościowa ocena prowadzi do wniosków zawartych w niniejszej decyzji.
- (7) Zgodnie ze zgłoszeniem w ramach procedury nadmiernego deficytu przedłożonym przez władze Litwy w kwietniu 2009 r., deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych na Litwie w 2008 r. wyniósł 3,2 % PKB, przekraczając tym samym wartość referencyjną wynoszącą 3 % PKB. Deficyt był bliski wartości referencyjnej, tj. 3 % PKB, lecz jej przekroczenie nie może być uznane za wyjątkowe w rozumieniu Traktatu i Paktu na rzecz stabilności i wzrostu. W szczególności nie wynika ono ze znacznego pogorszenia koniunktury gospodarczej w 2008 r., kiedy wzrost PKB zmniejszył się z 8,9 % w 2007 r. do 3,0 % w 2008 r. Ten średni roczny wzrost nie pozwala uznać deficytu w 2008 r. za wyjątkowy. Ponadto nie można uznać, że przekroczenie wartości referencyjnej ma charakter tymczasowy. Zgodnie z prognozą służb Komisji z wiosny 2009 r. oraz uwzględniając środki na bieżący rok zaplanowane w budżecie na 2009 r. i w budżecie uzupełniającym przyjętym przez Parlament w maju, deficyt wzrósłby do 5,4 % PKB w 2009 r., oraz – przy założeniu niezmiennego kursu polityki – pogorszy się do 8,0 % PKB w 2010 r. Przewidziane w Traktacie kryterium deficytu nie jest zatem spełnione.
- (8) Dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych kształtuje się znacznie poniżej wartości referencyjnej wynoszącej 60 % PKB i w 2008 r. wyniósł 15,6 % PKB. Jednakże zgodnie z prognozą służb Komisji z wiosny 2009 r. przewiduje się, że dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych szybko wzrośnie do 22,6 % PKB w 2009 r. i do 31,9 % PKB w 2010 r., głównie ze względu na przewidywane wysokie deficyty pierwotne.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 332 z 31.12.1993, s. 7.

⁽³⁾ Wszystkie dokumenty związane z procedurą nadmiernego deficytu dotyczącą Litwy dostępne są na następującej stronie internetowej: http://ec.europa.eu/economy_finance/netstartsearch/pdfsearch/pdf.cfm?mode=_m2

- (9) Zgodnie z Paktem na rzecz stabilności i wzrostu w sprawozdaniu należy uwzględnić reformy systemu emerytalnego wprowadzające strukturę wielofilarową, obejmującą obowiązkowy filar kapitałowy. Wprawdzie przeprowadzenie tych reform prowadzi do przejściowego pogorszenia się sytuacji budżetowej, jednak stabilność finansów publicznych w perspektywie długoterminowej wyraźnie się poprawia. Zgodnie z szacunkami władz Litwy koszty netto tej reformy wyniosły w 2008 r. 1,0 % PKB, natomiast – ze względu na tymczasowe obniżenie składek z 5,5 % do 2,0 % – w 2009 r. wyniosły 0,5 % PKB, a w 2010 r. 0,4 % PKB. Zgodnie z Paktem na rzecz stabilności i wzrostu koszty te można uwzględnić w sposób liniowo degresywny przez okres przejściowy i wyłącznie w przypadku, gdy deficyt zbliżony jest do wartości referencyjnej. W 2008 r., który jest jedynym rokiem, dla którego można uznać, że deficyt jest zbliżony do wartości referencyjnej, skorygowany deficyt uwzględniający koszty netto tej reformy wyniósłby 2,6 % PKB. Z drugiej strony, ponieważ deficyt prognozowany przez służby Komisji na lata 2009–2010 nie jest zbliżony do wartości referencyjnej, nie można uwzględnić kosztów reformy systemu emerytalnego.
- (10) Zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1467/97 „istotne czynniki” mogą zostać uwzględnione w procesie podejmowania decyzji Rady w sprawie istnienia nadmier-

nego deficytu zgodnie z art. 104 ust. 6 Traktatu, jeżeli spełniony jest całkowicie podwójny warunek: deficyt pozostaje bliski wartości referencyjnej i przekroczenie tej wartości ma charakter tymczasowy. W przypadku Litwy ten podwójny warunek nie jest spełniony. W związku z tym istotne czynniki nie są uwzględnione w procesie podejmowania niniejszej decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Z ogólnej oceny wynika, że na Litwie istnieje nadmierny deficyt.

Artykuł 2

Niniejsze zalecenie skierowane jest do Republiki Litewskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 lipca 2009 r.

W imieniu Rady
C. BILDT
Przewodniczący

DECYZJA RADY

z dnia 7 lipca 2009 r.

w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Polsce

(2009/589/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 104 ust. 6,

uwzględniając zalecenie Komisji,

uwzględniając uwagi przedstawione przez Polskę,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 104 Traktatu państwa członkowskie unikają nadmiernego deficytu budżetowego.
- (2) Pakt na rzecz stabilności i wzrostu opiera się na dążeniu do zapewnienia solidnych finansów państwa jako środka służącego umocnieniu warunków stabilności cen oraz silnego, trwałego wzrostu, sprzyjającego tworzeniu nowych miejsc pracy.
- (3) Procedura nadmiernego deficytu określona w art. 104 Traktatu oraz wyjaśniona w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu⁽¹⁾, które jest częścią Paktu na rzecz stabilności i wzrostu, przewiduje podjęcie decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu. Załączony do Traktatu Protokół w sprawie procedury nadmiernego deficytu zawiera dalsze postanowienia dotyczące wdrażania procedury nadmiernego deficytu. Szczegółowe zasady i definicje w zakresie stosowania postanowień tego Protokołu określono w rozporządzeniu Rady (WE) nr 3605/93⁽²⁾.
- (4) Przeprowadzona w 2005 r. reforma Paktu na rzecz stabilności i wzrostu miała na celu wzmocnienie jego skuteczności i podstaw gospodarczych oraz ochronę stabilności finansów publicznych w perspektywie długoterminowej. W szczególności jej celem było, by na wszystkich etapach procedury nadmiernego deficytu w pełni uwzględniono kontekst gospodarczy i budżetowy. W związku z powyższym Pakt na rzecz stabilności i wzrostu zawiera ramy wspierające realizację polityki rządu mającej na celu szybkie przywrócenie dobrego stanu finansów publicznych z uwzględnieniem sytuacji gospodarczej.
- (5) Postanowienia art. 104 ust. 5 Traktatu nakładają na Komisję obowiązek skierowania opinii do Rady w przypadku uznania przez Komisję, że w państwie członkowskim istnieje nadmierny deficyt lub że taki deficyt może wystąpić. Uwzględniwszy swoje sprawozdanie opracowane zgodnie z art. 104 ust. 3 Traktatu oraz opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego wydaną zgodnie z art. 104 ust. 4 Traktatu, Komisja stwierdziła, że w Polsce istnieje nadmierny deficyt. W związku z tym dnia 24 czerwca 2009 r. Komisja przedstawiła Radzie stosowną opinię w sprawie Polski⁽³⁾.
- (6) Artykuł 104 ust. 6 Traktatu stanowi, że Rada po dokonaniu ogólnej oceny, a przed podjęciem decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu, powinna rozważyć wszelkie uwagi zgłaszane przez dane państwo członkowskie. W przypadku Polski ogólna ocena prowadzi do wniosków zawartych w niniejszej decyzji.
- (7) Zgodnie ze zgłoszeniem w ramach procedury nadmiernego deficytu przedłożonym przez władze Polski w kwietniu 2009 r., a następnie potwierdzonym przez Eurostat, deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych w Polsce w 2008 r. wyniósł 3,9 % PKB i tym samym przekroczył wartość referencyjną wynoszącą 3 % PKB. Deficyt nie był zbliżony do wartości referencyjnej wynoszącej 3 % PKB, a jej przekroczenie nie ma charakteru wyjątkowego w rozumieniu Traktatu i Paktu na rzecz stabilności i wzrostu. W szczególności przekroczenie to nie wynika z nadzwyczajnego wydarzenia w rozumieniu Traktatu oraz Paktu na rzecz stabilności i wzrostu. Nie wynika ono również ze znacznego pogorszenia koniunktury gospodarczej w 2008 r. w rozumieniu Traktatu oraz Paktu na rzecz stabilności i wzrostu. Pomimo zmniejszenia tempa wzrostu do 3,3 % w ujęciu rok do roku w ostatnim kwartale 2008 r., które miało wpływ na wpływy z podatków w ostatnim kwartale roku i nałożyło się na wyższy od zakładanego deficyt, ogólny wzrost PKB w 2008 r. był nadal stosunkowo dynamiczny i wyniósł 4,9 %.

Szacuje się, że wzrost potencjalnego PKB wyniósł 4,5 %, a luka produktowa ok. 3,5 % potencjalnego PKB, co świadczy o korzystnych warunkach koniunkturalnych. Ponadto nie można uznać, że przekroczenie wartości referencyjnej ma charakter tymczasowy. Zgodnie z prognozą służb Komisji z wiosny 2009 r. oczekuje się, że w 2009 r. deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych wyniesie 6,6 % PKB, a w 2010 r. – przy założeniu niezmiennego kursu polityki – 7,3 %, przy spadku PKB o 1,4 % w 2009 r. i jego wzroście o 0,8 % w 2010 r. Wzrost deficytu w 2009 r. przewidują

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 332 z 31.12.1993, s. 7.

⁽³⁾ Wszystkie dokumenty związane z procedurą nadmiernego deficytu dotyczącą Polski dostępne są na następującej stronie internetowej: http://ec.europa.eu/economy_finance/netstartsearch/pdfsearch/pdf.cfm?mode=m2

również władze Polski, które w dniu 22 czerwca 2009 r. ogłosiły, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych może znacznie przekroczyć poziom 4,6 % PKB planowany na bieżący rok w zgłoszeniu w ramach procedury nadmiernego deficytu z wiosny 2009 r.⁽¹⁾. W związku z powyższym przewidziane w Traktacie kryterium deficytu nie jest spełnione.

- (8) Dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych kształtuje się poniżej wartości referencyjnej wynoszącej 60 % PKB i w 2008 r. wyniósł 47,1 % PKB. Jednakże ze względu na przewidywane wysokie deficyty, zgodnie z prognozą służb Komisji z wiosny 2009 r., przy założeniu niezmiennego kursu polityki dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych w 2010 r. wyniesie prawdopodobnie niemal 60 %.
- (9) Zgodnie z Paktem na rzecz stabilności i wzrostu należy odpowiednio uwzględnić reformy systemu emerytalnego wprowadzające strukturę wielofilarową, obejmującą obowiązkowy filar kapitałowy. Wprawdzie przeprowadzenie tych reform prowadzi do przejściowego pogorszenia się sytuacji budżetowej, jednak stabilność finansów publicznych w perspektywie długoterminowej wyraźnie się poprawia. Zgodnie z szacunkami władz Polski, przedstawionymi w piśmie z dnia 22 czerwca, koszty netto tej reformy wyniosły w 2008 r. 2,9 % PKB, a w roku 2009 wzrosną do 3,2 % PKB. Zgodnie z Paktem na rzecz stabilności i rozwoju koszty te można uwzględnić w sposób liniowo degresywny przez okres przejściowy i wyłącznie gdy deficyt zbliżony jest do wartości referencyjnej. Ponieważ w latach 2008–2010 deficyt nie jest

zbliżony do wartości referencyjnej, nie można uwzględnić kosztów reformy systemu emerytalnego.

- (10) Zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1467/97 „istotne czynniki” mogą zostać uwzględnione w procesie podejmowania decyzji Rady w sprawie istnienia nadmiernego deficytu zgodnie z art. 104 ust. 6 Traktatu wyłącznie wtedy, gdy spełniony jest podwójny warunek: deficyt zbliża się do wartości referencyjnej oraz przekroczenie przez niego tej wartości ma charakter tymczasowy. W przypadku Polski ten podwójny warunek nie jest spełniony. Dlatego też istotne czynniki nie zostały uwzględnione w procesie podejmowania niniejszej decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Z ogólnej oceny wynika, że w Polsce istnieje nadmierny deficyt.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Rzeczypospolitej Polskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 lipca 2009 r.

W imieniu Rady

C. BILDT

Przewodniczący

⁽¹⁾ Pismo ministra finansów Jacka Rostowskiego do komisarza Joaquína Almunii.

DECYZJA RADY
z dnia 7 lipca 2009 r.
w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Rumunii
(2009/590/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 104 ust. 6,

uwzględniając zalecenie Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 104 Traktatu państwa członkowskie unikają nadmiernego deficytu budżetowego.
- (2) Pakt na rzecz stabilności i wzrostu opiera się na dążeniu do zapewnienia solidnych finansów państwa jako środka służącego umocnieniu warunków stabilności cen oraz silnego, trwałego wzrostu, sprzyjającego tworzeniu nowych miejsc pracy.
- (3) Procedura nadmiernego deficytu określona w art. 104 Traktatu oraz wyjaśniona w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu⁽¹⁾, które jest częścią Paktu na rzecz stabilności i wzrostu, przewiduje podjęcie decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu. Załączony do Traktatu Protokół w sprawie procedury nadmiernego deficytu zawiera dalsze postanowienia dotyczące wdrażania procedury nadmiernego deficytu. Szczegółowe zasady i definicje w zakresie stosowania postanowień tego Protokołu określono w rozporządzeniu Rady (WE) nr 3605/93⁽²⁾.
- (4) Przeprowadzona w 2005 r. reforma Paktu na rzecz stabilności i wzrostu miała na celu wzmocnienie jego skuteczności i podstaw gospodarczych oraz ochronę stabilności finansów publicznych w perspektywie długoterminowej. W szczególności jej celem było, by na wszystkich etapach procedury nadmiernego deficytu w pełni uwzględniono kontekst gospodarczy i budżetowy. W związku z powyższym Pakt na rzecz stabilności i wzrostu zawiera ramy wspierające realizację polityki rządu mającej na celu szybkie przywrócenie dobrego stanu finansów publicznych z uwzględnieniem sytuacji gospodarczej.
- (5) Postanowienia art. 104 ust. 5 Traktatu nakładają na Komisję obowiązek skierowania opinii do Rady w przypadku uznania przez Komisję, że w państwie członkowskim istnieje nadmierny deficyt lub że taki deficyt może wystąpić. Uwzględniwszy swoje sprawoz-

danie opracowane zgodnie z art. 104 ust. 3 Traktatu oraz opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego wydaną zgodnie z art. 104 ust. 4 Traktatu, Komisja stwierdziła, że w Rumunii istnieje nadmierny deficyt. W związku z tym dnia 13 maja 2009 r. Komisja przedstawiła Radzie stosowną opinię w sprawie Rumunii⁽³⁾.

- (6) Artykuł 104 ust. 6 Traktatu stanowi, że Rada po dokonaniu ogólnej oceny, a przed podjęciem decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu, powinna rozważyć wszelkie uwagi zgłaszane przez dane państwo członkowskie. W przypadku Rumunii ogólna ocena prowadzi do wniosków zawartych w niniejszej decyzji.
- (7) Zgodnie ze zgłoszeniem w ramach procedury nadmiernego deficytu przekazanym przez władze Rumunii w kwietniu 2009 r., a następnie potwierdzonym przez Eurostat, deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych w Rumunii w 2008 r. wyniósł 5,4 % PKB, przekraczając tym samym wartość referencyjną wynoszącą 3 % PKB. Deficyt nie był zbliżony do wartości referencyjnej wynoszącej 3 % PKB, a jej przekroczenie nie ma charakteru wyjątkowego w rozumieniu Traktatu i Paktu na rzecz stabilności i wzrostu. W szczególności przekroczenie to nie wynika z nadzwyczajnego zdarzenia ani ze znacznego pogorszenia koniunktury gospodarczej w 2008 r. w rozumieniu Traktatu oraz Paktu na rzecz stabilności i wzrostu. Pomimo zmniejszenia tempa wzrostu w ostatnim kwartale roku, całkowity wzrost PKB w 2008 r. osiągnął 7,1 %, a więc był bardziej dynamiczny niż w 2007 r., kiedy tempo wzrostu wyniosło 6 %, i znacznie przekroczył stopę wzrostu potencjalnego. Ponadto nie można uznać, że przekroczenie wartości referencyjnej ma charakter tymczasowy. Zgodnie z prognozą służb Komisji z wiosny 2009 r. oczekuje się, że w 2009 r. deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych wyniesie 5,1 % PKB, a w 2010 r. – 5,6 % przy założeniu niezmiennego kursu polityki. Prognoza ta opiera się na założeniach spadku PKB o 4,0 % w 2009 r. i zerowego wzrostu w 2010 r. Prognoza służb Komisji uwzględniła środki na bieżący rok przewidziane w budżecie zatwierdzonym w lutym 2009 r. oraz dodatkowe środki przyjęte przez rząd w kwietniu 2009 r. Przewidziane w Traktacie kryterium deficytu nie jest spełnione.
- (8) Dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych kształtuje się znacznie poniżej wartości referencyjnej wynoszącej 60 % PKB i w 2008 r. wyniósł 13,6 % PKB. Jednakże zgodnie z prognozą służb Komisji z wiosny 2009 r. stosunek długu do PKB ma wzrosnąć do poziomu 18,25 % w 2009 r. i 22,75 % w 2010 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 332 z 31.12.1993, s. 7.

⁽³⁾ Wszystkie dokumenty związane z procedurą nadmiernego deficytu dotyczącą Rumunii dostępne są na stronie internetowej: http://ec.europa.eu/economy_finance/netstartsearch/pdfsearch/pdf.cfm?mode=_m2

- (9) Zgodnie z Paktem na rzecz stabilności i wzrostu odpowiednio uwzględniono reformy systemu emerytalnego wprowadzające strukturę wielofilarową, obejmującą obowiązkowy filar kapitałowy. Wprawdzie przeprowadzenie tych reform prowadzi do przejściowego pogorszenia się sytuacji budżetowej, jednak stabilność finansów publicznych w perspektywie długoterminowej wyraźnie się poprawia. Zgodnie z szacunkami władz Rumunii koszty netto tych reform wyniosły w 2008 r. 0,2 % PKB, w 2009 r. 0,3 % PKB, a w 2010 r. i 2011 r. wyniosą 0,4 % PKB. Zgodnie z Paktem na rzecz stabilności i wzrostu koszty te można uwzględnić w sposób liniowo degresywny przez okres przejściowy i wyłącznie wtedy, gdy deficyt zbliżony jest do wartości referencyjnej, co nie ma zastosowania w przypadku Rumunii. Jednak również po korekcie uwzględniającej koszty reformy emerytalnej deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych wyniósłby w 2008 r. znacznie powyżej 3 % PKB.
- (10) Zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1467/97 „istotne czynniki” mogą zostać uwzględnione w procesie podejmowania decyzji Rady w sprawie istnienia nadmiernego deficytu zgodnie z art. 104 ust. 6 Traktatu wyłącznie wtedy, gdy spełniony jest podwójny warunek: deficyt zbliża się do wartości referencyjnej oraz przekro-

czenie przez niego tej wartości ma charakter tymczasowy. W przypadku Rumunii ten podwójny warunek nie jest spełniony. Dlatego też istotne czynniki nie zostały uwzględnione w procesie podejmowania niniejszej decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Z ogólnej oceny wynika, że w Rumunii istnieje nadmierny deficyt.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Rumunii.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 lipca 2009 r.

W imieniu Rady
C. BILDT
Przewodniczący

DECYZJA RADY

z dnia 7 lipca 2009 r.

w sprawie istnienia nadmiernego deficytu na Łotwie

(2009/591/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 104 ust. 6,

uwzględniając zalecenie Komisji,

uwzględniając uwagi przedstawione przez Łotwę,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 104 Traktatu państwa członkowskie unikają nadmiernego deficytu budżetowego.
- (2) Pakt na rzecz stabilności i wzrostu opiera się na dążeniu do zapewnienia solidnych finansów państwa jako środka służącego umocnieniu warunków stabilności cen oraz silnego, trwałego wzrostu, sprzyjającego tworzeniu nowych miejsc pracy.
- (3) Procedura nadmiernego deficytu określona w art. 104 Traktatu oraz wyjaśniona w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu⁽¹⁾, które jest częścią Paktu na rzecz stabilności i wzrostu, przewiduje podjęcie decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu. Załączony do Traktatu Protokół w sprawie procedury nadmiernego deficytu zawiera dalsze postanowienia dotyczące wdrażania procedury nadmiernego deficytu. Szczegółowe zasady i definicje w zakresie stosowania postanowień tego Protokołu określono w rozporządzeniu Rady (WE) nr 3605/93⁽²⁾.
- (4) Przeprowadzona w 2005 r. reforma Paktu na rzecz stabilności i wzrostu miała na celu wzmocnienie jego skuteczności i podstaw gospodarczych oraz ochronę stabilności finansów publicznych w perspektywie długoterminowej. W szczególności jej celem było, by na wszystkich etapach procedury nadmiernego deficytu w pełni uwzględniono kontekst gospodarczy i budżetowy. W związku z powyższym Pakt na rzecz stabilności i wzrostu zawiera ramy wspierające realizację polityki rządu mającej na celu szybkie przywrócenie dobrego stanu finansów publicznych z uwzględnieniem sytuacji gospodarczej.
- (5) Postanowienia art. 104 ust. 5 Traktatu nakładają na Komisję obowiązek skierowania opinii do Rady w przypadku uznania przez Komisję, że w państwie członkowskim istnieje nadmierny deficyt lub że taki deficyt może wystąpić. Uwzględniwszy swoje sprawozdanie opracowane zgodnie z art. 104 ust. 3 Traktatu oraz opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego wydaną zgodnie z art. 104 ust. 4 Traktatu, Komisja stwierdziła, że na Łotwie istnieje nadmierny deficyt. W związku z tym dnia 2 lipca 2009 r. Komisja przedstawiła Radzie stosowną opinię w sprawie Łotwy⁽³⁾.
- (6) Artykuł 104 ust. 6 Traktatu stanowi, że Rada po dokonaniu ogólnej oceny, a przed podjęciem decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu, powinna rozważyć wszelkie uwagi zgłaszane przez dane państwo członkowskie. W przypadku Łotwy ogólna ocena prowadzi do wniosków zawartych w niniejszej decyzji.
- (7) Zgodnie ze zgłoszeniem w ramach procedury nadmiernego deficytu przedłożonym w kwietniu 2009 r., deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych na Łotwie w 2008 r. wyniósł 4,0 % PKB, przekraczając tym samym wartość referencyjną wynoszącą 3 % PKB. Ponadto deficyt nie zbliżył się do wartości referencyjnej 3 % PKB. Przekroczenie wartości referencyjnej może być jednak uznane za wyjątkowe w rozumieniu Traktatu oraz Paktu na rzecz stabilności i wzrostu. Wynika ono w szczególności ze znacznego pogorszenia koniunktury gospodarczej w rozumieniu Traktatu oraz Paktu na rzecz stabilności i wzrostu. Zgodnie z prognozą służb Komisji z wiosny 2009 r. przewiduje się, że wzrost realnego PKB na Łotwie w 2009 r. będzie zdecydowanie ujemny, a produkt skurczy się o 13,1 %, po spadku o 4,6 % w 2008 r.; nowsze wskaźniki wskazują natomiast na jeszcze większy, rzędu 18 %, spadek PKB w 2009 r.

W związku z powyższym nierealistyczne stały się cele dotyczące deficytu określone w grudniu zeszłego roku w ramach wspólnotowego programu pomocy na rzecz wsparcia bilansu płatniczego, tj. 5,3 % PKB w 2009 r., 4,9 % PKB w 2010 r. i poniżej 3 % PKB w 2011 r. Jednakże nie można uznać, że przekroczenie wartości referencyjnej ma charakter tymczasowy. Zgodnie z wiosenną prognozą służb Komisji przewidywano, uwzględniając środki budżetowe na 2009 r. wynikające wyłącznie ze zmian przyjętych w grudniu 2008 r., że deficyt zwiększy się z 4,0 % PKB w 2008 r. do 11,1 % PKB w 2009 r., a w 2010 r., przy założeniu niezmiennego kursu polityki, pogłębi się dalej do poziomu

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 332 z 31.12.1993, s. 7.

⁽³⁾ Wszystkie dokumenty związane z procedurą nadmiernego deficytu dotyczącą Łotwy dostępne są na następującej stronie internetowej: http://ec.europa.eu/economy_finance/netstartsearch/pdfsearch/pdf.cfm?mode=_m2

13,6 % PKB. Po przyjęciu przez łotewskie władze pakietu nowych środków konsolidacyjnych w czerwcu 2009 r. oraz dalszych środków wskazanych przez nie na 2010 r. szacuje się – zakładając ich pełną realizację – że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych może osiągnąć poziom około 10 % PKB w 2009 r., 8,5 % PKB w 2010 r. i 6 % PKB w 2011 r.⁽¹⁾. Tak więc, mimo iż w 2008 r. przekroczenie przez deficyt wartości referencyjnej miało charakter wyjątkowy, deficyt nie był zbliżony do tej wartości i nie można uznać, że jej przekroczenie miało charakter tymczasowy. W związku z powyższym przewidziane w Traktacie kryterium deficytu nie jest spełnione.

- (8) Dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych wciąż kształtuje się znacznie poniżej wartości referencyjnej wynoszącej 60 % PKB i w 2008 r. wyniósł 19,5 % PKB. Przewiduje się jednak, że będzie on szybko wzrastał (zgodnie z wiosenną prognozą służb Komisji, zwiększy się on do 34,1 % PKB w 2009 r. i 50,1 % PKB w 2010 r., przy założeniu pełnego wykorzystania międzynarodowej pomocy finansowej udzielanej Łotwie na okres do 2011 r.). Uwzględniając nowe środki konsolidacyjne przyjęte w czerwcu 2009 r. i dalsze plany w zakresie konsolidacji zapowiedziane przez łotewskie władze na lata 2010–2012 oraz w zależności od tego, czy – a jeśli tak, do jakiej kwoty – rząd będzie w dalszym stopniu zwiększał zadłużenie na potrzeby stabilizacji sektora finansowego, wskaźnik zadłużenia brutto może przekroczyć w 2012 r. wartość referencyjną 60 % PKB, nawet przy odpowiednich działaniach naprawczych.
- (9) Zgodnie z postanowieniami Paktu na rzecz stabilności i wzrostu rozpatrzony zostanie wpływ na budżet filaru kapitałowego powstałego w ramach systemowej reformy emerytalnej wprowadzonej przez rząd Łotwy. Wprawdzie przeprowadzenie tych reform prowadzi do przejściowego pogorszenia się sytuacji budżetowej, jednak stabilność finansów publicznych w perspektywie długoterminowej wyraźnie się poprawia. Zgodnie z szacunkami służb Komisji całkowity koszt takiej reformy na Łotwie wyniósł 1,6 % PKB w 2008 r., a w 2009 r. i 2010 r. wyniesie 0,4 %, co jest związane z tymczasowym obniżeniem składek w 2009 r. z 8,0 % do 2,0 %. Stawka składki

na ubezpieczenia społeczne przekazywanej do drugiego filaru, będącego filarem kapitałowym, ma wzrosnąć do 4 % w 2011 r. oraz do 6 % w 2012 r., co ma zwiększyć całkowity koszt reformy w latach 2011–2012 do poziomu odpowiednio 0,8 i 1,2 punktu procentowego PKB. Zgodnie z Paktem na rzecz stabilności i wzrostu koszty te można uwzględnić w sposób liniowo degresywny przez okres przejściowy i wyłącznie, gdy deficyt zbliżony jest do wartości referencyjnej. Ponieważ w 2008 r. deficyt nie był bliski wartości referencyjnej, a prognozy służb Komisji dotyczące deficytu na lata 2009 i 2010 przewidują, że nadal nie będzie on bliski tej wartości, koszty reformy emerytalnej nie mogą zostać uwzględnione.

- (10) Zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1467/97 „istotne czynniki” mogą zostać uwzględnione w procesie podejmowania decyzji Rady w sprawie istnienia nadmiernego deficytu zgodnie z art. 104 ust. 6 Traktatu wyłącznie wtedy, gdy spełniony jest podwójny warunek: deficyt zbliża się do wartości referencyjnej oraz przekroczenie przez niego tej wartości ma charakter tymczasowy. W przypadku Łotwy ten podwójny warunek nie jest spełniony. Dlatego też istotne czynniki nie zostały uwzględnione w procesie podejmowania niniejszej decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Z ogólnej oceny wynika, że na Łotwie istnieje nadmierny deficyt.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Łotewskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 lipca 2009 r.

W imieniu Rady

C. BILDT

Przewodniczący

⁽¹⁾ W szacunkach tych uwzględniono wpływ tymczasowego przekierowania płatności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne z drugiego filaru systemu emerytalnego.

DECYZJA RADY

z dnia 13 lipca 2009 r.

zmieniająca decyzję 2009/290/WE z dnia 20 stycznia 2009 r. w sprawie udzielenia Łotwie
średnioterminowej pomocy finansowej Wspólnocie

(2009/592/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

W decyzji 2009/290/WE wprowadza się następujące zmiany:

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 332/2002 z dnia 18 lutego 2002 r. ustanawiające instrument średnioterminowej pomocy finansowej dla bilansów płatniczych państw członkowskich⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 akapit drugi w związku z jego art. 8,

1) artykuł 3 ust. 5 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) realizacja przejrzyste zdefiniowanego, średniookresowego programu polityki fiskalnej, tak aby sprowadzić deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych poniżej określonej w Traktacie wartości referencyjnej wynoszącej 3 % PKB według harmonogramu i ścieżki konsolidacji zgodnych z zaleceniem/zaleceniami Rady dla Łotwy przyjętymi w ramach procedury nadmiernego deficytu;”;

uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Finansowym,

2) w art. 3 ust. 5 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) wykonanie budżetu na rok 2009 oraz przyjęcie na rok 2010 budżetu zawierającego zrównoważone środki zgodne ze ścieżką konsolidacji;”.

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 2

(1) Decyzją 2009/289/WE⁽²⁾ Rada zdecydowała udzielić Łotwie wzajemnej pomocy. Decyzją 2009/290/WE⁽³⁾ Rada udzieliła Łotwie średnioterminowej pomocy finansowej.

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Łotewskiej.

Artykuł 3

(2) Ze względu na zakres i intensywność kryzysu finansowego dotyczącego Łotwę należy dokonać przeglądu przewidzianych warunków dotyczących polityki gospodarczej, od spełnienia których uzależniona jest wypłata kolejnych transzy pomocy finansowej Wspólnocie, aby uwzględnić skutki, jakie spowoduje dla budżetu znaczne zmniejszenie PKB.

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

(3) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2009/290/WE,

Sporządzono w Brukseli dnia 13 lipca 2009 r.

W imieniu Rady

C. BILDT

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 53 z 23.2.2002, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 79 z 25.3.2009, s. 37.⁽³⁾ Dz.U. L 79 z 25.3.2009, s. 39.

DECYZJA RADY**z dnia 27 lipca 2009 r.****zmieniająca decyzję 1999/70/WE dotyczącą zewnętrznych biegłych rewidentów krajowych banków centralnych w odniesieniu do zewnętrznego biegłego rewidenta Banka Słowenije**

(2009/593/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Protokół w sprawie statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, załączony do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 27 ust. 1,

uwzględniając zalecenie EBC/2009/12 Europejskiego Banku Centralnego z dnia 5 czerwca 2009 r. udzielane Radzie Unii Europejskiej w sprawie zewnętrznych audytorów Banka Słowenije ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Sprawozdania finansowe Europejskiego Banku Centralnego (EBC) oraz krajowych banków centralnych Eurosystemu podlegają badaniu prowadzonemu przez niezależnych zewnętrznych biegłych rewidentów rekomendowanych przez Radę Prezesów EBC i zatwierdzanych przez Radę Unii Europejskiej.
- (2) Mandat obecnego zewnętrznego biegłego rewidenta Banka Słowenije wygasa po przeprowadzeniu badania za rok obrachunkowy 2008. Niezbędne jest zatem wyznaczenie zewnętrznego biegłego rewidenta na okres od roku obrachunkowego 2009.
- (3) Banka Słowenije wybrał firmę Deloitte revizija d.o.o. na swego zewnętrznego biegłego rewidenta na lata obrachunkowe 2009–2011.

(4) Rada Prezesów EBC zaleciła się wyznaczenie firmy Deloitte revizija d.o.o. na zewnętrznego audytora Banka Słowenije na lata obrachunkowe 2009–2011.

(5) Właściwe jest dokonanie odpowiedniej zmiany decyzji 1999/70/WE ⁽²⁾ zgodnie z zaleceniem Rady Prezesów EBC,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Artykuł 1 pkt 13 decyzji 1999/70/WE otrzymuje brzmienie:

„13. Firma Deloitte revizija d.o.o. zostaje niniejszym zatwierdzona jako zewnętrzny biegły rewident Banka Słowenije w odniesieniu do lat obrachunkowych 2009–2011.”.

Artykuł 2

O niniejszej decyzji powiadamia się EBC.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 lipca 2009 r.

W imieniu Rady

C. BILDT

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. C 132 z 11.6.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 22 z 29.1.1999, s. 69.

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 17 lipca 2009 r.

zmieniająca decyzję EBC/2006/17 w sprawie rocznego sprawozdania finansowego Europejskiego Banku Centralnego

(EBC/2009/19)

(2009/594/WE)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych oraz Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności jego art. 26 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wytyczne EBC/2009/10 z dnia 7 maja 2009 r. zmieniające wytyczne EBC/2000/7 w sprawie instrumentów i procedur polityki pieniężnej Eurosystemu⁽¹⁾ udostępniły operacje otwartego rynku oraz operacje kredytowo-depozytowe Eurosystemu instytucjom kredytowym, które – ze względu na swój specyficzny charakter instytucjonalny w prawie wspólnotowym – podlegają kontroli o standardzie porównywalnym do nadzoru prowadzonego przez właściwe organy krajowe.
- (2) Decyzja EBC/2009/16 z dnia 2 lipca 2009 r. w sprawie realizacji programu zakupu zabezpieczonych obligacji⁽²⁾ przewiduje realizację programu zakupu zabezpieczonych obligacji.
- (3) Decyzja EBC/2006/17 z dnia 10 listopada 2006 r. w sprawie rocznego sprawozdania finansowego Europejskiego Banku Centralnego⁽³⁾ wymaga wprowadzenia zmian odzwierciedlających wspomniane zmiany,

Artykuł 1

Zmiany w decyzji EBC/2006/17

W decyzji EBC/2006/17 wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Terminom użytym w niniejszej decyzji nadaje się znaczenie zgodne z definicjami zawartymi w art. 1 wytycznych EBC/2006/16.”

2) zmiany w załącznikach I i II do decyzji EBC/2006/17 wyszczególniono w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Postanowienie końcowe

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2009 r.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 17 lipca 2009 r.

Jean-Claude TRICHET
Prezes EBC

⁽¹⁾ Dz.U. L 123 z 19.5.2009, s. 99.

⁽²⁾ Dz.U. L 175 z 4.7.2009, s. 18.

⁽³⁾ Dz.U. L 348 z 11.12.2006, s. 38.

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach I i II do decyzji EBC/2006/17 wprowadza się następujące zmiany:

1) tabela zatytułowana „Aktywa” w załączniku I otrzymuje brzmienie:

„AKTYWA

Pozycja bilansu	Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny
1. Złoto i należności w złocie	Złoto jako kruszec, tj. sztabki, monety, przedmioty poślacane, samородki, w skarbcu albo w transporcie do skarbcza. Złoto nie w postaci kruszcu, np. salda na rachunkach złota a vista i na lokatach terminowych, należności w złocie z tytułu następujących transakcji: (i) transakcje przeniesienia do wyższej/niższej kategorii jakości, oraz (ii) transakcje swapowe na lokalizację lub próbę złota – jeżeli pomiędzy dniem wydania a dniem otrzymania mija co najmniej jeden dzień roboczy	Wartość rynkowa
2. Należności od rezydentów spoza strefy euro wyrażone w walutach obcych	Należności od partnerów operacji spoza strefy euro, w tym instytucji międzynarodowych i ponadnarodowych oraz banków centralnych spoza strefy euro, wyrażone w walutach obcych	
2.1. Należności od Międzynarodowego Funduszu Walutowego (MFW)	<p>a) <i>Prawa ciągnięcia w ramach transzy rezerwowej (netto)</i></p> <p>Udział przypadający na dane państwo minus salda w euro znajdujące się w dyspozycji MFW. Rachunek MFW nr 2 (prowadzony w euro na wydatki administracyjne) może być zaliczony do tej pozycji lub do pozycji »Zobowiązania wobec rezydentów spoza strefy euro wyrażone w euro«</p> <p>b) <i>Specjalne prawa ciągnięcia</i></p> <p>Posiadane zasoby specjalnych praw ciągnięcia (brutto)</p> <p>c) <i>Pozostałe należności</i></p> <p>Porozumienie państw G10 w sprawie przekazania MFW środków na pokrycie kredytów (GAB), pożyczki udzielane na podstawie specjalnych porozumień kredytowych, lokaty w ramach instrumentu kredytowego zwanego »Poverty Reduction and Growth Facility« (PRGF)</p>	<p>a) <i>Prawa ciągnięcia w ramach transzy rezerwowej (netto)</i></p> <p>Wartość nominalna; przeliczane po rynkowym kursie walutowym</p> <p>b) <i>Specjalne prawa ciągnięcia</i></p> <p>Wartość nominalna; przeliczane po rynkowym kursie walutowym</p> <p>c) <i>Pozostałe należności</i></p> <p>Wartość nominalna; przeliczane po rynkowym kursie walutowym</p>
2.2. Środki w bankach, inwestycje w papiery wartościowe, kredyty zagraniczne i inne aktywa zagraniczne	<p>a) <i>Środki w bankach spoza strefy euro nieuwjęte w pozycji "Pozostałe aktywa finansowe"</i></p> <p>Rachunki bieżące, depozyty terminowe, depozyty jednodniowe, transakcje z przyrzeczeniem odkupu</p>	<p>a) <i>Środki w bankach spoza strefy euro</i></p> <p>Wartość nominalna; przeliczane po rynkowym kursie walutowym</p>

Pozycja bilansu	Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny
	<p>b) <i>Inwestycje w papiery wartościowe poza strefą euro nieujęte w pozycji "Pozostałe aktywa finansowe"</i></p> <p>Skrypty dłużne i obligacje, weksle, obligacje zerokuponowe, papiery rynku pieniężnego, instrumenty kapitałowe wchodzące w skład rezerw walutowych – wszystkie wyemitowane przez podmioty spoza strefy euro</p> <p>c) <i>Kredyty zagraniczne (depozyty) udzielone rezydentom spoza strefy euro nieujęte w pozycji "Pozostałe aktywa finansowe"</i></p> <p>d) <i>Pozostałe aktywa zagraniczne</i></p> <p>Banknoty i monety spoza strefy euro</p>	<p>b)i) <i>Zbywalne papiery wartościowe inne niż papiery wartościowe utrzymywane do terminu zapadalności</i></p> <p>Cena rynkowa i rynkowy kurs walutowy</p> <p>Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p> <p>b)ii) <i>Zbywalne papiery wartościowe sklasyfikowane jako papiery wartościowe utrzymywane do terminu zapadalności</i></p> <p>Koszt z uwzględnieniem utraty wartości i rynkowego kursu walutowego</p> <p>Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p> <p>b)iii) <i>Niezbywalne papiery wartościowe</i></p> <p>Koszt z uwzględnieniem utraty wartości i rynkowego kursu walutowego</p> <p>Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p> <p>b)iv) <i>Zbywalne instrumenty udziałowe</i></p> <p>Cena rynkowa i rynkowy kurs walutowy</p> <p>c) <i>Kredyty zagraniczne</i></p> <p>Depozyty – wartość nominalna, przeliczane po rynkowym kursie walutowym</p> <p>d) <i>Pozostałe aktywa zagraniczne</i></p> <p>Wartość nominalna; przeliczane po rynkowym kursie walutowym</p>
3. Należności od rezydentów strefy euro wyrażone w walutach obcych	<p>a) <i>Inwestycje w papiery wartościowe w strefie euro nieujęte w pozycji "Pozostałe aktywa finansowe"</i></p> <p>Skrypty dłużne i obligacje, weksle, obligacje zerokuponowe, papiery rynku pieniężnego, instrumenty kapitałowe wchodzące w skład rezerw walutowych – wszystkie wyemitowane przez rezydentów strefy euro</p>	<p>a)i) <i>Zbywalne papiery wartościowe inne niż papiery wartościowe utrzymywane do terminu zapadalności</i></p> <p>Cena rynkowa i rynkowy kurs walutowy</p> <p>Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p> <p>a)ii) <i>Zbywalne papiery wartościowe sklasyfikowane jako papiery wartościowe utrzymywane do terminu zapadalności</i></p> <p>Koszt z uwzględnieniem utraty wartości i rynkowego kursu walutowego</p> <p>Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p>

Pozycja bilansu	Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny
		<p>a)iii) <i>Niezbywalne papiery wartościowe</i> Koszt z uwzględnieniem utraty wartości i rynkowego kursu walutowego Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p> <p>a)iv) <i>Zbywalne instrumenty udziałowe</i> Cena rynkowa i rynkowy kurs walutowy</p> <p>b) <i>Pozostałe należności</i> Depozyty i pozostałe kredyty – wartość nominalna, przeliczane po rynkowym kursie walutowym</p>
4. Należności od rezydentów spoza strefy euro wyrażone w euro		
4.1. Środki w bankach, inwestycje w papiery wartościowe, kredyty	<p>a) <i>Środki w bankach spoza strefy euro nieujęte w pozycji "Pozostałe aktywa finansowe"</i> Rachunki bieżące, depozyty terminowe, depozyty jednodniowe, transakcje z przyrzeczeniem odkupu związane z zarządzaniem papierami wartościowymi wyrażonymi w euro</p> <p>b) <i>Inwestycje w papiery wartościowe poza strefą euro nieujęte w pozycji "Pozostałe aktywa finansowe"</i> Instrumenty udziałowe, skrypty dłużne i obligacje, weksle, obligacje zerokuponowe, papiery rynku pieniężnego – wszystkie wyemitowane przez podmioty spoza strefy euro</p> <p>c) <i>Kredyty udzielone rezydentom spoza strefy euro nieujęte w pozycji "Pozostałe aktywa finansowe"</i></p>	<p>a) <i>Środki w bankach spoza strefy euro</i> Wartość nominalna</p> <p>b)i) <i>Zbywalne papiery wartościowe inne niż papiery wartościowe utrzymywane do terminu zapadalności</i> Cena rynkowa Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p> <p>b)ii) <i>Zbywalne papiery wartościowe sklasyfikowane jako papiery wartościowe utrzymywane do terminu zapadalności</i> Koszt z uwzględnieniem utraty wartości. Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p> <p>b)iii) <i>Niezbywalne papiery wartościowe</i> Koszt z uwzględnieniem utraty wartości. Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p> <p>b)iv) <i>Zbywalne instrumenty udziałowe</i> Cena rynkowa</p> <p>c) <i>Kredyty poza strefą euro</i> Depozyty według wartości nominalnej</p>

Pozycja bilansu	Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny
	<p>d) <i>Papiery wartościowe wyemitowane przez podmioty spoza strefy euro, nieuwjęte w pozycji "Pozostałe aktywa finansowe"</i></p> <p>Papiery wartościowe wyemitowane przez instytucje ponadnarodowe lub międzynarodowe, np. Europejski Bank Inwestycyjny, bez względu na ich siedzibę</p>	<p>d)i) <i>Zbywalne papiery wartościowe inne niż papiery wartościowe utrzymywane do terminu zapadalności</i></p> <p>Cena rynkowa</p> <p>Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p> <p>d)ii) <i>Zbywalne papiery wartościowe sklasyfikowane jako papiery wartościowe utrzymywane do terminu zapadalności</i></p> <p>Koszt z uwzględnieniem utraty wartości.</p> <p>Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p> <p>d)iii) <i>Niezbywalne papiery wartościowe</i></p> <p>Koszt z uwzględnieniem utraty wartości.</p> <p>Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p>
4.2. Należności z tytułu instrumentów kredytowych w ramach ERM II	Kredyty na warunkach ERM II	Wartość nominalna
5. Kredyty udzielone instytucjom kredytowym strefy euro związane z operacjami polityki pieniężnej, wyrażone w euro	Pozycje 5.1 do 5.5: transakcje zgodnie z odpowiednimi instrumentami polityki pieniężnej opisanymi w załączniku I do wytycznych EBC/2000/7 z dnia 31 sierpnia 2000 r. w sprawie instrumentów i procedur polityki pieniężnej Eurosystemu ⁽¹⁾	
5.1. Podstawowe operacje refinansujące	Standardowe transakcje z przyrzeczeniem odkupu zapewniające płynność finansową przeprowadzane z częstotliwością tygodniową i tygodniowym terminem zapadalności	Wartość nominalna lub koszt transakcji
5.2. Długoterminowe operacje refinansujące	Standardowe transakcje z przyrzeczeniem odkupu zapewniające płynność finansową przeprowadzane z częstotliwością miesięczną i trzymiesięcznym terminem zapadalności	Wartość nominalna lub koszt transakcji
5.3. Dostrajające operacje z przyrzeczeniem odkupu	Transakcje z przyrzeczeniem odkupu przeprowadzane jako transakcje ad-hoc dla celów dostrajania	Wartość nominalna lub koszt transakcji
5.4. Strukturalne operacje z przyrzeczeniem odkupu	Transakcje z przyrzeczeniem odkupu dostosowujące pozycje strukturalną Eurosystemu w stosunku do sektora finansowego	Wartość nominalna lub koszt transakcji
5.5. Kredyty marginalne	Jednodniowy instrument zapewniający płynność finansową po określonym z góry oprocentowaniu pod zastaw kwalifikowanych aktywów (instrument o charakterze stałym)	Wartość nominalna lub koszt transakcji
5.6. Kredyty związane z depozytem zabezpieczającym	Dodatkowe kredyty udzielone instytucjom kredytowym wynikające ze wzrostu wartości aktywów związanych z innymi kredytami udzielonymi tym instytucjom	Wartość nominalna lub koszt

Pozycja bilansu	Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny
6. Pozostałe należności od instytucji kredytowych strefy euro wyrażone w euro	Rachunki bieżące, depozyty terminowe, depozyty jednodniowe, transakcje z przyrzeczeniem odkupu związane z zarządzaniem portfelami papierów wartościowych ujętych w pozycji »Papiery wartościowe wyemitowane przez rezydentów strefy euro wyrażone w euro«, w tym transakcje wynikające z przeniesienia byłych rezerw walutowych strefy euro oraz inne należności. Rachunki korespondencyjne w zagranicznych instytucjach kredytowych strefy euro. Pozostałe należności i operacje niezwiązane z operacjami polityki pieniężnej Eurosystemu	Wartość nominalna lub koszt
7. Papiery wartościowe wyemitowane przez rezydentów strefy euro wyrażone w euro		
7.1. Papiery wartościowe utrzymywane w celach związanych z polityką pieniężną	Papiery wartościowe wyemitowane w strefie euro, utrzymywane w celach związanych z polityką pieniężną. Certyfikaty dłużne EBC zakupione w celach związanych z dostrajaniem	<p>i) <i>Zbywalne papiery wartościowe inne niż papiery wartościowe utrzymywane do terminu zapadalności</i> Cena rynkowa Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p> <p>ii) <i>Zbywalne papiery wartościowe sklasyfikowane jako papiery wartościowe utrzymywane do terminu zapadalności</i> Koszt z uwzględnieniem utraty wartości. Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p> <p>iii) <i>Niezbywalne papiery wartościowe</i> Koszt z uwzględnieniem utraty wartości. Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p>
7.2. Pozostałe papiery wartościowe	Papiery wartościowe nieujęte w pozycji aktywów 7.1 »Papiery wartościowe utrzymywane w celach związanych z polityką pieniężną« oraz w pozycji aktywów 11.3 »Pozostałe aktywa finansowe«; skrypty dłużne i obligacje, weksle, obligacje zerokuponowe, papiery rynku pieniężnego utrzymywane na zasadzie pełnych praw, w tym rządowe papiery wartościowe pochodzące sprzed przystąpienia do Europejskiej Unii Walutowej wyrażone w euro. Instrumenty udziałowe	<p>i) <i>Zbywalne papiery wartościowe inne niż papiery wartościowe utrzymywane do terminu zapadalności</i> Cena rynkowa Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p> <p>ii) <i>Zbywalne papiery wartościowe sklasyfikowane jako papiery wartościowe utrzymywane do terminu zapadalności</i> Koszt z uwzględnieniem utraty wartości. Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p> <p>iii) <i>Niezbywalne papiery wartościowe</i> Koszt z uwzględnieniem utraty wartości. Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p>

Pozycja bilansu	Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny
		iv) <i>Zbywalne instrumenty udziałowe</i> Cena rynkowa
8. Zadłużenie sektora instytucji rządowych i samorządowych wyrażone w euro	Należności od instytucji rządowych i samorządowych sprzed przystąpienia do Europejskiej Unii Walutowej (niezbywalne papiery wartościowe, kredyty)	Depozyty/kredyty według wartości nominalnej, niezbywalne papiery wartościowe po kosztach
9. Należności wzajemne Eurosystemu		
9.1. Należności związane ze skryptami dłużnymi zabezpieczającymi emisje certyfikatów dłużnych EBC	Pozycja ta znajduje się jedynie w bilansie EBC Skrypty dłużne emitowane przez KBC w powiązaniu z certyfikatami dłużnymi EBC	Wartość nominalna
9.2. Należności netto związane z alokacją banknotów euro w Eurosystemie	Należności związane z emisją banknotów przez EBC, zgodnie z decyzją EBC/2001/15 z dnia 6 grudnia 2001 r. dotyczącą emisji banknotów euro ⁽²⁾	Wartość nominalna
9.3. Pozostałe należności wzajemne Eurosystemu (netto)	Pozycja netto następujących kategorii: a) należności netto związane z saldami na rachunkach systemu TARGET2 oraz rachunkach korespondencyjnych KBC, tzn. kwota netto należności i zobowiązań (zob. także pozycja pasywów: »Pozostałe zobowiązania wzajemne Eurosystemu (netto)«) b) inne potencjalne należności w ramach Eurosystemu, w tym tymczasowy podział dochodu z tytułu emisji pieniądza przez EBC na rzecz KBC	a) Wartość nominalna b) Wartość nominalna
10. Pozycje w trakcie rozrachunku	Salda rachunków rozliczeniowych (należności), w tym inkaso czeków	Wartość nominalna
11. Pozostałe aktywa		
11.1. Monety strefy euro	Monety euro	Wartość nominalna
11.2. Aktywa rzeczowe i wartości niematerialne i prawne	Grunty i budynki, meble i sprzęt, w tym sprzęt komputerowy, oprogramowanie	Koszt minus amortyzacja Amortyzacja jest systematyczną alokacją zmniejszającej się wartości składnika aktywów rozłożoną na czas jego zdatności. Czasem zdatności jest okres oczekiwanej dostępności składnika majątku trwałego do użytkowania. Czasy zdatności określonych składników majątku rzeczowego mogą być w sposób systematyczny weryfikowane, jeżeli oczekiwana dostępność odbiega od wcześniejszych szacunków. Większe składniki aktywów mogą zawierać części składowe o różnych czasach zdatności. Czasy zdatności takich części składowych powinny być szacowane oddzielnie

Pozycja bilansu	Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny
		<p>Koszt wartości niematerialnych i prawnych obejmuje cenę nabycia danego składnika majątkowego. Pozostałe bezpośrednie i pośrednie koszty podlegają odpisaniu na wydatki</p> <p>Kapitalizacja wydatków: oparta na limicie; poniżej 10 000 euro bez podatku VAT – brak kapitalizacji</p>
11.3. Pozostałe aktywa finansowe	<ul style="list-style-type: none"> — Udziały i inwestycje w podmioty zależne; instrumenty udziałowe, których posiadanie jest uzasadnione względami strategii/polityki — Papiery wartościowe, w tym instrumenty udziałowe, oraz inne instrumenty finansowe i salda, w tym depozyty terminowe i rachunki bieżące należące do wyodrębnionych portfeli — Transakcje z przyrzeczeniem odkupu z instytucjami kredytowymi w związku z zarządzaniem portfelami papierów wartościowych ujętych w ramach niniejszej pozycji 	<p>a) <i>Zbywalne instrumenty udziałowe</i> Cena rynkowa</p> <p>b) <i>Udziały partycypacyjne i niepłynne akcje oraz pozostałe instrumenty utrzymywane jako stała inwestycja</i> Koszt z uwzględnieniem utraty wartości.</p> <p>c) <i>Inwestycje w podmiotach zależnych lub znaczące udziały</i> Wartość aktywów netto</p> <p>d) <i>Zbywalne papiery wartościowe inne niż papiery wartościowe utrzymywane do terminu zapadalności</i> Cena rynkowa Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p> <p>e) <i>Zbywalne papiery wartościowe sklasyfikowane jako papiery wartościowe utrzymywane do terminu zapadalności lub utrzymywane jako stała inwestycja</i> Koszt z uwzględnieniem utraty wartości. Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p> <p>f) <i>Niezbywalne papiery wartościowe</i> Koszt z uwzględnieniem utraty wartości.</p> <p>g) <i>Środki w bankach i kredyty</i> Wartość nominalna, przeliczana po kursie rynkowym w przypadku środków /depozytów wyrażonych w walutach obcych</p>
11.4. Różnice z przeszacowania instrumentów pozabilansowych	Wyniki przeszacowania terminowych transakcji walutowych, swapów walutowych, swapów procentowych, transakcji FRA, transakcji terminowych na papiery wartościowe, kasowych transakcji walutowych od dnia transakcji do dnia rozliczenia	Pozycja netto pomiędzy wartością terminową a wartością kasową, przeliczana po rynkowym kursie walutowym

Pozycja bilansu	Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny
11.5. Rozliczenia międzyokresowe czynne	Dochód, który nie jest należny w okresie, którego dotyczy sprawozdanie, ale może być do niego przypisany. Wydatki opłacone z góry oraz narosłe odsetki zapłacone (tj. odsetki narosłe zakupione wraz z papierem wartościowym)	Wartość nominalna, przeliczana po rynkowym kursie walutowym
11.6. Różne	a) Zaliczki, pożyczki, inne drobne pozycje. Kredyty udzielone na zasadzie powiernictwa b) Inwestycje związane z klientowskimi lokatami w złocie c) Aktywa emerytalne netto	a) Wartość nominalna lub koszt b) Wartość rynkowa c) Zgodnie z art. 22 ust. 3
12. Strata za dany rok		Wartość nominalna

(¹) Dz.U. L 310 z 11.12.2000, s. 1.
(²) Dz.U. L 337 z 20.12.2001, s. 52.”

2) tabela „Bilans roczny EBC” zawarta w załączniku II otrzymuje brzmienie:

„Bilans roczny EBC

(w milionach euro ⁽¹⁾)

Aktywa ⁽²⁾	Rok bieżący	Rok ubiegły	Pasywa	Rok bieżący	Rok ubiegły
1. Złoto i należności w złocie			1. Banknoty w obiegu		
2. Należności od rezydentów spoza strefy euro wyrażone w walutach obcych			2. Zobowiązania wobec instytucji kredytowych strefy euro związane z operacjami polityki pieniężnej wyrażone w euro		
2.1. Należności od MFW			2.1. Rachunki bieżące (systemu rezerwy obowiązkowej)		
2.2. Środki w bankach, inwestycje w papiery wartościowe, kredyty zagraniczne i inne aktywa zagraniczne			2.2. Depozyty		
3. Należności od rezydentów strefy euro wyrażone w walutach obcych			2.3. Depozyty terminowe		
4. Należności od rezydentów spoza strefy euro wyrażone w euro			2.4. Dostrajające operacje z przyrzeczeniem odkupu		
4.1. Środki w bankach, inwestycje w papiery wartościowe, kredyty			2.5. Depozyty związane z depozytem zabezpieczającym		
4.2. Należności z tytułu instrumentów kredytowych w ramach ERM II			3. Inne zobowiązania wobec instytucji kredytowych strefy euro wyrażone w euro		
5. Kredyty udzielone instytucjom kredytowym strefy euro związane z operacjami polityki pieniężnej, wyrażone w euro			4. Emisja certyfikatów dłużnych EBC		
5.1. Podstawowe operacje refinansujące			5. Zobowiązania wobec innych rezydentów strefy euro wyrażone w euro		
5.2. Długoterminowe operacje refinansujące			5.1. Sektor instytucji rządowych i samorządowych		
5.3. Dostrajające operacje z przyrzeczeniem odkupu			5.2. Pozostałe pasywa		
5.4. Strukturalne operacje z przyrzeczeniem odkupu			6. Zobowiązania wobec rezydentów spoza strefy euro wyrażone w euro		
5.5. Kredyty marginalne			7. Zobowiązania wobec rezydentów strefy euro wyrażone w walutach obcych		
5.6. Kredyty związane z depozytem zabezpieczającym			8. Zobowiązania wobec rezydentów spoza strefy euro wyrażone w walutach obcych		
6. Pozostałe należności od instytucji kredytowych strefy euro wyrażone w euro			8.1. Depozyty, salda i inne zobowiązania		
7. Papiery wartościowe wyemitowane przez rezydentów strefy euro wyrażone w euro			8.2. Zobowiązania z tytułu instrumentów kredytowych w ramach ERM II		
7.1. Papiery wartościowe utrzymywane w celach związanych z polityką pieniężną			9. Odpowiednik specjalnych praw ciągnięcia przyznawanych przez MFW		
7.2. Pozostałe papiery wartościowe			10. Zobowiązania wzajemne Eurosystemu		
8. Zadłużenie sektora instytucji rządowych i samorządowych wyrażone w euro			10.1. Zobowiązania odpowiadające transferom rezerw zagranicznych		
9. Należności wzajemne Eurosystemu			10.2. Pozostałe zobowiązania wzajemne Eurosystemu (netto)		
9.1. Należności związane ze skryptami dłużnymi zabezpieczającymi emisje certyfikatów dłużnych EBC			11. Pozycje w trakcie rozrachunku		
9.2. Należności netto związane z alokacją banknotów euro w Eurosystemie			12. Pozostałe pasywa		
9.3. Pozostałe należności wzajemne Eurosystemu (netto)			12.1. Różnice z przeszacowania instrumentów pozabilansowych		
			12.2. Rozliczenia międzyokresowe bierne		

WYTYCZNE

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

WYTYCZNE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 17 lipca 2009 r.

zmieniające wytyczne EBC/2006/16 w sprawie ram prawnych rachunkowości i sprawozdawczości finansowej w Europejskim Systemie Banków Centralnych

(EBC/2009/18)

(2009/595/WE)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WYTYCZNE:

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych oraz Europejskiego Banku Centralnego (zwany dalej „Statutem ESBC”), w szczególności jego art. 12 ust. 1, art. 14 ust. 3 i art. 26 ust. 4,

uwzględniając udział Rady Ogólnej Europejskiego Banku Centralnego (EBC) zgodnie z art. 47 ust. 2, tiret drugie i trzecie Statutu ESBC,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wytyczne EBC/2009/10 z dnia 7 maja 2009 r. zmieniające wytyczne EBC/2000/7 w sprawie instrumentów i procedur polityki pieniężnej Eurosystemu⁽¹⁾ udośćpniły operacje otwartego rynku oraz operacje kredytowo-depozytowe Eurosystemu instytucjom kredytowym, które – ze względu na swój specyficzny charakter instytucjonalny w prawie wspólnotowym – podlegają kontroli o standardzie porównywalnym do nadzoru prowadzonego przez właściwe organy krajowe.
- (2) Decyzja EBC/2009/16 z dnia 2 lipca 2009 r. w sprawie realizacji programu zakupu zabezpieczonych obligacji⁽²⁾ przewiduje realizację programu zakupu zabezpieczonych obligacji.
- (3) Wytyczne EBC/2006/16 z dnia 10 listopada 2006 r. w sprawie ram prawnych rachunkowości i sprawozdawczości finansowej w Europejskim Systemie Banków Centralnych⁽³⁾ wymagają wprowadzenia zmian odzwierciedlających wspomniane nowe kierunki działań,

Artykuł 1

Zmiany wytycznych EBC/2006/16

W wytycznych EBC/2006/16 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 ust. 1 dodaje się definicję w brzmieniu:

„i) »instytucja kredytowa« – a) instytucję kredytową w rozumieniu art. 2 i art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (wersja przekształcona) (*), zgodnie z odpowiednią implementacją tej dyrektywy do krajowego porządku prawnego, podlegającą nadzorowi wykonywanemu przez właściwy organ; lub b) inną instytucję kredytową, o której mowa w art. 101 ust. 2 Traktatu, podlegającą kontroli o standardzie porównywalnym do nadzoru prowadzonego przez właściwe organy krajowe.

(*) Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 1.”;

- 2) zmiany w załącznikach IV–VIII do wytycznych EBC/2006/16 wyszczególniono w załączniku do niniejszych wytycznych.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsze wytyczne wchodzą w życie z dniem 1 lipca 2009 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 123 z 19.5.2009, s. 99.

⁽²⁾ Dz.U. L 175 z 4.7.2009, s. 18.

⁽³⁾ Dz.U. L 348 z 11.12.2006, s. 1.

*Artykuł 3***Adresaci**

Niniejsze wytyczne stosuje się do wszystkich banków centralnych Eurosystemu.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 17 lipca 2009 r.

W imieniu Rady Prezesów EBC

Jean-Claude TRICHET

Prezes EBC

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach IV–VIII do wytycznych EBC/2006/16 wprowadza się następujące zmiany:

1) tabela zatytułowana „Aktywa” w załączniku IV otrzymuje brzmienie:

„AKTYWA

Pozycja bilansu (1)		Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny	Zakres zastosowania (2)	
Aktywa					
1.	1.	Złoto i należności w złocie	Złoto jako kruszec, tj. sztabki, monety, przedmioty pozłacane, samородki, w skarbcu albo w transporcie do skarbcza. Złoto nie w postaci kruszcu, np. salda na rachunkach złota a vista i na lokatach terminowych, należności w złocie z tytułu następujących transakcji: (i) transakcje przeniesienia do wyższej/niższej kategorii jakości; oraz (ii) transakcje swapowe na lokalizację lub próbę złota – jeżeli pomiędzy dniem wydania a dniem otrzymania mija co najmniej jeden dzień roboczy	Wartość rynkowa	Obowiązkowe
2.	2.	Należności od rezydentów spoza strefy euro wyrażone w walutach obcych	Należności od partnerów operacji spoza strefy euro, w tym instytucji międzynarodowych i ponadnarodowych oraz banków centralnych spoza strefy euro, wyrażone w walutach obcych		
2.1.	2.1.	Należności od Międzynarodowego Funduszu Walutowego (MFW)	<p>a) <i>Prawa ciągnięcia w ramach transzy rezerwowej (netto)</i></p> <p>Udział przypadający na dane państwo minus salda w euro znajdujące się w dyspozycji MFW. Rachunek MFW nr 2 (prowadzony w euro na wydatki administracyjne) może być zaliczony do tej pozycji lub do pozycji »Zobowiązania wobec rezydentów spoza strefy euro wyrażone w euro«</p> <p>b) <i>Specjalne prawa ciągnięcia</i></p> <p>Posiadane zasoby specjalnych praw ciągnięcia (brutto)</p> <p>c) <i>Pozostałe należności</i></p> <p>Porozumienie państw G10 w sprawie przekazania MFW środków na pokrycie kredytów (GAB), pożyczki udzielane na podstawie specjalnych porozumień kredytowych, lokaty w ramach instrumentu kredytowego zwanego „Poverty Reduction and Growth Facility” (PRGF)</p>	<p>a) <i>Prawa ciągnięcia w ramach transzy rezerwowej (netto)</i></p> <p>Wartość nominalna; przeliczane po rynkowym kursie walutowym</p> <p>b) <i>Specjalne prawa ciągnięcia</i></p> <p>Wartość nominalna; przeliczane po rynkowym kursie walutowym</p> <p>c) <i>Pozostałe należności</i></p> <p>Wartość nominalna; przeliczane po rynkowym kursie walutowym</p>	<p>Obowiązkowe</p> <p>Obowiązkowe</p> <p>Obowiązkowe</p>

Pozycja bilansu (1)		Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny	Zakres zastosowania (2)	
Aktywa					
3.	3.	<p>Należności od rezydentów strefy euro wyrażone w walutach obcych</p> <p>a) <i>Inwestycje w papiery wartościowe w strefie euro nieujęte w pozycji »Pozostałe aktywa finansowe«</i></p> <p>Skrypty dłużne i obligacje, weksle, obligacje zerokuponowe, papiery rynku pieniężnego, instrumenty kapitałowe wchodzące w skład rezerw walutowych – wszystkie wyemitowane przez rezydentów strefy euro</p> <p>b) <i>Pozostałe należności od rezydentów strefy euro nieujęte w pozycji »Pozostałe aktywa finansowe«</i></p> <p>Kredyty, depozyty, transakcje z przyrzeczeniem odkupu, kredyty różne</p>	<p>a) (i) <i>Zbywalne papiery wartościowe inne niż papiery wartościowe utrzymywane do terminu zapadalności</i></p> <p>Cena rynkowa i rynkowy kurs walutowy</p> <p>Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p> <p>a) (ii) <i>Zbywalne papiery wartościowe sklasyfikowane jako papiery wartościowe utrzymywane do terminu zapadalności</i></p> <p>Koszt z uwzględnieniem utraty wartości i rynkowego kursu walutowego</p> <p>Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p> <p>a) (iii) <i>Niezbywalne papiery wartościowe</i></p> <p>Koszt z uwzględnieniem utraty wartości i rynkowego kursu walutowego</p> <p>Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p> <p>a) (iv) <i>Zbywalne instrumenty udziałowe</i></p> <p>Cena rynkowa i rynkowy kurs walutowy</p> <p>b) <i>Pozostałe należności</i></p> <p>Depozyty i pozostałe kredyty – wartość nominalna, przeliczane po rynkowym kursie walutowym</p>	<p>Obowiązkowe</p> <p>Obowiązkowe</p> <p>Obowiązkowe</p> <p>Obowiązkowe</p> <p>Obowiązkowe</p>	
4.	4.	<p>Należności od rezydentów spoza strefy euro wyrażone w euro</p>			
4.1.	4.1.	<p>Środki w bankach, inwestycje w papiery wartościowe, kredyty</p>	<p>a) <i>Środki w bankach spoza strefy euro nieujęte w pozycji »Pozostałe aktywa finansowe«</i></p> <p>Rachunki bieżące, depozyty terminowe, depozyty jednodniowe. Transakcje z udzielonym przyrzeczeniem zakupu (reverse repo) dla celów związanych z zarządzaniem portfelami papierów wartościowych wyrażonych w euro</p>	<p>a) <i>Środki w bankach spoza strefy euro</i></p> <p>Wartość nominalna</p>	<p>Obowiązkowe</p>

Pozycja bilansu (1)	Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny	Zakres zastosowania (2)		
Aktywa					
	<p>b) <i>Inwestycje w papiery wartościowe poza strefą euro nieujęte w pozycji »Pozostałe aktywa finansowe«</i></p> <p>Instrumenty udziałowe, skrypty dłużne i obligacje, weksle, obligacje zerokuponowe, papiery rynku pieniężnego – wszystkie wyemitowane przez podmioty spoza strefy euro</p> <p>c) <i>Kredyty poza strefą euro nieujęte w pozycji »Pozostałe aktywa finansowe«</i></p> <p>d) <i>Papiery wartościowe nieujęte w pozycji »Pozostałe aktywa finansowe«, wyemitowane przez podmioty spoza strefy euro</i></p> <p>Papiery wartościowe wyemitowane przez instytucje ponadnarodowe lub międzynarodowe, np. Europejski Bank Inwestycyjny, bez względu na ich siedzibę</p>	<p>b) (i) <i>Zbywalne papiery wartościowe inne niż papiery wartościowe utrzymywane do terminu zapadalności</i></p> <p>Cena rynkowa</p> <p>Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p> <p>b) (ii) <i>Zbywalne papiery wartościowe sklasyfikowane jako papiery wartościowe utrzymywane do terminu zapadalności</i></p> <p>Koszt z uwzględnieniem utraty wartości</p> <p>Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p> <p>b) (iii) <i>Niezbywalne papiery wartościowe</i></p> <p>Koszt z uwzględnieniem utraty wartości</p> <p>Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p> <p>b) (iv) <i>Zbywalne instrumenty udziałowe</i></p> <p>Cena rynkowa</p> <p>c) <i>Kredyty poza strefą euro</i></p> <p>Depozyty według wartości nominalnej</p> <p>d) (i) <i>Zbywalne papiery wartościowe inne niż papiery wartościowe utrzymywane do terminu zapadalności</i></p> <p>Cena rynkowa</p> <p>Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p> <p>d) (ii) <i>Zbywalne papiery wartościowe sklasyfikowane jako papiery wartościowe utrzymywane do terminu zapadalności</i></p> <p>Koszt z uwzględnieniem utraty wartości</p> <p>Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p> <p>d) (iii) <i>Niezbywalne papiery wartościowe</i></p> <p>Koszt z uwzględnieniem utraty wartości</p> <p>Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p>	<p>Obowiązkowe</p> <p>Obowiązkowe</p> <p>Obowiązkowe</p> <p>Obowiązkowe</p> <p>Obowiązkowe</p> <p>Obowiązkowe</p> <p>Obowiązkowe</p> <p>Obowiązkowe</p>		
4.2.	4.2.	Należności z tytułu instrumentów kredytowych w ramach ERM II	Kredyty na warunkach ERM II	Wartość nominalna	Obowiązkowe

Pozycja bilansu ⁽¹⁾		Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny	Zakres zastosowania ⁽²⁾	
Aktywa					
5.	5.	Kredyty udzielone instytucjom kredytowym strefy euro związane z operacjami polityki pieniężnej, wyrażone w euro	Pozycje 5.1 do 5.5: transakcje zgodnie z odpowiednimi instrumentami polityki pieniężnej opisanymi w załączniku I do wytycznych EBC/2000/7 z dnia 31 sierpnia 2000 r. w sprawie instrumentów i procedur polityki pieniężnej Eurosystemu ⁽³⁾		
5.1.	5.1.	Podstawowe operacje refinansujące	Standardowe transakcje z przyrzeczeniem odkupu zapewniające płynność finansową przeprowadzane z częstotliwością tygodniową i tygodniowym terminem zapadalności	Wartość nominalna lub koszt transakcji	Obowiązkowe
5.2.	5.2.	Długoterminowe operacje refinansujące	Standardowe transakcje z przyrzeczeniem odkupu zapewniające płynność finansową przeprowadzane z częstotliwością miesięczną i trzymiesięcznym terminem zapadalności	Wartość nominalna lub koszt transakcji	Obowiązkowe
5.3.	5.3.	Dostrajające operacje z przyrzeczeniem odkupu	Transakcje z przyrzeczeniem odkupu przeprowadzane jako transakcje ad-hoc dla celów dostrajania	Wartość nominalna lub koszt transakcji	Obowiązkowe
5.4.	5.4.	Strukturalne operacje z przyrzeczeniem odkupu	Transakcje z przyrzeczeniem odkupu dostosowujące pozycję strukturalną Eurosystemu w stosunku do sektora finansowego	Wartość nominalna lub koszt transakcji	Obowiązkowe
5.5.	5.5.	Kredyty marginalne	Jednodniowy instrument zapewniający płynność finansową po określonym z góry oprocentowaniu pod zastaw kwalifikowanych aktywów (instrument o charakterze stałym)	Wartość nominalna lub koszt transakcji	Obowiązkowe
5.6.	5.6.	Kredyty związane z depozytem zabezpieczającym	Dodatkowe kredyty udzielone instytucjom kredytowym wynikające ze wzrostu wartości aktywów związanych z innymi kredytami udzielonymi tym instytucjom	Wartość nominalna lub koszt	Obowiązkowe
6.	6.	Pozostałe należności od instytucji kredytowych strefy euro wyrażone w euro	Rachunki bieżące, depozyty terminowe, depozyty jednodniowe, transakcje z przyrzeczeniem odkupu związane z zarządzaniem portfelami papierów wartościowych ujętych w pozycji »Papiery wartościowe wyemitowane przez rezydentów strefy euro wyrażone w euro«, w tym transakcje wynikające z przeniesienia byłych rezerw walutowych strefy euro oraz inne należności. Rachunki korespondencyjne w zagranicznych instytucjach kredytowych strefy euro. Pozostałe należności i operacje niezwiązane z operacjami polityki pieniężnej Eurosystemu. Wszelkie należności wynikające z operacji polityki pieniężnej inicjowanych przez KBC przed wejściem do Eurosystemu	Wartość nominalna lub koszt	Obowiązkowe

Pozycja bilansu (1)		Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny	Zakres zastosowania (2)	
Aktywa					
7.	7.	Papiery wartościowe wyemitowane przez rezydentów strefy euro wyrażone w euro			
7.1.	7.1.	Papiery wartościowe utrzymywane w celach związanych z polityką pieniężną	<p>Papiery wartościowe wyemitowane w strefie euro, utrzymywane w celach związanych z polityką pieniężną. Certyfikaty dłużne EBC zakupione w celach związanych z dostrajaniem</p>	<p>(i) <i>Zbywalne papiery wartościowe inne niż papiery wartościowe utrzymywane do terminu zapadalności</i> Cena rynkowa Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p> <p>(ii) <i>Zbywalne papiery wartościowe sklasyfikowane jako papiery wartościowe utrzymywane do terminu zapadalności</i> Koszt z uwzględnieniem utraty wartości Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p> <p>(iii) <i>Niezbywalne papiery wartościowe</i> Koszt z uwzględnieniem utraty wartości Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p>	<p>Obowiązkowe</p> <p>Obowiązkowe</p> <p>Obowiązkowe</p>
7.2.	7.2.	Pozostałe papiery wartościowe	<p>Papiery wartościowe nieujęte w pozycji aktywów 7.1 »Papiery wartościowe utrzymywane w celach związanych z polityką pieniężną« oraz w pozycji aktywów 11.3 »Pozostałe aktywa finansowe«; skrypty dłużne i obligacje, weksle, obligacje zero-kuponowe, papiery rynku pieniężnego utrzymywane na zasadzie pełnych praw, w tym rządowe papiery wartościowe pochodzące sprzed przystąpienia do Europejskiej Unii Walutowej, wyrażone w euro. Instrumenty udziałowe</p>	<p>(i) <i>Zbywalne papiery wartościowe inne niż papiery wartościowe utrzymywane do terminu zapadalności</i> Cena rynkowa Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p> <p>(ii) <i>Zbywalne papiery wartościowe sklasyfikowane jako papiery wartościowe utrzymywane do terminu zapadalności</i> Koszt z uwzględnieniem utraty wartości Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p> <p>(iii) <i>Niezbywalne papiery wartościowe</i> Koszt z uwzględnieniem utraty wartości Premia/dyskonto podlegają amortyzacji</p> <p>(iv) <i>Zbywalne instrumenty udziałowe</i> Cena rynkowa</p>	<p>Obowiązkowe</p> <p>Obowiązkowe</p> <p>Obowiązkowe</p> <p>Obowiązkowe</p>

Pozycja bilansu (*)		Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny	Zakres zastosowania (?)	
Aktywa					
8.	8.	Zadłużenie sektora instytucji rządowych i samorządowych wyrażone w euro	Należności od instytucji rządowych i samorządowych sprzed przystąpienia do Europejskiej Unii Walutowej (niezbywalne papiery wartościowe, kredyty)	Depozyty/kredyty według wartości nominalnej, niezbywalne papiery wartościowe po kosztach	Obowiązkowe
—	9.	Należności wzajemne Eurosystemu(†)			
—	9.1.	Udziały partycypacyjne w EBC†)	Pozycja ta znajduje się jedynie w bilansach KBC Udziały kapitałowe każdego KBC w EBC zgodnie z Traktatem oraz odpowiednim kluczem kapitałowym i wkładami określonymi w art. 49 ust. 2 Statutu ESBC	Koszt	Obowiązkowe
—	9.2.	Należności odpowiadające transferom rezerw walutowych†)	Pozycja ta znajduje się jedynie w bilansach KBC Wyrażone w euro należności od EBC związane z początkowymi i dodatkowymi transferami rezerw walutowych zgodnie z postanowieniami Traktatu	Wartość nominalna	Obowiązkowe
—	9.3.	Należności z tytułu skryptów dłużnych zabezpieczających emisje certyfikatów dłużnych EBC †)	Pozycja ta znajduje się jedynie w bilansie EBC Skrypty dłużne emitowane przez KBC certyfikatami powiązaniu z certyfikatami dłużnymi EBC	Wartość nominalna	Obowiązkowe
—	9.4.	Należności netto z tytułu alokacji banknotów euro w Eurosystemie†), (*)	W odniesieniu do KBC: należności netto związane z zastosowaniem klucza alokacji banknotów, tj. obejmujące wzajemne salda Eurosystemu związane z emisją banknotów przez EBC, kwotę kompensacyjną i zapis bilansujący zgodnie z definicjami zawartymi w decyzji EBC/2001/16 z dnia 6 grudnia 2001 r. w sprawie podziału dochodów pieniężnych krajowych banków centralnych uczestniczących państw członkowskich od roku finansowego 2002 (‡) W odniesieniu do EBC: należności związane z emisją banknotów przez EBC, zgodnie z decyzją EBC/2001/15	Wartość nominalna	Obowiązkowe

Pozycja bilansu (1)		Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny	Zakres zastosowania (2)	
Aktywa					
—	9.5.	Pozostałe należności wzajemne Eurosystemu (netto)*)	Pozycja netto następujących kategorii: a) należności netto związane z saldami na rachunkach systemu TARGET2 oraz rachunkach korespondencyjnych KBC, tzn. kwota netto należności i zobowiązań (zob. także pozycja pasywów: »Pozostałe zobowiązania wzajemne Eurosystemu (netto)«) b) należności wynikające z różnicy pomiędzy przychodami pieniężnymi, które mają być połączone i podlegają redystrybucji. Pozycja ta ma znaczenie tylko w okresie pomiędzy księgowaniem przychodów pieniężnych w ramach procedur na koniec roku, a ich rozliczeniem w ostatnim dniu roboczym miesiąca stycznia danego roku c) inne potencjalne należności w ramach Eurosystemu, w tym tymczasowy podział dochodu z tytułu emisji pieniądza przez EBC na rzecz krajowych banków centralnych (*)	a) Wartość nominalna b) Wartość nominalna c) Wartość nominalna	Obowiązkowe Obowiązkowe Obowiązkowe
9.	10.	Pozycje w trakcie rozrachunku	Salda rachunków rozliczeniowych (należności), w tym inkaso czeków	Wartość nominalna	Obowiązkowe
9.	11.	Pozostałe aktywa			
9.	11.1.	Monety strefy euro	Monety euro, o ile oficjalnym emitentem nie jest KBC	Wartość nominalna	Obowiązkowe
9.	11.2.	Aktywa rzeczowe i wartości niematerialne i prawne	Grunty i budynki, meble i sprzęt, w tym sprzęt komputerowy, oprogramowanie	Koszt minus amortyzacja Okresy amortyzacji: — komputery i związane z nimi oprogramowanie i sprzęt oraz pojazdy mechaniczne: 4 lat — sprzęt, meble i instalacje w budynkach: 10 lat — budynki, kapitalizowane główne wydatki remontowe: 25 lat Kapitalizacja wydatków: oparta na limicie; poniżej 10 000 euro bez podatku VAT – brak kapitalizacji	Zalecane

Pozycja bilansu ⁽¹⁾	Klasyfikacja składników pozycji bilansu	Zasada wyceny	Zakres zastosowania ⁽²⁾
Aktywa			
9.	11.4.	Różnice z przeszacowania instrumentów pozabilansowych	Wyniki przeszacowania terminowych transakcji walutowych, swapów walutowych, swapów procentowych, transakcji FRA, transakcji terminowych na papiery wartościowe, kasowych transakcji walutowych od dnia transakcji do dnia rozliczenia
			Pozycja netto pomiędzy wartością terminową a wartością kasową, przeliczana po rynkowym kursie walutowym
			Obowiązkowe
9.	11.5.	Rozliczenia międzyokresowe czynne	Dochód, który nie jest należny w okresie, którego dotyczy sprawozdanie, ale może być do niego przypisany. Wydatki opłacone z góry oraz narosłe odsetki zapłacone (tj. odsetki narosłe zakupione wraz z papierem wartościowym)
			Wartość nominalna, przeliczana po rynkowym kursie walutowym
			Obowiązkowe
9.	11.6.	Różne	Zaliczki, pożyczki, inne drobne pozycje. Rewaluacyjne rachunki przejściowe (pozycja bilansu tylko w trakcie roku: niezrealizowane straty w momencie przeszacowania w czasie roku, które nie zostały uwzględnione w ramach odpowiednich rachunków rewaluacyjnych w pozycji pasywów: »Rachunki rewaluacyjne«). Kredyty udzielone na zasadzie powiernictwa. Inwestycje związane z klientowskimi lokatami w złocie. Monety (w strefie euro) wyrażone w walutach krajowych. Bieżące wydatki (zakumulowana strata netto), strata z ubiegłego roku przed pokryciem. Aktywa emerytalne netto
			Wartość nominalna lub koszt <i>Rewaluacyjne rachunki przejściowe</i> Różnica z przeszacowania pomiędzy kosztem średnim a wartością rynkową, waluty obce przeliczane po rynkowym kursie walutowym <i>Inwestycje związane z klientowskimi lokatami w złocie</i> Wartość rynkowa
			Zalecane <i>Rewaluacyjne rachunki przejściowe: obowiązkowe</i> <i>Inwestycje związane z klientowskimi lokatami w złocie: obowiązkowe</i>
—	12.	Strata za dany rok	
			Wartość nominalna
			Obowiązkowe

(*) Pozycja, która powinna zostać ujednolicona. Zob. motyw 4 niniejszych wytycznych.

(¹) Numeracja w pierwszej kolumnie odnosi się do formatów bilansu określonych w załącznikach V, VI i VII (tygodniowe sprawozdania finansowe i skonsolidowany bilans roczny Eurosystemu). Numeracja w drugiej kolumnie odnosi się do formatu bilansu określonego w załączniku VIII (bilans roczny banku centralnego). Pozycje oznaczone znakiem »+« są skonsolidowane w tygodniowym sprawozdaniu finansowym Eurosystemu.

(²) Zasady układu i wyceny wyszczególnione w niniejszym załączniku są obowiązkowe dla rachunkowości EBC oraz wszystkich odniesieniu do wszystkich istotnych aktywów i pasywów w rachunkowości KBC sporządzanej dla celów Eurosystemu (tj. istotnych dla działania Eurosystemu).

(³) Dz.U. L 310 z 11.12.2000, s. 1.

(⁴) Dz.U. L 337 z 20.12.2001, s. 55.”

2) tabela »Skonsolidowane tygodniowe sprawozdanie finansowe Eurosystemu – format używany do publikacji po zakończeniu kwartału« w załączniku V otrzymuje brzmienie:

„Skonsolidowane tygodniowe sprawozdanie finansowe Eurosystemu – format używany do publikacji po zakończeniu kwartału

(w milionach EUR)

Aktywa ⁽¹⁾	Saldo na dzień ...	Różnica w porównaniu do ostatniego tygodnia wynikająca z:		Pasywa	Saldo na dzień ...	Różnica w porównaniu do ostatniego tygodnia wynikająca z:	
		transakcji	korekt na koniec kwartału			transakcji	korekt na koniec kwartału
1. Złoto i należności w złocie				1. Banknoty w obiegu			
2. Należności od rezydentów spoza strefy euro wyrażone w walutach obcych				2. Zobowiązania wobec instytucji kredytowych strefy euro związane z operacjami polityki pieniężnej wyrażone w euro			
2.1. Należności od MFW				2.1. Rachunki bieżące systemu rezerwy obowiązkowej			
2.2. Środki w bankach, inwestycje w papiery wartościowe, kredyty zagraniczne i inne aktywa zagraniczne				2.2. Depozyty			
3. Należności od rezydentów strefy euro wyrażone w walutach obcych				2.3. Depozyty terminowe			
4. Należności od rezydentów spoza strefy euro wyrażone w euro				2.4. Dostrajające operacje z przyrzeczeniem odkupu			
4.1. Środki w bankach, inwestycje w papiery wartościowe, kredyty				2.5. Depozyty związane z depozytem zabezpieczającym			
4.2. Należności z tytułu instrumentów kredytowych w ramach ERM II				3. Inne zobowiązania wobec instytucji kredytowych strefy euro wyrażone w euro			
5. Kredyty udzielone instytucjom kredytowym strefy euro związane z operacjami polityki pieniężnej, wyrażone w euro				4. Emisja certyfikatów dłużnych EBC			
5.1. Podstawowe operacje refinansujące				5. Zobowiązania wobec innych rezydentów strefy euro wyrażone w euro			
5.2. Długoterminowe operacje refinansujące				5.1. Sektor instytucji rządowych i samorządowych			
5.3. Dostrajające operacje z przyrzeczeniem odkupu				5.2. Pozostałe pasywa			
5.4. Strukturalne operacje z przyrzeczeniem odkupu				6. Zobowiązania wobec rezydentów spoza strefy euro wyrażone w euro			
5.5. Kredyty marginalne				7. Zobowiązania wobec rezydentów strefy euro wyrażone w walutach obcych			
5.6. Kredyty związane z depozytem zabezpieczającym				8. Zobowiązania wobec rezydentów spoza strefy euro wyrażone w walutach obcych			
6. Pozostałe należności od instytucji kredytowych strefy euro wyrażone w euro				8.1. Depozyty, salda i inne zobowiązania			
7. Papiery wartościowe wyemitowane przez rezydentów strefy euro wyrażone w euro				8.2. Zobowiązania z tytułu instrumentów kredytowych w ramach ERM II			
7.1. Papiery wartościowe utrzymywane w celach związanych z polityką pieniężną				9. Odpowiednik specjalnych praw ciągnięcia przyznawanych przez MFW			
7.2. Pozostałe papiery wartościowe				10. Pozostałe pasywa			
8. Zadłużenie sektora instytucji rządowych i samorządowych wyrażone w euro				11. Rachunki rewaluacyjne			
9. Pozostałe aktywa				12. Kapitał i rezerwy			
Aktywa ogółem				Pasywa ogółem			

Poszczególne pozycje mogą nie sumować się do kwot ogółem z uwagi na zaokrąglenia.

(¹) Tabela aktywów może także być zamieszczona ponad tabelą pasywów.”

3) tabela „Skonsolidowane tygodniowe sprawozdanie finansowe Eurosystemu”: format używany do publikacji w trakcie kwartału w załączniku VI otrzymuje brzmienie:

„Skonsolidowane tygodniowe sprawozdanie finansowe Eurosystemu – format używany do publikacji w trakcie kwartału

(w milionach EUR)

Aktywa ⁽¹⁾	Saldo na dzień ...	Różnica w porównaniu do ostatniego tygodnia wynikająca z transakcji	Pasywa	Saldo na dzień ...	Różnica w porównaniu do ostatniego tygodnia wynikająca z transakcji
1. Złoto i należności w złocie 2. Należności od rezydentów spoza strefy euro wyrażone w walutach obcych 2.1. Należności od MFW 2.2. Środki w bankach, inwestycje w papiery wartościowe, kredyty zagraniczne i inne aktywa zagraniczne 3. Należności od rezydentów strefy euro wyrażone w walutach obcych 4. Należności od rezydentów spoza strefy euro wyrażone w euro 4.1. Środki w bankach, inwestycje w papiery wartościowe, kredyty 4.2. Należności z tytułu instrumentów kredytowych w ramach ERM II 5. Kredyty udzielone instytucjom kredytowym strefy euro związane z operacjami polityki pieniężnej, wyrażone w euro 5.1. Podstawowe operacje refinansujące 5.2. Długoterminowe operacje refinansujące 5.3. Dostrajające operacje z przyrzeczeniem odkupu 5.4. Strukturalne operacje z przyrzeczeniem odkupu 5.5. Kredyty marginalne 5.6. Kredyty związane z depozytem zabezpieczającym 6. Pozostałe należności od instytucji kredytowych strefy euro wyrażone w euro 7. Papiery wartościowe wyemitowane przez rezydentów strefy euro wyrażone w euro 7.1. Papiery wartościowe utrzymywane w celach związanych z polityką pieniężną 7.2. Pozostałe papiery wartościowe 8. Zadłużenie sektora instytucji rządowych i samorządowych wyrażone w euro 9. Pozostałe aktywa			1. Banknoty w obiegu 2. Zobowiązania wobec instytucji kredytowych strefy euro związane z operacjami polityki pieniężnej wyrażone w euro 2.1. Rachunki bieżące systemu rezerwy obowiązkowej 2.2. Depozyty 2.3. Depozyty terminowe 2.4. Dostrajające operacje z przyrzeczeniem odkupu 2.5. Depozyty związane z depozytem zabezpieczającym 3. Inne zobowiązania wobec instytucji kredytowych strefy euro wyrażone w euro 4. Emisja certyfikatów dłużnych EBC 5. Zobowiązania wobec innych rezydentów strefy euro wyrażone w euro 5.1. Sektor instytucji rządowych i samorządowych 5.2. Pozostałe pasywa 6. Zobowiązania wobec rezydentów spoza strefy euro wyrażone w euro 7. Zobowiązania wobec rezydentów strefy euro wyrażone w walutach obcych 8. Zobowiązania wobec rezydentów spoza strefy euro wyrażone w walutach obcych 8.1. Depozyty, salda i inne zobowiązania 8.2. Zobowiązania z tytułu instrumentów kredytowych w ramach ERM II 9. Odpowiednik specjalnych praw ciągnięcia przyznawanych przez MFW 10. Pozostałe pasywa 11. Rachunki rewaluacyjne 12. Kapitał i rezerwy		
Aktywa ogółem			Pasywa ogółem		

Poszczególne pozycje mogą nie sumować się do kwot ogółem z uwagi na zaokrąglenia.

⁽¹⁾ Tabela aktywów może także być zamieszczona ponad tabelą pasywów.”

4) tabela „Skonsolidowany bilans roczny Eurosystemu” zawarta w załączniku VII otrzymuje brzmienie:

„Skonsolidowany bilans roczny Eurosystemu

(w milionach EUR)

Aktywa ⁽¹⁾	Rok bieżący	Rok ubiegły	Pasywa	Rok bieżący	Rok ubiegły
1. Złoto i należności w złocie 2. Należności od rezydentów spoza strefy euro wyrażone w walutach obcych 2.1. Należności od MFW 2.2. Środki w bankach, inwestycje w papiery wartościowe, kredyty zagraniczne i inne aktywa zagraniczne 3. Należności od rezydentów strefy euro wyrażone w walutach obcych 4. Należności od rezydentów spoza strefy euro wyrażone w euro 4.1. Środki w bankach, inwestycje w papiery wartościowe, kredyty 4.2. Należności z tytułu instrumentów kredytowych w ramach ERM II 5. Kredyty udzielone instytucjom kredytowym strefy euro związane z operacjami polityki pieniężnej, wyrażone w euro 5.1. Podstawowe operacje refinansujące 5.2. Długoterminowe operacje refinansujące 5.3. Dostrajające operacje z przyrzeczeniem odkupu 5.4. Strukturalne operacje z przyrzeczeniem odkupu 5.5. Kredyty marginalne 5.6. Kredyty związane z depozytem zabezpieczającym 6. Pozostałe należności od instytucji kredytowych strefy euro wyrażone w euro 7. Papiery wartościowe wyemitowane przez rezydentów strefy euro wyrażone w euro 7.1. Papiery wartościowe utrzymywane w celach związanych z polityką pieniężną 7.2. Pozostałe papiery wartościowe 8. Zadłużenie sektora instytucji rządowych i samorządowych wyrażone w euro 9. Pozostałe aktywa			1. Banknoty w obiegu 2. Zobowiązania wobec instytucji kredytowych strefy euro związane z operacjami polityki pieniężnej wyrażone w euro 2.1. Rachunki bieżące systemu rezerwy obowiązkowej 2.2. Depozyty 2.3. Depozyty terminowe 2.4. Dostrajające operacje z przyrzeczeniem odkupu 2.5. Depozyty związane z depozytem zabezpieczającym 3. Inne zobowiązania wobec instytucji kredytowych strefy euro wyrażone w euro 4. Emisja certyfikatów dłużnych EBC 5. Zobowiązania wobec innych rezydentów strefy euro wyrażone w euro 5.1. Sektor instytucji rządowych i samorządowych 5.2. Pozostałe pasywa 6. Zobowiązania wobec rezydentów spoza strefy euro wyrażone w euro 7. Zobowiązania wobec rezydentów strefy euro wyrażone w walutach obcych 8. Zobowiązania wobec rezydentów spoza strefy euro wyrażone w walutach obcych 8.1. Depozyty, salda i inne zobowiązania 8.2. Zobowiązania z tytułu instrumentów kredytowych w ramach ERM II 9. Odpowiednik specjalnych praw ciągnięcia przyznawanych przez MFW 10. Pozostałe pasywa 11. Rachunki rewaluacyjne 12. Kapitał i rezerwy		
Aktywa ogółem			Pasywa ogółem		

Poszczególne pozycje mogą nie sumować się do kwot ogółem z uwagi na zaokrąglenia.

⁽¹⁾ Tabela aktywów może także być zamieszczona ponad tabelą pasywów.”

5) tabela „Bilans roczny banku centralnego” zawarta w załączniku VIII otrzymuje brzmienie:

„Bilans roczny banku centralnego”⁽¹⁾

(w milionach EUR)⁽²⁾

Aktywa ⁽³⁾	Rok bieżący	Rok ubiegły	Pasywa	Rok bieżący	Rok ubiegły
1. Złoto i należności w złocie			1. Banknoty w obiegu (*)		
2. Należności od rezydentów spoza strefy euro wyrażone w walutach obcych			2. Zobowiązania wobec instytucji kredytowych strefy euro związane z operacjami polityki pieniężnej wyrażone w euro		
2.1. Należności od MFW			2.1. Rachunki bieżące systemu rezerwy obowiązkowej		
2.2. Środki w bankach, inwestycje w papiery wartościowe, kredyty zagraniczne i inne aktywa zagraniczne			2.2. Depozyty		
3. Należności od rezydentów strefy euro wyrażone w walutach obcych			2.3. Depozyty terminowe		
4. Należności od rezydentów spoza strefy euro wyrażone w euro			2.4. Dostrajające operacje z przyrzeczeniem odkupu		
4.1. Środki w bankach, inwestycje w papiery wartościowe, kredyty			2.5. Depozyty związane z depozytem zabezpieczającym		
4.2. Należności z tytułu instrumentów kredytowych w ramach ERM II			3. Inne zobowiązania wobec instytucji kredytowych strefy euro wyrażone w euro		
5. Kredyty udzielone instytucjom kredytowym strefy euro związane z operacjami polityki pieniężnej, wyrażone w euro			4. Emisja certyfikatów dłużnych EBC		
5.1. Podstawowe operacje refinansujące			5. Zobowiązania wobec innych rezydentów strefy euro wyrażone w euro		
5.2. Długoterminowe operacje refinansujące			5.1. Sektor instytucji rządowych i samorządowych		
5.3. Dostrajające operacje z przyrzeczeniem odkupu			5.2. Pozostałe pasywa		
5.4. Strukturalne operacje z przyrzeczeniem odkupu			6. Zobowiązania wobec rezydentów spoza strefy euro wyrażone w euro		
5.5. Kredyty marginalne			7. Zobowiązania wobec rezydentów strefy euro wyrażone w walutach obcych		
5.6. Kredyty związane z depozytem zabezpieczającym			8. Zobowiązania wobec rezydentów spoza strefy euro wyrażone w walutach obcych		
6. Pozostałe należności od instytucji kredytowych strefy euro wyrażone w euro			8.1. Depozyty, salda i inne zobowiązania		
7. Papiery wartościowe wyemitowane przez rezydentów strefy euro wyrażone w euro			8.2. Zobowiązania z tytułu instrumentów kredytowych w ramach ERM II		
7.1. Papiery wartościowe utrzymywane w celach związanych z polityką pieniężną			9. Odpowiednik specjalnych praw ciągnięcia przyznawanych przez MFW		
7.2. Pozostałe papiery wartościowe					
8. Zadłużenie sektora instytucji rządowych i samorządowych wyrażone w euro					

(w milionach EUR) ⁽²⁾

Aktywa ⁽³⁾	Rok bieżący	Rok ubiegły	Pasywa	Rok bieżący	Rok ubiegły
9. Należności wzajemne Eurosystemu			10. Zobowiązania wzajemne Eurosystemu		
9.1. Udziały w EBC			10.1. Zobowiązania odpowiadające transferom rezerw zagranicznych		
9.2. Należności odpowiadające transferom rezerw zagranicznych			10.2. Zobowiązania związane ze skryptami dłużnymi zabezpieczającymi emisje certyfikatów dłużnych EBC		
9.3. Należności związane ze skryptami dłużnymi zabezpieczającymi emisje certyfikatów dłużnych EBC			10.3. Zobowiązania netto związane z alokacją banknotów euro w Eurosystemie (*)		
9.4. Należności netto związane z alokacją banknotów euro w Eurosystemie (*)			10.4. Pozostałe zobowiązania wzajemne Eurosystemu (netto) (*)		
9.5. Pozostałe należności wzajemne Eurosystemu (netto) (*)			11. Pozycje w trakcie rozrachunku		
10. Pozycje w trakcie rozrachunku			12. Pozostałe pasywa		
11. Pozostałe aktywa			12.1. Różnice z przeszacowania instrumentów pozabilansowych		
11.1. Monety strefy euro			12.2. Rozliczenia międzyokresowe bierne (*)		
11.2. Aktywa rzeczowe i wartości niematerialne i prawne			12.3. Różne		
11.3. Pozostałe aktywa finansowe			13. Rezerwy celowe		
11.4. Różnice z przeszacowania instrumentów pozabilansowych			14. Rachunki rewaluacyjne		
11.5. Rozliczenia międzyokresowe czynne (*)			15. Kapitał i rezerwy		
11.6. Różne			15.1. Kapitał		
12. Strata za dany rok			15.2. Rezerwy		
			16. Zysk za dany rok		
Aktywa ogółem			Pasywa ogółem		

Poszczególne pozycje mogą nie sumować się do kwot ogółem z uwagi na zaokrąglenia.

⁽¹⁾ Ujawniane w publikacyjnych rocznych sprawozdaniach finansowych KBC informacje dotyczące banknotów euro w obiegu, wynagrodzenia z tytułu należności/zobowiązań wzajemnych netto Eurosystemu wynikających z alokacji banknotów euro w ramach Eurosystemu oraz dochodów pieniężnych powinny być zharmonizowane. W załącznikach IV, VIII i IX pozycje, które powinny być zharmonizowane oznaczono gwiazdką.

⁽²⁾ Banki centralne mogą podawać albo dokładne kwoty w euro, albo kwoty zaokrąglone na różne sposoby.

⁽³⁾ Tabela aktywów może także być zamieszczona ponad tabelą pasywów."

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

DECYZJA KOMITETU POLITYCZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA EUJUST LEX/1/2009

z dnia 3 lipca 2009 r.

dotycząca mianowania szefa zintegrowanej misji Unii Europejskiej w Iraku dotyczącej państwa prawnego, EUJUST LEX

(2009/596/WPZiB)

KOMITET POLITYCZNY I BEZPIECZEŃSTWA,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 25 akapit trzeci,

Artykuł 1

Stephen WHITE zostaje niniejszym mianowany na szefa zintegrowanej misji Unii Europejskiej w Iraku dotyczącej państwa prawnego, EUJUST LEX, ze skutkiem od dnia 1 lipca 2009 r.

uwzględniając wspólne działanie Rady 2009/475/WPZiB z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie zintegrowanej misji Unii Europejskiej w Iraku dotyczącej państwa prawnego, EUJUST LEX⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

Artykuł 2

a także mając na uwadze, co następuje:

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

(1) W dniu 11 czerwca 2009 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2009/475/WPZiB w sprawie zintegrowanej misji Unii Europejskiej w Iraku dotyczącej państwa prawnego, EUJUST LEX. To wspólne działanie wygasa w dniu 30 czerwca 2010 r.

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 31 grudnia 2009 r.

(2) Artykuł 9 ust. 2 wspólnego działania 2009/475/WPZiB upoważnia Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa do podejmowania decyzji w sprawie mianowania szefa misji.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 lipca 2009 r.

(3) Stephen WHITE powinien zostać mianowany na szefa misji EUJUST LEX do dnia 31 grudnia 2009 r.,

W imieniu Komitetu Politycznego
i Bezpieczeństwa

O. SKOOG

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 156 z 19.6.2009, s. 57.

DECYZJA RADY 2009/597/WPZiB

z dnia 27 lipca 2009 r.

w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania Umowy między Unią Europejską a Republiką Chorwacji w sprawie udziału Republiki Chorwacji w operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymywaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii (operacja „Atalanta”)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 24,

uwzględniając zalecenia Prezydencji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 10 listopada 2008 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2008/851/WPZiB w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymywaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii ⁽¹⁾ (operacja „Atalanta”).
- (2) Artykuł 10 ust. 3 tego wspólnego działania przewiduje, że szczegółowe warunki dotyczące udziału państw trzecich są przedmiotem umów zawieranych zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 24 Traktatu.
- (3) Po otrzymaniu w dniu 13 września 2004 r. upoważnienia od Rady, Prezydencja, wspierana przez Sekretarza Generalnego Rady Unii Europejskiej/Wysokiego Przedstawiciela ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa, wynegocjowała umowę między Unią Europejską a Republiką Chorwacji w sprawie udziału Republiki Chorwacji w operacji „Atalanta” (zwaną dalej „umową”).
- (4) Umowę należy popisać, z zastrzeżeniem jej zawarcia.
- (5) Postanowienia niniejszej umowy powinny być stosowane tymczasowo, w oczekiwaniu na jej wejście w życie,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii Europejskiej podpisanie Umowy między Unią Europejską a Republiką Chorwacji w sprawie udziału Republiki Chorwacji w operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymywaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii (operacja „Atalanta”), z zastrzeżeniem jej zawarcia.

Tekst umowy dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszym upoważnia się przewodniczącego Rady do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania umowy ze skutkiem wiążącym dla Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem jej zawarcia.

Artykuł 3

Zgodnie z art. 10 ust. 2 umowy, umowę stosuje się tymczasowo od dnia jej podpisania, w oczekiwaniu na jej wejście w życie.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem przyjęcia.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 lipca 2009 r.

W imieniu Rady

C. BILDT

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 301 z 12.11.2008, s. 33.

TŁUMACZENIE

UMOWA

między Unią Europejską a Republiką Chorwacji w sprawie udziału Republiki Chorwacji w operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii (operacja „Atalanta”)

UNIA EUROPEJSKA (UE),

z jednej strony, oraz

REPUBLIKA CHORWACJI,

z drugiej strony,

zwane dalej „Stronami”,

UWZGLĘDNIAJĄC:

- przyjęcie przez Radę Unii Europejskiej wspólnego działania 2008/851/WPZiB w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii ⁽¹⁾ (operacja „Atalanta”),
- zaproszenie Republiki Chorwacji przez UE do udziału w operacji dowodzonej przez UE,
- pomyślne zakończenie procesu formowania sił oraz zalecenie dowódcy operacji UE i Komitetu Wojskowego UE dotyczące zgody na udział sił Republiki Chorwacji w operacji dowodzonej przez UE,
- decyzję Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa ATALANTA/2/2009 z dnia 21 kwietnia 2009 r. w sprawie przyjęcia wkładów państw trzecich w operację wojskową Unii Europejskiej mającą na celu udział w powstrzymaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii (Atalanta) ⁽²⁾ i decyzję Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa ATALANTA/3/2009 z dnia 21 kwietnia 2009 r. w sprawie ustanowienia komitetu uczestników operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu zapobieganie aktom piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii, odstraszenie od nich oraz ich zwalczanie (Atalanta) ⁽³⁾, obie zmienione decyzją Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa ATALANTA/5/2009 z dnia 10 czerwca 2009 r. ⁽⁴⁾,
- decyzję Republiki Chorwacji z dnia 3 kwietnia 2009 r. o wzięciu udziału w operacji „Atalanta”,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1**Udział w operacji**

1. Republika Chorwacji włącza się do wspólnego działania 2008/851/WPZiB w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii (operacja „Atalanta”) oraz do wszelkich wspólnych działań lub decyzji, na mocy których Rada Unii Europejskiej postanowi rozszerzyć prowadzoną przez UE wojskową operację zarządzania kryzysowego, zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy i wszelkimi wymaganymi ustaleniami wykonawczymi.

2. Wkład Republiki Chorwacji do operacji „Atalanta” nie narusza autonomii podejmowania decyzji przez Unię Europejską.

3. Republika Chorwacji zapewnia, aby jej siły i personel uczestniczący w prowadzonej przez UE operacji wojskowej zarządzania kryzysowego wykonywały swoją misję zgodnie z:

- wspólnym działaniem 2008/851/WPZiB i ewentualnymi późniejszymi zmianami,
- planem operacji,
- wszelkimi środkami wykonawczymi.

4. Siły i personel oddelegowane przez Republikę Chorwacji do udziału w operacji wykonują swoje obowiązki i postępują, mając na uwadze wyłącznie interes wojskowej operacji zarządzania kryzysowego prowadzonej przez UE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 301 z 12.11.2008, s. 33.

⁽²⁾ Dz.U. L 109 z 30.4.2009, s. 52.

⁽³⁾ Dz.U. L 119 z 14.5.2009, s. 40.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 148 z 11.6.2009, s. 34.

5. Republika Chorwacji informuje w odpowiednim czasie dowódcę operacji UE o wszelkich zmianach związanych z udziałem tego państwa w operacji.

Artykuł 2

Status sił

1. Status sił i personelu oddelegowanych przez Republikę Chorwacji do udziału w operacji „Atalanta” jest określony umową dotyczącą statusu sił zawartą przez Unię Europejską z Somalią, Dżibuti lub innym państwem regionu, z którym taka umowa będzie musiała zostać zawarta do celów operacji, lub jednostronnym oświadczeniem w sprawie statusu sił wydanym przez Kenię lub inne państwo regionu, które wyda takie oświadczenie do celów operacji.

2. Status sił i personelu oddelegowanych do dowództwa operacji lub grup dowodzenia usytuowanych poza obszarem wspólnych działań podlega ustaleniom między państwem przyjmującym dowództwo operacji i odpowiednie grupy dowodzenia a Republiką Chorwacji.

3. Bez uszczerbku dla umowy dotyczącej statusu sił, o której mowa w ust. 1, Republika Chorwacji sprawuje jurysdykcję nad swoimi siłami i personelem uczestniczącym w wojskowej operacji zarządzania kryzysowego prowadzonej przez UE.

4. Republika Chorwacji jest odpowiedzialna za wszelkie roszczenia członków jej sił oraz personelu, lub roszczenia ich dotyczące, związane z udziałem w operacji „Atalanta”. Republika Chorwacji jest odpowiedzialna za podjęcie działań, w szczególności o charakterze prawnym lub dyscyplinarnym, przeciwko członkom swoich sił oraz personelu, zgodnie ze swoimi przepisami ustawowymi i wykonawczymi.

5. Republika Chorwacji zobowiązuje się do wydania oświadczenia dotyczącego zrzeczenia się roszczeń w stosunku do któregośkolwiek z państw biorących udział w operacji „Atalanta” oraz do uczynienia tego w momencie podpisywania niniejszej Umowy.

6. Państwa członkowskie Unii Europejskiej zobowiązują się do wydania oświadczenia dotyczącego zrzeczenia się roszczeń odnoszących się do udziału Republiki Chorwacji w operacji „Atalanta” oraz do uczynienia tego w momencie podpisywania niniejszej Umowy.

Artykuł 3

Warunki przekazywania osób ujętych i przetrzymywanych w celu przeprowadzenia postępowania karnego

Jeśli Republika Chorwacji sprawuje jurysdykcję wobec osób, które popełniły lub są podejrzane o popełnienie aktów piractwa lub rozboju na somalijskich wodach terytorialnych, przekazywanie Republice Chorwacji przez siły morskie dowodzone przez Unię Europejską (EUNAVFOR) osób ujętych w celu przeprowadzenia postępowania karnego i przetrzymywanych przez EUNAVFOR oraz zajętego mienia znajdującego się w posiadaniu

EUNAVFOR-u jest przeprowadzane zgodnie z warunkami określonymi w załączniku, stanowiącym integralną część niniejszej Umowy.

Artykuł 4

Informacje niejawne

Postanowienia Umowy między Unią Europejską a Republiką Chorwacji w sprawie procedur bezpieczeństwa przy wymianie informacji niejawnych⁽¹⁾ mają zastosowanie do operacji „Atalanta”.

Artykuł 5

Struktura dowodzenia

1. Wszyscy członkowie sił i personel uczestniczący w wojskowej operacji zarządzania kryzysowego prowadzonej przez UE podlegają w pełni swoim organom krajowym.

2. Organy krajowe przekazują dowodzenie operacyjne i taktyczne lub kontrolę operacyjną i taktyczną nad swoimi siłami i personelem dowódcy operacji UE. Dowódca operacji UE jest upoważniony do delegowania swoich uprawnień.

3. Republika Chorwacji ma takie same prawa i obowiązki w kwestii bieżącego zarządzania operacją jak państwa członkowskie Unii Europejskiej, które w niej uczestniczą.

4. Dowódca operacji UE może w każdej chwili, po przeprowadzeniu konsultacji z Republiką Chorwacji, wnioskować o wycofanie wkładu Republiki Chorwacji.

5. W celu reprezentowania swojego krajowego kontyngentu w wojskowej operacji zarządzania kryzysowego prowadzonej przez UE Republika Chorwacji mianuje starszego przedstawiciela wojskowego (SMR). SMR konsultuje się z dowódcą sił UE we wszystkich sprawach mających wpływ na operację oraz jest odpowiedzialny za bieżącą dyscyplinę kontyngentu.

Artykuł 6

Aspekty finansowe

1. Republika Chorwacji przyjmuje na siebie wszelkie koszty związane ze swoim udziałem w operacji, chyba że koszty te podlegają wspólnemu finansowaniu przewidzianemu w instrumentach prawnych, o których mowa w art. 1 ust. 1 niniejszej Umowy, jak również w decyzji Rady 2008/975/WPZiB z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiającej mechanizm zarządzania finansowaniem wspólnych kosztów operacji Unii Europejskiej mających wpływ na kwestie wojskowe lub obronne (Athena)⁽²⁾.

2. Operacja „Atalanta” udziela chorwackiemu kontyngentowi wsparcia logistycznego w zamian za zwrot kosztów na warunkach przewidzianych w ustaleniach wykonawczych, o których mowa w art. 7. Obsługę administracyjną związaną z tym wydatkami powierza się Athenie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 116 z 29.4.2006, s. 74.

⁽²⁾ Dz.U. L 345 z 23.12.2008, s. 96.

3. W przypadku śmierci, uszkodzenia ciała, strat lub szkód poniesionych przez osoby fizyczne lub prawne z państwa lub państw, w których prowadzona jest operacja, Republika Chorwacji, w przypadku ustalenia jej odpowiedzialności, wypłaca odszkodowanie na warunkach przewidzianych w umowie dotyczącej statusu sił – jeśli taka umowa istnieje – o której mowa w art. 2 ust. 1 niniejszej Umowy.

Artykuł 7

Ustalenia wykonawcze do Umowy

Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej/Wysoki Przedstawiciel ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa lub dowódca operacji UE i odpowiednie organy Republiki Chorwacji dokonują między sobą wszelkich niezbędnych ustaleń technicznych i administracyjnych służących wykonaniu niniejszej Umowy.

Artykuł 8

Niewywiązywanie się ze zobowiązań

Jeżeli jedna ze stron nie wywiązuje się ze swoich zobowiązań określonych w poprzednich artykułach, druga strona ma prawo do rozwiązania niniejszej Umowy z zachowaniem miesięcznego okresu wypowiedzenia.

Artykuł 9

Rozstrzygnięcie sporów

Spory dotyczące wykładni lub stosowania niniejszej Umowy są rozstrzygane między stronami na drodze dyplomatycznej.

Artykuł 10

Wejście w życie

1. Niniejsza Umowa wchodzi w życie pierwszego dnia pierwszego miesiąca następującego po wzajemnej notyfikacji sobie przez strony zakończenia wewnętrznych procedur niezbędnych do tego celu.

2. Niniejsza Umowa jest tymczasowo stosowana od dnia jej podpisania.

3. Niniejsza Umowa pozostaje w mocy przez okres, w jakim Republika Chorwacji wnosi wkład w operację.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 lipca 2009 r. w dwóch egzemplarzach w języku angielskim.

W imieniu Unii Europejskiej

W imieniu Republiki Chorwacji

ZAŁĄCZNIK

przepisy dotyczące warunków i trybu przekazywania Republice Chorwacji przez siły morskie dowodzone przez Unię Europejską (EUNAVFOR) osób podejrzanych o popełnienie aktów piractwa lub rozboju na wodach terytorialnych Somalii i przetrzymywanych przez EUNAVFOR oraz zajętego mienia znajdującego się w posiadaniu EUNAVFOR-u, a także ich traktowania po takim przekazaniu

1. Definicje

Do celów niniejszej Umowy:

- a) „piractwo” oznacza piractwo definiowane zgodnie z art. 101 UNCLOS;
- b) „rozboj” oznacza czyny zdefiniowane w lit. a) popełnione na wodach terytorialnych państwa nadbrzeżnego w obszarze objętym operacją;
- c) „przekazana osoba” oznacza każdą osobę podejrzaną o zamiar popełnienia, o popełnianie lub popełnienie aktów piractwa lub rozboju przekazaną Republice Chorwacji przez EUNAVFOR na mocy niniejszej Umowy.

2. Zasady ogólne

- a) Republika Chorwacji może zgodzić się, na wniosek EUNAVFOR-u, na przekazanie jej osób przetrzymywanych przez EUNAVFOR w związku z aktami piractwa lub rozboju oraz związanego z tym mienia zajętego przez EUNAVFOR i przekazać takie osoby i mienie swoim właściwym organom w celu przeprowadzenia dochodzenia i osądzenia.
- b) EUNAVFOR, działając na mocy niniejszej Umowy, przekazuje osoby jedynie właściwym organom ścigania Republiki Chorwacji.
- c) Republika Chorwacji potwierdza, że osoby przekazane na mocy tych przepisów są traktowane zarówno przed przekazaniem, jak i po nim w sposób humanitarny i zgodnie ze zobowiązaniami w zakresie międzynarodowych praw człowieka, w tym z zakazem tortur i okrutnego, nieludzkiego i poniżającego traktowania lub karania, zakazem samowolnych zatrzymań oraz zgodnie z wymogami sprawiedliwego procesu.

3. Traktowanie, ściganie i sądzenie przekazanych osób

- a) Każda przekazana osoba jest traktowana w sposób humanitarny i nie jest poddawana torturom ani okrutnemu, nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu lub karaniu, otrzymuje odpowiednie zakwaterowanie i wyżywienie, dostęp do opieki medycznej oraz ma możliwość przestrzegania praktyk religijnych.
- b) Każda przekazana osoba jest w krótkim terminie doprowadzana przed sąd lub inny organ uprawniony ustawowo do sprawowania władzy sądowej, który bezzwłocznie podejmuje decyzję o tym, czy osoba ta została zatrzymana zgodnie z prawem, a jeżeli zatrzymanie jest bezprawne – zarządza jej zwolnienie.
- c) Każda przekazana osoba ma prawo do osądzenia w rozsądnym terminie lub do zwolnienia.
- d) Przy rozstrzygnięciu o zasadności skierowanego przeciwko niej oskarżenia każda przekazana osoba ma prawo do sprawiedliwego i publicznego rozpatrzenia jej sprawy przez właściwy, niezawisły i bezstronny sąd ustanowiony ustawą.
- e) Każdą przekazaną osobę oskarżoną o popełnienie przestępstwa uważa się za niewinną do czasu udowodnienia jej winy zgodnie z ustawą.
- f) Przy rozstrzygnięciu o zasadności skierowanego przeciwko niej oskarżenia każda przekazana osoba ma prawo, na zasadach pełnej równości, co najmniej do następujących gwarancji:
 - 1) otrzymania niezwłocznie szczegółowej informacji w języku dla niej zrozumiałym o istocie i przyczynie skierowanego przeciwko niej oskarżenia;
 - 2) posiadania odpowiedniego czasu i możliwości w celu przygotowania obrony i porozumienia się z ustanowionym przez siebie obrońcą;
 - 3) osądzenia bez nieuzasadnionej zwłoki;
 - 4) obecności na rozprawie, bronięcia się osobiście lub przez ustanowionego przez siebie obrońcę; otrzymania informacji, jeżeli nie posiada obrońcy, o istnieniu powyższego prawa; oraz posiadania wyznaczonego dla niej obrońcy w każdym przypadku, kiedy interes wymiaru sprawiedliwości tego wymaga, bez ponoszenia kosztów obrony w przypadkach, kiedy oskarżony nie posiada wystarczających środków na ich pokrycie;

- 5) zapoznania się z wszystkimi dowodami przeciwko niej, w tym ze złożonymi pod przysięgą oświadczeniami świadków, którzy dokonali zatrzymania, oraz zapewnienia obecności i przesłuchania świadków obrony na tych samych warunkach, co świadków oskarżenia;
 - 6) korzystania z bezpłatnej pomocy tłumacza, jeżeli nie rozumie języka używanego w sądzie lub nie mówi nim;
 - 7) nieprzymuszania do zeznawania przeciwko sobie lub do przyznania się do winy.
- g) Każda przekazana osoba skazana za przestępstwo ma prawo do odwołania się do sądu wyższej instancji w celu ponownego rozpatrzenia orzeczenia o winie i karze zgodnie z prawem Republiki Chorwacji.
- h) Republika Chorwacji nie przekazuje żadnej przekazanej osoby innemu państwu do celów prowadzenia dochodzenia lub osądzenia bez uprzedniej pisemnej zgody EUNAVFOR-u.

4. Kara śmierci

Wobec żadnej przekazanej osoby nie wymierza się ani na żadnej takiej osobie nie wykonuje się kary śmierci; żadna taka osoba nie podlega karze śmierci.

5. Dokumentacja i powiadomienia

- a) Wszelkie przekazania odbywają się na podstawie odpowiedniego dokumentu podpisanego przez przedstawiciela EUNAVFOR-u i przedstawiciela właściwych organów ścigania Republiki Chorwacji.
- b) EUNAVFOR dostarcza Republice Chorwacji dokumentację dotyczącą zatrzymania każdej przekazanej osoby. Dokumentacja ta obejmuje, o ile to możliwe, informacje o stanie zdrowia przekazanej osoby podczas przetrzymywania, momencie przekazania jej organom Republiki Chorwacji, przyczynie zatrzymania, czasie i miejscu dokonania zatrzymania oraz wszelkich decyzjach podjętych w związku z jej zatrzymaniem.
- c) Republika Chorwacji jest odpowiedzialna za prowadzenie dokładnej ewidencji dotyczącej każdej przekazanej osoby, która obejmuje między innymi dokumentację wszelkiego zajętą mienia, stanu zdrowia osoby, miejsca jej przetrzymywania, wszelkich postawionych jej zarzutów i wszelkich istotnych decyzji podjętych podczas ścigania i sądenia.
- d) Dokumentacja ta jest udostępniana przedstawicielom UE i EUNAVFOR na pisemny wniosek skierowany do Ministerstwa Spraw Zagranicznych Republiki Chorwacji.
- e) Ponadto Republika Chorwacji powiadamia EUNAVFOR o miejscu przetrzymywania wszelkich osób przekazanych na mocy niniejszej Umowy, pogorszeniu ich stanu zdrowia lub o wszelkich zarzutach niewłaściwego traktowania. Przedstawiciele UE i EUNAVFOR-u mają dostęp do osób przekazanych na mocy niniejszej Umowy, dopóki przebywają one w areszcie, i mogą je przesłuchiwać.
- f) Krajowe i międzynarodowe organizacje humanitarne mogą – na złożony przez siebie wniosek – odwiedzać osoby przekazane na mocy niniejszej Umowy.
- g) W celu zagwarantowania, by EUNAVFOR był w stanie zapewnić Republice Chorwacji terminową pomoc w zakresie stawiania się świadków z EUNAVFOR-u i dostarczania stosownych dowodów, Republika Chorwacji powiadamia EUNAVFOR o zamiarze wszczęcia postępowania karnego przeciwko wszelkim przekazanym osobom oraz o harmonogramie przedstawiania dowodów i wysłuchiwania zeznań.

6. Pomoc EUNAVFOR-u

- a) EUNAVFOR, w miarę posiadanych środków i możliwości, zapewnia Republice Chorwacji wszelką pomoc w celu prowadzenia dochodzeń w sprawie przekazanych osób i ich osądzenia.
- b) W szczególności EUNAVFOR:
 - 1) przekazuje dokumentację dotyczącą zatrzymania sporządzoną zgodnie z pkt 5 lit. b) niniejszych przepisów;
 - 2) przetwarza wszelkie dowody zgodnie z wymogami właściwych organów Republiki Chorwacji zgodnie z ustaleniami wykonawczymi określonymi w pkt 8 poniżej;
 - 3) dokłada starań, aby przedstawić zeznania świadków lub złożone pod przysięgą oświadczenia członków personelu EUNAVFOR-u, którzy uczestniczyli we wszelkich incydentach związanych z przekazaniem osób na mocy niniejszych przepisów;
 - 4) przekazuje wszelkie stosowne zajęte mienie będące w posiadaniu EUNAVFOR-u.

7. Związek z innymi prawami przekazanych osób

Żadne postanowienia niniejszych przepisów nie stanowią odstępstwa ani nie powinny być rozumiane jako odstępstwo od jakichkolwiek praw przysługujących przekazanej osobie na mocy mającego zastosowanie prawa krajowego lub międzynarodowego.

8. Ustalenia wykonawcze

- a) Do celów stosowania niniejszych przepisów kwestie operacyjne, administracyjne i techniczne mogą być przedmiotem ustaleń wykonawczych zatwierdzanych przez właściwe organy Republiki Chorwacji, z jednej strony, oraz właściwe organy UE i właściwe organy państw wysyłających kontyngent krajowy do EUNAVFOR-u, z drugiej strony.
 - b) Ustalenia wykonawcze mogą obejmować między innymi:
 - 1) wskazanie właściwych organów ścigania Republiki Chorwacji, którym EUNAVFOR może przekazywać osoby;
 - 2) areszt, w którym będą przebywać przekazane osoby;
 - 3) sposób postępowania z dokumentami, w tym dokumentami związanymi ze zbieraniem dowodów, które są przekazywane właściwym organom ścigania Republiki Chorwacji przy przekazywaniu osoby;
 - 4) punkty kontaktowe do celów powiadomień;
 - 5) formularze wykorzystywane do przekazywania.
-

Europejski Bank Centralny

2009/594/WE:

- ★ **Decyzja Europejskiego Banku Centralnego z dnia 17 lipca 2009 r. zmieniająca decyzję EBC/2006/17 w sprawie rocznego sprawozdania finansowego Europejskiego Banku Centralnego (EBC/2009/19)** 54

WYTYCZNE

Europejski Bank Centralny

2009/595/WE:

- ★ **Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego z dnia 17 lipca 2009 r. zmieniające wytyczne EBC/2006/16 w sprawie ram prawnych rachunkowości i sprawozdawczości finansowej w Europejskim Systemie Banków Centralnych (EBC/2009/18)** 65

III *Akty przyjęte na mocy Traktatu UE*

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

2009/596/WPZiB:

- ★ **Decyzja Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa EUJUST LEX/1/2009 z dnia 3 lipca 2009 r. dotycząca mianowania szefa zintegrowanej misji Unii Europejskiej w Iraku dotyczącej państwa prawnego, EUJUST LEX** 82

2009/597/WPZiB:

- ★ **Decyzja Rady 2009/597/WPZiB z dnia 27 lipca 2009 r. w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania Umowy między Unią Europejską a Republiką Chorwacji w sprawie udziału Republiki Chorwacji w operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymywaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii (operacja „Atalanta”)** 83

Umowa między Unią Europejską a Republiką Chorwacji w sprawie udziału Republiki Chorwacji w operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymywaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii (operacja „Atalanta”) 84

CENY PRENUMERATY w 2009 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 000 EUR/rok (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/miesiąc (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	700 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	70 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	40 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	500 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	360 EUR/rok (= 30 EUR/miesiąc)
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

(*) Pojedyncze egzemplarze: od 1 do 32 stron: 6 EUR
od 33 do 64 stron: 12 EUR
powyżej 64 stron: cena ustalana indywidualnie

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Odpłatne publikacje, wydawane przez Urząd Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich, dostępne są u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>